

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας 31

1. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καί μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου
τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Ἦχος γ'.
Ἑωθινόν ΣΤ'.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του
ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κωνσταντίας κ. Βασίλειος.*

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...».

Κοντάκιον:

«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».

Ἀπόλυσις (μικρά):

«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 4, τὰ 2 ἰδιόμελα τῆς
ἐορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...» εἰς 3,
δευτεροῦντες τό α', καί τὰ 3 Προσόμοια τοῦ
Ἀγίου.

Δόξα:

Τοῦ Ἀγίου· «Σοφίας ἐραστής...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μή θαυμά-
σωμεν...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τὰ Ἀνα-
γνώσματα.

Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἀγίου· «Ὁ τήν χάριν τῶν θαυμάτων...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος...».
	«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τοῦ Ἀγίου· «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...», Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς· «Μορφήν ἀναλλοιώτως...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκί περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός... ».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ' ἤχου καί ἡ Λιτὴ τοῦ Ἀγίου. Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Οὐκ ἐπησχύνθη...». Τά Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Μορφήν ἀναλλοιώτως...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Εἰς τήν α' καί β' Στιχολογίαν· Ἀναστάσιμον 1, τοῦ Ἀγίου 1 καί τῆς ἑορτῆς 1. Μετά τόν Πολυέλεον τά τοῦ Μηναίου ὡς ἔχουσι.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου*.

* Σημείωσις: Διὰ τοῦ ὅρου «ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου», ἐν ταῖς ἐκτός τοῦ Τριωδίου Κυριακαῖς ἐννοοῦμεν τήν ἀκόλουθον διάταξιν: Μετά τό Προκείμενον τῶν ἀναβαθμῶν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ Ἱερεὺς· «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν καί ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη... », ὁ Χορός τό· «Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τόν Κύριον» (τρῖς). Ὁ Διάκονος «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς... Σοφία ὁρθοί· ἀκούσωμεν...» Ὁ Ἱερεὺς· «Εἰρήνῃ πᾶσι... Ἐκ τοῦ κατὰ... Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν». Ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπέζης τό Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετά τό· «Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι», τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί φάλλεται ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπό τῶν χορῶν ὁ Ν' Ψαλμός. Ψαλλομένου τούτου, ὁ Ἱερεὺς φέρει τό Εὐαγγέλιον εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ καί προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστούς. Μετά τό πέρας τοῦ Ν' Ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς Χορός Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων... », ὁ ἀριστερός Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Ὁ δεξιὸς «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» Ὁ Διάκονος «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...» καί ὁ Ἱερεὺς· «Ἐλέει καί οἰκτιροίς...».

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε λαοί» καί τοῦ Ἁγίου «Σοῦ τήν φωνήν» ἀνά 4 τροπάρια.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί Οἶκος. Εἶτα τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου «Ἐξανοίξας τό στόμα...», Δόξα «Πᾶσαν ἡρδευσας...», Καί νῦν «Ὁ τῶν ὅλων Κύριος...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καί τό Συνναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	(Διπλαῖ) «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...» καί «Στείβει θαλάσσης...».

Σημειώσεις :

Αἱ διπλαῖ Καταβασίαι ψάλλονται κατά τόν ἀκόλουθον τρόπον:

Ὠδῇ α'	πεζή	δεξιός χορός	ιαμβική	ἀριστερός χορός
Ὠδῇ γ'	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός, τέλος δεξιός
Ὠδῇ δ'	πεζή	ἀριστερός	ιαμβική	δεξιός, τέλος ἀριστερός
Ὠδῇ ε'	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός, τέλος δεξιός
Ὠδῇ στ'	πεζή	ἀριστερός	ιαμβική	δεξιός, τέλος ἀριστερός
Ὠδῇ ζ'	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός, τέλος δεξιός
Ὠδῇ η'	πεζή	ἀριστερός	ιαμβική	δεξιός καί
Ὠδῇ θ'	πεζή	δεξιός	ιαμβική	ἀριστερός

Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' Ὠδῇ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:

Α' τῆς Ἑορτῆς

- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τήν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἡ τόν πρό ἡλίου φωστῆρα...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν κατά τόν Νόμον, σαρκί περιτεμηθέντα.
«Ἡ τόν πρό ἡλίου φωστῆρα...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομήν λαβόντα.
«Ὑπερβάς τούς ὅρους Χριστός...».
- Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκί περιετμήθη καί Ἰησοῦς ἐκλήθη.
«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τῶν ἐνδοξῶν...».

Β' τοῦ Ἁγίου

- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐν Ἱεράρχαις Βασιλεῖον τόν Μέγαν.
«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον...».

6. Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ἐκ Καισαρείας Βασιλείον τόν Μέγαν.
«Τό τῆς Ἐκκλησίας πανίερρον...».
7. Δόξα. Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου
θεότητος τό κράτος
«Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας...».
8. Καί νῦν. Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας.
«Ὁ τά ὑπερῶα ἐν ὕδασι...».
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» (Καταβασία).
- Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρρας.
«Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...» (Καταβασία).

Ἐξαποστειλάρια:

Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τό τοῦ Ἀγίου· «Φιλοσοφίας ἔρωτι...» καί τό τῆς ἑορτῆς: «Τήν σάρκα περιτέμνεται...».

(Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν Ἐξαποστειλαρίων προηγείται ὁ στίχος: «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίδς) καί τό: «Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι»).

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Μηναίου «Φέρει περιτομήν ἐν σαρκί...» 4. Εἰς τά δύο τελευταῖα μετὰ τῶν στίχων εἰς μέν τό α' «Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν...», εἰς δέ τό β' «Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν...».

Δόξα:

Τοῦ Ἀγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις...».

Καί νῦν:

Τῆς ἑορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
- Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
- Δόξα, Καί νυν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ.
- ᾠσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς
ὠραιότητος αὐτοῦ.
- Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ,
ὁ σαρκί περιτμηθεὶς,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἀλληλούϊα».

Δόξα, Καί νυν «Ὁ Μονογενής...»

Ἀντίφωνον Γ΄

- Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν
αἰῶνα ᾄσομαι.
- Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν τῷ στόματί μου.
- Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ
ἐμίσησας ἀνομίαν.

«Μορφὴν
ἀναλλοιώτως
ἀνθρωπίνην...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», «Μορφὴν
ἀναλλοιώτως...», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...» τοῦ
Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Ὁ τῶν ὅλων Κύριος...» (Ζήτηι εἰς τὰ καθίσμα-
τα μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τῶν Κανόνων).

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς ἡμέρας· «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται
ὁ συλαγωγῶν...» (Κολ. β΄ 8 - 12).

Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες...» (Λουκ. β' 20 – 21, 40 – 52).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἐπὶ σοί χαίρει...».
Εἰς τὰ Δίπτυχα:	(Μετά τό· «...Καί πάντων καί πασῶν»), Τό Μεγαλυνάριον:

Ἦχος β'

Τόν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τόν φωστῆρα τόν φαεινόν, τόν ἐκ Καισαρείας καί Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τόν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Μορφήν ἀναλλοιώτως...».
Ὁπισθάμβωνος εὐχή:	«Ὁ θυσίαν αἰνέσεως...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τυπική Διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε...».
Ὁ Α' Χορός:	«Μορφήν ἀναλλοιώτως...».
Ὁ Β' Χορός:	«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
Ὁ Α' Χορός:	Τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου:

Ἦχος β'

«Ὁ πάσης Δημιουργὸς τῆς Κτίσεως, ὁ καιροὺς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καί τὴν Πόλιν σου, πρεσβεΐας τῆς Θεοτόκου· καί σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ Β' Χορός:	Τό Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου:
-------------	----------------------------

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

«Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καί δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰ-

κτίρμον, πάντας τούς λατρεύοντάς σοι τῷ μόνῳ Δεσπότῃ καί ἐκβοῶντας φόβῳ, Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

Οἱ Χοροί:	Τήν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους.
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καί καιρῶν εἰρηνικῶν καί ὑπέρ τοῦ εὐλογηθῆναι τόν νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος Κυρίου».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τήν ἁγίαν ἐκκλησίαν, τήν πόλιν καί νῆσον ταύτην...».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτήρ ἡμῶν...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τήν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, ὁ ἀναρχος καί ἀτελεύτητος καί ἐπέκεινα παντός χρόνου

νοούμενός τε καί ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτός μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καί ἀλλοιώσεως, ὁ τόν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καί τόν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτόν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τήν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καί εὐκράτους ἀνθρώποις τε καί κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καί ὁμονοίᾳ βεβαία τόν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτί τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὁδεύοντας. Τήν ἀγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τό εὐσεβές ἡμῶν Ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς Ἀρχοντας ἡμῶν καί τόν Στρατόν τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ στερεώσον καί κράτυνον. Τήν νεότητα παιδαγωγήσον, τό γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καί σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ.

Ἰλέω ὄμματι ἐπίβλεψον καί ἐπὶ τήν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντμησον τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τόν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον· τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καί σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης, καί εἰρήνης, καί ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καί μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καί δοξάζειν τόν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεόν καί αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ...καὶ ἀναστάς...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν τοῦ μηνός Ἰανουαρίου ὡς ἀναγράφονται ἐν τῷ παρόντι καθ' ἐκάστην.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης, Θεαγένους Ἱερομάρτυρος, Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» συνάπτονται οἱ διά τό Ἀπόδειπνον δύο Κανόνες μετά τῶν Εἱρμῶν αὐτῶν. Τό αὐτό γίνεται μέχρι καί τῆς 5ης Ἰανουαρίου.

Ἀπολυτίκιον: Προεόρτιον «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...».
Ἀπόστολος: Τοῦ Ἀγίου Σιλβέστρου (Ἑβρ. ε' 4 – 10).
Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. γ' 1 – 15 (Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς Διακαινησίμου).

3. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Μαλαχίου Προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: Κυριακή ΚΗ' Ἐπιστολῶν.
Εὐαγγέλιον: Κυριακή ΙΣΤ' Ματθαίου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων Ο' (70) Ἀποστόλων, Χρυσάνθου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: Τῶν Ο' Ἀποστόλων (Α' Κορ. δ' 9 – 16) (ζήτει τῇ Γ' Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον: Τῶν Ο' Ἀποστόλων (Ἰωάν. α' 18 – 28 (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου).

5. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καί Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων. Συγκλητικῆς Ὀσίας.

Ἀπόλυτος Νηστεία

Τῷ πρωΐ: Μετά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑμνολογίαι τῶν Θεοφανείων, ὡς ἐξῆς:

ᾠδὴ Α'. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...» Ὁ Ἀναγνώστης: Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν». «Κύριε ἐλέησον» ἱβ', Δόξα, Καί νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί εὐθύς τοὺς ψαλμούς τῆς Α' Ὑμνολογίας. Εἶτα: «Δόξα, Καί νῦν...», «Ἀλληλουϊα» γ', «Κύριε ἐλέησον» γ', Δόξα: «Ἀπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν «Τί σε κα-

λέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη...» καί οἱ χοροί ψάλλουσι τά ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Α΄ Χορός). Μετά τό Δοξαστικόν ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον, «Τά διαβήματά μου...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥείθροις...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ἡ Εὐχή «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...» Ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ἡ

ᾠδα Γ΄. Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», τοὺς 3 φαλμούς τῆς Γ΄ ᾠδῆς, Δόξα· «Ἀπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος...». Οἱ Χοροί· τά ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Β΄ Χορός). Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κλπ. ὡς ἀνωτέρω καί ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ψάλλομένων τῶν ἰδιομέλων ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ Ἱερεὺς) θυμίζῃ τόν λαόν διὰ κατσίου. Τό αὐτό πράττει καί κατὰ τάς ἐπομένας ΣΤ΄ καί Θ΄ ᾠδῆς. Μετά τήν Εὐχήν· «Δέσποτα Θεέ...» ἡ

ᾠδα ΣΤ΄. Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» Οἱ τρεῖς φαλμοί τῆς ΣΤ΄ ᾠδῆς, Δόξα· «Ἀπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...», Οἱ Χοροί τά ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Α΄ Χορός), ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κλπ. Μετά τήν Εὐχήν· «Θεέ καί Κύριε τῶν Δυνάμεων...» ἄρχεται ἡ

ᾠδα Θ΄. Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» Οἱ 3 φαλμοί τῆς Θ΄ ᾠδῆς, Δόξα· «Ἀπεστρέφετό ποτε ...» Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...» Οἱ Χοροί τά ἰδιόμελα: Ὁ Β΄ Χορός· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Α΄ Χορός· «Ὅτε πρὸς αὐτόν...», τό τέλος τοῦ ὁποῦ «σύν Πατρί καί Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ Β΄ Χορός. Εἶτα ὁ Α΄ Χορός· Δόξα, ὁ Β΄· Καί νῦν, καί ὁ Κανονάρχης στάς ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τό ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου τό ἰδιόμελον: «Τήν χεῖρά σου τήν ἀψαμένην...» Εἶτα οἱ Χοροί ψάλλουσι τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθοῦν ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κλπ. Μετά τήν εὐχήν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...» ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν συνήθη μικράν Ἀπόλυσιν.

Ἐν συνεχείᾳ τελοῦνται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῶν Θεοφανείων καί ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ (ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ)**Ἦρχεται μέ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς...»**

Προοιμιακός – Εἰρηνικά

- Ἑσπέρια:** Τά 4 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. «Τόν φωτισμόν ἡμῶν...» (δίς), «Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν...» (δίς), «Τά Ἰορδάνεια ρεῖθρα...» καί· «Σῶσαι βουλόμενος...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον· «Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ...».
- Εἵσοδος:** **Μετά τοῦ Εὐαγγελίου.** «Φῶς ἱλαρόν...».

Εὐθύς τό **α΄ Ἀνάγνωσμα**· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...», μετ' αὐτό ὁ **α΄ Χορός** τό τροπάριον· «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ...», (ζῆτει τοῦτο μετά τό **γ΄ Ἀνάγνωσμα**), ὁλόκληρον. Ἀκολούθως ὁ **β΄ Χορός** καί ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τό ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ἴνα φωτίσης τούς ἐν σκότει...» πρό αὐτοῦ δέ ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχοι τοῦ 66ου Ψαλμοῦ. Εἶτα ὁ **β΄ Χορός**· Δόξα, Καί νῦν τό αὐτό τροπάριον ὁλόκληρον. β) **Τό ε΄ Ἀνάγνωσμα**· «Εἶπεν Ἠλίας...». Μετ' αὐτό ἄρχεται ὁ **β΄ Χορός** τοῦ τροπαρίου· «Ἀμαρτωλοῖς καί τελώναις...», (ζῆτει τοῦτο μετά τό **ς΄ Ἀνάγνωσμα**), ὁλόκληρον. Ἀκολούθως ὁ **α΄ Χορός** καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν ἐναλλάξ τό ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ποῦ γάρ εἶχε τό φῶς Σου λάμπαι...», ἀπαγγελλομένων ὡσαύτως ἐμμελῶς τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων τοῦ 92ου Ψαλμοῦ. Εἶτα ὁ **α΄ Χορός**· Δόξα, Καί νῦν, τό αὐτό τροπάριον ὁλόκληρον. γ) **Τό ς΄ Ἀνάγνωσμα**· «Παρεγένετο Νεεμάν...».

Εἶτα «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται τό Τρισάγιον. **Ὁ Ἀπόστολος** (Α΄ Κορ. θ' 19 – 27) καί τό **Εὐαγγέλιον** (Λουκ. γ' 1 – 18). Ὁ Χερουβικός Ὕμνος καί καθ' ἑξῆς ἡ **Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**.

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τόν Κύριον...». «Εἵδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τά Ἰδιόμελα τοῦ Ἀγιασμοῦ· «Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων...» καί τελεῖται ὁ **Ἀγιασμός** κατὰ τήν ἐν τῷ Μηναίῳ καί τῷ Ἱερατικῷ διάταξιν. Ἡ εὐχή «Τριάς Ὑπερούσιε...» δέν ἀναγινώσκεται κατὰ τήν τέλεσιν τοῦ σημερινοῦ Ἀγιασμοῦ ἀλλὰ μόνον τήν κυριώνυμον ἡμέραν. Σήμερον ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ «Μέγας εἶ

Κύριε...». Κατά τήν κατάδυσιν καί ανάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό ὕδωρ φάλλομεν «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου Σου...» Κοντάκιον· (ὅταν ὁ ἱερεύς ῥαντίζει τόν λαόν): «Ἐν τοῖς ῥείθροις...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Κατάλυσις εἰς πάντα.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Θεοφανείων, Περίπτ. Α΄ § 3,4).

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή, τά Ἀπόστιχα, ὡς μή ψαλέντα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκιον:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό «Ἐν Ἰορδάνῃ...» (τρῖς).

Καθίσματα:

Τά τῆς ἑορτῆς τῶν δύο στιχολογιῶν καί τό μετά τόν Πολυέλεον κατά σειράν.

Ἀναβαθμοί:

Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον:

«Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω».

Στίχος:

«Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καί σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τά ὀπίσω;».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:

Τῆς ἑορτῆς «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπό Ναζαρέτ...» (Μάρκ. α΄ 9-11).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:

(Χῦμα), Δόξα: «Τά σύμπαντα σήμερον...» Καί νῦν τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Θεός Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί...».

Κανόνες:

Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετά τῶν Εἱρμῶν αὐτῶν.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	(Διπλαῖ)· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...» καί «Στείβει θαλάσσης...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	«Ἡ θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Διά τόν Α' Κανόνα.

1. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...».
2. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐν Ἰορδάνῃ, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.
«Δαυῖδ, πάρεσο, Πνεύματι...».
3. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ὑπὸ Προδρόμου, τό βάπτισμα λαβόντα.
«Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε...».
4. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐκ τῆς πατρώας φωνῆς μαρτυρηθέντα.
«Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοὶ καὶ σφραγιδι...».

Διά τόν Β', Ἰαμβικόν Κανόνα

5. - Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τόν αὐχένα χειρὶ τῇ τοῦ Προδρόμου.
«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων...»
 6. - Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τόν Δεσπότην ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου.
«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν...».
 7. - Δόξα· Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, θεότητος τό κράτος.
«Ἰδμεν τά Μωσεῖ...».
 8. - Καὶ νῦν· Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
«Χρίεις τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων
«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» (Καταβασία).
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν... (Καταβασία)».

Ἐξαποστειλάριον:	«Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ...» (τρίς).
Αἶνοι:	Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Φῶς

- ἐκ φωτός...» εἰς 6.
Δόξα: Τῆς ἑορτῆς· «Νάματα Ἰορδάνεια...».
Καί νυν: Τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ Χριστός...» μέχρι τοῦ
 «ἡμεῖς δέ, οἱ φωτισθέντες βοῶμεν».
Δοξολογία: Μεγάλῃ Ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ: «Δόξα τῷ φανέντι
 Θεῷ καί ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καί φωτίσαντι τόν
 κόσμον». Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

- Ἀντίφωνα:** Τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς
 ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου,
οἴκου Ἰακώβ.
 - Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.
 - Ἡ θάλασσα εἶδε, καί ἔφυγεν
ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.
 - Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καί σύ
Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
 - Δόξα, Καί νυν.
- «Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται
Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
 - Ὅτι ἐκλινε τό οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καί
ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.
 - Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου
κίνδυνοι ἄδου εὕροσάν με.
 - Ἐλεήμων ὁ Κύριος καί δίκαιος,
καί ὁ Θεός ἡμῶν ἐλεεῖ.
- «Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ,
ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό
Ἰωάννου βαπτισθεῖς...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος α΄.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Ἐν Ἰορδάνῃ
βαπτιζομένου σου
Κύριε...»

Εἰσοδικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον
ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου
βαπτισθεὶς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐν Ἰορδάνῃ...».

Κοντάκιον:

«Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς ἐορτῆς· «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ...»
(Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς· «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς
Γαλιλαίας...» (Ματθ. γ' 13-17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ
ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων» «Ἀπο-
ρεῖ πᾶσα γλῶσσα...».

Κοινωνικόν:

«Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶ-
σιν ἀνθρώποις· Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Ἐν Ἰορδάνῃ...».

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα «Φωνὴ
Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων...» καὶ τελεῖται ὁ **Μέγας Ἀγιασμός** ὡς διαλαμ-
βάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ τῷ Ἱερατικῷ. Σήμερον ἀναγινώσκεται καὶ ἡ
εὐχή: «Τριάς Ὑπερούσιε...»

Κοντάκιον (Ὅταν ὁ ἱερεὺς ῥαντίζει τὸν λαόν): «Ἐπεφάνης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

7. ΣΑΒΒΑΤΟ. Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὡρα: Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ...»
Κοντάκιον: «Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε Ἐκέκραξα»· ἰστώμεν στίχους στ´ καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν...»: 3 καὶ τοῦ Προδρόμου Προσόμοια: «Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ...»: 3. Δόξα: τοῦ Προδρόμου «Ἐνσαρκε λύχνε...», Καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς: «Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί...» Εἴσοδος, Φῶς ἱλαρόν καὶ τό Μέγα Προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα...» Δόξα: «Ὡς τοῦ Πνεύματος ἑραστής», Καὶ νῦν «Δεῦτε μιμησώμεθα...» Ἀπολυτίκια: «Ἐν Ἰορδάνῃ...», Δόξα: «Μνήμη δικαίου...», Καὶ νῦν· καὶ πάλιν «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν´ ψαλμόν, Τό Τρισάγιον, τό ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Μνήμη δικαίου...» καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τό «Θεὸς Κύριος», τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινόν καὶ τὰ Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ Ν´ χῦμα. Κανόνες τῆς ἑορτῆς «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε...» μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός...» καὶ τοῦ Προδρόμου «Βαπτίζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι...» μετὰ τοῦ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...» Ἀπὸ γ´ ᾠδῆς τὰ καθίσματα: «Ὁ μέγας ὑετός...», Δόξα, καὶ νῦν «Ἐκὼν κατήλθεν ἐπὶ γῆς...» Ἀφ´ Στ´ Ὡδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ αἱ Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης...». Ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται ἡ Θ´ Ὡδὴ τοῦ α´ Κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» μετὰ τῶν ἀντιστοιχίων μεγαλυναρίων (ἴδε ἐχθροσινὴν ἀκολουθίαν) καὶ ἐν συνεχείᾳ ἡ Θ´ ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου «Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή...» μετὰ τοῦ

στίχου εἰς μέν τά δύο πρῶτα «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...», εἰς τό τρίτον: Δόξα... καί εἰς τό τέταρτον: Καί νῦν... Ἀκολουθῶς· «Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας» καί ἡ Καταβασία· «ὦ τῶν ὑπέρ νοῦν...». Ἐξαποστειλάρια· τοῦ Προδρόμου «Προφήτην σε προέφησε...» καί τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ...». Εἰς τοὺς Αἵνους τά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές. Δόξα· «Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων...», Καί νῦν· «Σήμερον ὁ Χριστός...» Δοξολογία Μεγάλη καί τό «Μνήμη δικαίου...».

Εἰς τήν **Θείαν Λειτουργίαν**: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές. Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου...», καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Ἐπεφάνης σήμερον...». «Ὅσοι εἰς Χριστόν...», Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τό Ἐξαιρέτως· «Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν λυτρωσαμένην... ὦ τῶν ὑπέρ νοῦν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...» τό «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου...».

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Γεωργίου Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Θεοφανείων, Περίπτ. Α΄ § 8, 9, 10)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν Ἰορδάνῃ...».
 Κοντάκιον: «Ἐπεφάνης σήμερον...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ δ΄ ἤχου 6 καί Μεθέορτα «Τό φωτιστικόν, καί φωτίζον...» εἰς 4, δευτεροῦντες τό α΄ (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς 8ης Ἰαν. εἰς τά Ἀπόστιχα).
 Δόξα: «Κύριε, πληρῶσαι βουλόμενος...» (Ζήτει Δόξα τῆς Λιτῆς τῶν Θεοφανείων).

Καί νυν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σε Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νυν:	«Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται...» (ζήτει Καί νυν τῆς Λιτῆς τῶν Θεοφανείων). «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», Δόξα, Καί νυν· «Ἐν Ἰορδάνῃ...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου καί τά τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, «Ἐν Ἰορδάνῃ» καί ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

	Ἑξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νυν· «Ἐν Ἰορδάνῃ...».
Καθίσματα:	Εἰς τήν α΄ καί β΄ στιχολογίαν τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα «Τά ρεῖθρα ἡγίασας τά Ἰορδάνεια...» (ζήτει εἰς τά Καθίσματα μετά τήν γ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος 8ῃ Ἰαν.).
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα, καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Στείβει θαλάσσης...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...»
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...» καί τό τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί Μεθέορτα 4 «Μέγα καί φοβερόν...» δευτεροῦντες τό α' (ζήτηι τῇ 8ῃ Ἰαν.). Εἰς τά δύο τελευταῖα μετά τῶν στίχων εἰς μέν τό α' «Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω», εἰς δέ τό β' «Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καί σύ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τά ὀπίσω».
Δόξα:	Τό Ζ' Ἑωθινόν: «Ἰδοῦ σκοτία καί πρωΐ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β': «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...». Εἰς τό γ' ἀντίφωνον: «Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», «Ἐν Ἰορδάνη...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐπεφάνης σήμερον...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετά τά Φῶτα: «Ἀδελφοί, ἐνί ἐκάστῳ ἡμῶν...» (Ἐφεσ. δ' 7 – 13).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετά τά Φῶτα: «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης...» (Ματθ. δ' 12 – 17).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πολυεύκτου μάρτυρος. Εὐστρατίου ὁσίου.

Ἀπόστολος τοῦ μάρτυρος Πολυεύκτου (26ῃ Ὀκτωβρίου) καί Εὐαγγέλιον μεθέορτον (Δευτέρα IB' Ἐβδ. Ματθαίου).

10. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καί Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἀπόστολος: Τοῦ Ἱεράρχου (Ἐφ. δ' 7 – 13) (ζήτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα).

Εὐαγγέλιον: Μεθέορτον (Λουκ. γ' 19 – 22) (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ Α' Ἐβδ. Λουκᾶ).

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης...». Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου (ζήτει τῇ 18ῃ Ἰαν., Ἐβρ. ιγ' 7 – 16). Εὐαγγέλιον (ζήτει τῇ 5ῃ Δεκ. Ματθ. ια' 27 – 30). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

12. ΠΕΜΠΤΗ. Τατιανῆς μάρτυρος. Πέτρου Ἀβεσσαλαμίτου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: Α' Κυριακῇ Ἐπιστολῶν.

Εὐαγγέλιον: Μεθέορτον: Ἰωάν. ι' 39 – 42 (Ζήτει τῇ 12ῃ Ἰαν.).

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἑρμούλου καί Στρατονίκου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: Καθ. Α' Πέτρ. δ' 1 – 11 (ζήτει τῇ Τετάρτῃ ΛΓ' Ἐπιστολῶν),

Εὐαγγέλιον: Μεθέορτον: Ἰωάν. ι' 39 – 42 (Ζήτει τῇ 12ῃ Ἰαν.).

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινᾷ καί Παῖθῳ ἀναιρεθέντων Ἀγίων Ἀββάδων, Ἀγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων, μέ τὰς ἀκολουθούσους μόνον διαφοράς:

Εἰς τόν Ἑσπερινόν: Ἡ Εἵσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ, φάλλεται τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί δέν ἀναγινώσκονται τά Προφητικά ἀναγνώσματα, οὔτε Ἀπόστολος, οὔτε Εὐαγγέλιον.

Εἰς τόν Ὅρθρον: Καταλιμπάνεται ὁ Πολυέλεος καί τό μετ' αὐτόν Κάθισμα. Ἐπίσης καταλιμπάνεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου. Ἀντί τῆς Ὑπακοῆς λέγεται τό μετὰ τόν Πολυέλεον Κάθισμα: «Τά ρεῖθρα ἡγίαςσας...» καί μετὰ τό Κοντάκιον καί τόν Οἶκον εἰς τό τέλος τῆς στ' Ὠδῆς ἀναγινώσκεται τό Συναξάριον τῆς 14ης Ἰανουαρίου.

Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν: Τρισάγιον ἀντί τοῦ «Ὅσοι εἰς Χριστόν...», Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (14ης Ἰαν.). Τά λοιπά, ἅπαντα ὡς ἐν τῇ Ἑορτῇ (Λειτουργία Ἰωάννου Χρυσοστόμου).

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (10 Λεπρῶν). Παύλου τοῦ Θηβαίου καί Ἰωάννου Καλυβίτου ὁσίων. **Ἦχος πλ. α΄, Ἑωθινόν Η΄.**

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν Ἰορδάνῃ...».
Κοντάκιον: «Ἐπεφάνης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4, τοῦ Ὁσίου Παύλου· «Ὅτε, ἐπινεύσει θεῖκῃ, Πάτερ...» 3 καί τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου· «Ὅτε, ἐπινεύσει θεῖκῃ, κόσμου...» 3.
Δόξα: Τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου· «Ἀρνησάμενος κόσμον...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...»
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Μηναίου· «Ὅσιε Πάτερ...».

- Καί νυν:** Τό Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής...»
(ἴδε εἰς τήν Παρακλητικήν, τό Καί νυν τῶν ἀποστίχων τοῦ πλ. β' ἤχου, Σαββάτῳ ἐσπέρας).
«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, τοῦ Ὁσίου· «Ἐκ βρέφους τόν Κύριον...», Καί νυν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός κανών τοῦ πλ. α' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. α' ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** Ἐξάψαλμος
Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Τοῦ κόσμου τά τερπνά...», Δόξα· «Πλοῦτον ἐπίκηρον...», Καί νυν· «Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...»
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η' Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...», τοῦ Ὁσίου Παύλου· «Μεθέξει θεοῦ μενος...», τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου· «Πτωχός ὡς ἄλλος Λάζαρος...» καί τό Θεοτοκίον· «Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον...».

Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά του πλ. α' ἤχου.
Δόξα:	Τό Η' Ἑωθινόν· «Τά τῆς Μαρίας δάκρυα...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐκ βρέφους τόν Κύριον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΘ' Ἐπιστολῶν· «Ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ...» (Κολ. γ' 4 – 11).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς IB' Λουκᾶ· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα...» (Λουκ. ιζ' 12 – 19).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 9ης Φεβρουαρίου ψάλλονται αἱ Καταβάσαι τῆς Ὑπαπαντῆς «Χέρσον ἄβυσσοτόκον...» καί Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν...», ἐκτός τῆς 1ης Φεβρουαρίου, ὅτε ψάλλεται τό προεόρτιον Κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας (16ης Ἰαν.): Ἀπόστολος· ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' Ἑβδ. τοῦ Πάσχα («Κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν...»). Εὐαγγέλιον· τό ΙΑ' Ἑωθινόν.

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Πάντα μοι παρεδόθη...» (Ματθ. ια΄ 27 – 30) (Λειτουργία 5ης Δεκεμβρίου). Καταβασίαι: «Χέρσον ἄβυσσοτόκον...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...», Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου: «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις...» (6η Δεκεμβρίου). Εὐαγγέλιον ὁμοίως τοῦ Ἀγίου: «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...» (17η Ἰαν.) «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος.*

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Χέρσον ἄβυσσοτόκον...» Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...». Ἀπόστολος: Τῶν Ἀγίων: «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν...» (Ἑβρ. ιγ΄ 7 – 16) Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων: (Ματθ. ε΄ 14 – 19) (18η Ἰαν.). «Ἄξιόν ἐστιν...» Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

19. ΠΕΜΠΤΗ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Μακαρίου Ἀλεξανδρείας οσίων. Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἄβυσσοτόκον...», Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁσίου (Β΄ Κορ. δ΄ 6 – 15 καὶ Λουκ. στ΄ 17 – 23). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

21. ΣΑΒΒΑΤΟ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος. Ἀγνῆς μάρτυρος, Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ.

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος (Φιλ. α΄ 12 – 20) (Τετάρτη ΙΘ΄ Ἐβδ. Ἐπιστ.), Εὐαγγέλιον (Λουκ. ιβ΄ 8 – 12) (6η Νοεμβρίου).

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ). Τιμοθέου Ἀποστόλου καί Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου. Ἦχος β΄, Ἑωθινόν Θ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ...».
Κοντάκιον: «Τόν τῆς Τριάδος ἐραστήν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4, τοῦ Ἀποστόλου· «Ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος...» 3 καί τοῦ Μάρτυρος· «Τοῦ κόσμου τά πέρατα...» 3.
Δόξα: Τοῦ Ἀποστόλου: «Τῷ Θεῷ προσωρισμένος...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Μηναίου: «Ἐμεγάλυνας Χριστέ...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ...» (ἴδε εἰς τήν Παρακλητικήν, τό Καί νῦν τῶν ἀποστίχων τοῦ β΄ ἤχου, Σαββάτῳ ἐσπέρας).
 «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», τοῦ Ἀποστόλου· «Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς...», Δόξα τοῦ Μάρτυρος· «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός κανών τοῦ πλ. β' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Μάρτυρος μετά τοῦ Θεοτοκίου (ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἄβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τοῦ Μηναίου «Δυάς φωτειδέστατος...» καί τό Θεοτοκίον «Πανάμωμε Μητρόθεε...».
Αἱνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. β' ἤχου.
Δόξα:	Τό Θ' Ἑωθινόν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Χρηστότητα ἐκδιδαχθεῖς...», «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς λβ' Ἐπιστολῶν· «Πιστός ὁ λόγος...» (Α' Τιμ. α' 15 – 17).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ (Ζακχαίου)· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. ιθ' 1–10).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Διονυσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος: Ἀπόστολος· (ζήτηι τῇ 24ῃ Νοεμβρίου) Εὐαγγέλιον· (ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς Α' Ἑβδ. Νηστειῶν).

24. ΤΡΙΤΗ. Ξένης Ὁσίας. Βαβύλα ἱερομάρτυρος καί τῶν Κυπρίων Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας τοῦ θαυματουργοῦ καί Θεοπρόβου ἐπισκόπου Καρπασίας. Ἀνάμνησις τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου κατὰ τήν πτώσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρας Ἑγκλείστρας.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή
τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.*

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

*Σήμερον ἅγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Μεσαορίας κ. Γρηγόριος.*

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἐξαίρουμένων τῶν ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δευτέρων στιχηρῶν «Δεῦτε ἐν ἱεροῖς

μέλεσιν...» τά ὅποια δέν ψάλλονται, ὡς μή ἐγκεκριμένα ὑπό τῆς Μ. Ἐκκλησίας. Καταβασίαι: «Χέρσον ἄβυσσοτόκον...». Κοντάκιον: «Ὁ μήτρان παρθενικήν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου (ζήτηι ἀμφοτέρα τῇ 13ῃ Νοεμβρίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Ξενοφώντος ὁσίου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Δημητριάδου ἐπισκόπου Ταμασοῦ Κύπρου.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Κιτίου κ. Χρυσόστομος.*

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ψάλλομεν μόνον τά τρία προσόμοια «Τήν χρυσήλατον σάλπιγγα...» εἰς 6 (Τά δεύτερα Στιχηρά «Δεῦτε ἐν ἱεροῖς μέλεσιν...» δέν ψάλλονται, ὡς μή ἐγκεκριμένα ὑπό τῆς Μ. Ἐκκλησίας).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Καταβασίαι: «Χέρσον ἄβυσσοτόκον...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον: «Ὁ μήτρان παρθενικήν...», Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου (ζήτηι τῇ 13ῃ Νοεμ.). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Παλλαδίου, Ἰακώβου ὁσίων.

Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου Ἐφραίμ: Ἀπόστολος (Γαλ. ε' 22 – στ' 2) Εὐαγγέλιον (Λουκ. στ' 17 – 23).

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Χαναναίας). Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. Δημητρίου Χιοπολίτου νεομάρτυρος. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Ι'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».

Κοντάκιον: «Τὴν ὥραν αἰεί, προβλέπων...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καὶ τοῦ Ἁγίου·
 «Θεολόγων ἀκρότητος...» 4.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Θεοφόρε Ἰγνάτιε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ
 μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
 ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ὡτὴς στερόδ᾽ αἰς αἰδομαντίνου...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἰδοὺ πεπλήρωται...»
 (ἴδε εἰς τὴν Παρακλητικὴν, τό Καί νῦν τῶν
 ἀποστίχων τοῦ α΄ ἤχου, Σαββάτῳ ἑσπέρας).
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...» Δόξα τοῦ Ἁγίου·
 «Καί τρόπων μέτοχος...», Καί νῦν τό ὁμόηχον
 Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τά Τρι-
 αδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις
 «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί
 ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.
Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἀγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἄβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τοῦ Ἀγίου· «Τούς πόθῳ ἐορτάζοντας...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι...».
Αἱνοί:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου.
Δόξα:	Τό Γ' Ἑωθινόν· «Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθοδον...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Καί τρόπων μέτοχος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν· «Ὑμεῖς ἐστε ναός Θεοῦ ζῶντος...». (Β' Κορ. στ' 16 – 18, ζ' 1).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΖ' Ματθαίου (Χαναναίας)· «Ἐξῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη...» (Ματθ. ιε' 21 – 28).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Καί τρόπων μέτοχος...».
Κοντάκιον: «Ἐξ Ἑώας σήμερον...» (29ῃ Ἰαν.).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 4 στιχηρά προσόμοια τῶν Ἀγίων «Τά τῆς χάριτος ὄργανα...» εἰς 6.
Δόξα: «Τάς μυστικὰς σήμερον...».
Καί νῦν: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά τρία προσόμοια τῶν ἁγίων «Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ Τριάς...».
Δόξα: «Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων...».
Καί νῦν: «Μακαρίζομέν σε...».
 «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Τούς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας...» Δόξα· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...», Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν', ἡ Λιτή τῶν Ἀγίων, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τούς τρεῖς μεγίστους...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Κατά τήν τάξιν τοῦ Μηναίου.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, μέ προκείμενον: «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...».
Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:	Τῶν Ἱεραρχῶν «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰωάν. ι' 9-16).
Ν' φαλμός:	(χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Διδασκάλων...» Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου καί οἱ δύο τῶν Ἱεραρχῶν.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Καθίσματα τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν ἁγίων καί τό συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἄβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἀκολουθῶς ἡ Θ' ᾠδή τοῦ κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε...» καί ἡ Θ' ᾠδή τῶν δύο κανόνων τῶν ἁγίων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τῶν ἁγίων «Τά τοῦ φωτός δοχεῖα...» καί «Ἡ ἐνιαία θεότης...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Χρυσοπλοκώτατε πύργε...»
Αἶνοι:	Τά 4 στιχηρά «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι...».
Δόξα:	«Σήμερον αἱ ψυχαί τῶν γηγενῶν...».
Καί νῦν:	Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον: «Σήμερον ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον: «Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἵσοδος: Ἀπολυτίκιον «Τούς τρεῖς μεγίστους...».

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοὺς τρεῖς μεγίστους...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	« Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Ἀπόστολος:	Τῶν ἁγίων· «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν...» (Ἑβρ. ιγ' 7 - 16).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν ἁγίων· «Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε' 14 - 19).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς ...» καὶ Ἀπόλυσις.

31. ΤΡΙΤΗ. Κύρου καί Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων.

Ἥλια Ἀρδούνη νεομάρτυρος.

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Ἀναργύρων· (Α' Κορ. ιβ' 27 – ιγ' 8) καί (Ματθ. ι' 1, 5 – 8).

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 28

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τρύφωνος μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ, ἥ ὅπου ἐορτάζεται ὁ ἅγιος Τρύφων, ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων. Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ· Κοντάκιον τό ἐξῆς προεόρτιον:

Ἦχος δ΄, «Ἐπεφάνης σήμερον».

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τόν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».

Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου (Ρωμ. γ' 28-39) (2α Σεπτ.). Εὐαγγέλιον ὁμοίως τοῦ Ἀγίου (Λουκ. ι' 19-21) (Σαβ. Ι' Ἐβδ. Λουκᾶ). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ὙΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας· Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Οὐράνιος χορός...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια:	Προοιμιακός
Δόξα, Καί νῦν:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Λέγε Συμεών...» εἰς 6.
Εἵσοδος:	«Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη...».
	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
	καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Κατακόσμησον τόν νυμφῶνά σου Σιών...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...».
	«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρίς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βαστα- χθῆναι καταδεξάμενος διὰ τήν ἡμῶν σωτηρί- αν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καί Ἀπολυτί-
κιον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἑξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρίς).
Καθίσματα:	Τά τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	«Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ...». (Λουκ. β΄ 25 – 33).
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν· Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη...» (Ζήτηι εἰς τά Ἑσπέρια ὡς Δόξα, Καί νῦν).
Κανών:	Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τῆς ἐορτῆς· «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ...» (ἄπαξ).

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἄβυσσοτόκον...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Τά Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «Ἀκατάληπτόν ἐστι...» μέχρι καί τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ...». Ἀπό τοῦ στίχου «Λάμπρυνόν μου τήν ψυχήν...» προσάπτομεν τά 4 τροπάρια τῆς Θ' Ὠδῆς δευτερεύοντες τά δύο πρῶτα. Εἴτα ἡ Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...» (τρίς).
Αἶνοι:	Τά τρία προσόμοια: «Νόμον τόν ἐν γράμματι...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ὁ ἐν χερσί πρεσβυτικάῖς...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον· «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς, μετά τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἀκολούθως:
------------------	---

Ἀντίφωνον Α'

- Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν.
- Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
- Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου.
- Διά τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τόν αἰῶνα.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β'

- Περιζῶσαι τήν ῥομφαίαν σου ἐπί τόν μηρόν σου δυνατέ.
- Καί ἔντεινε καί κατευοδοῦ καί βασίλευε.
- Τά βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοί

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις
τοῦ δικαίου Συμεών
βασταχθεῖς...».

ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

- Ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος
τῆς βασιλείας σου.

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενὴς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἀκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
κλῖνον τό οὖς σου.
- Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν
οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου
ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

«Χαῖρε
Κεχαριτωμένη...»

Εἰσοδικόν:

«Ἐγνώρισε Κύριος τό Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντί-
ον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ
ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς,
ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (μόνον).

Κοντάκιον:

«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Τῆς ἐορτῆς: «Χωρίς πάσης ἀντιλογίας...»
(Ἑβρ. ζ' 7 – 17).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς: «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς...» (Λουκ. β'
22 – 40).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».

Κοινωνικόν:

«Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...».

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Θεοκτίστου μάρτυρος.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ. Τελώνου καί Φαρισαίου. Ἐναρξίς Τριωδίου.. Ἀγάθης μάρτυρος, Πολυεύκτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄, Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».
Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου
 «Μή προσευξώμεθα...» εἰς 3 καί τῆς Ἑορτῆς
 «Νόμον τόν ἐν γράμματι...» (5ῃ Φεβρ.) 3.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς
 τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
 ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλ-
 μῶν...».
Καί νῦν: Μεθέορτον· «Σήμερον ἡ Ἱερά Μήτηρ...»
 (5ῃ Φεβρ.).
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δό-
 ξα, Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμέ-
 νη...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βαστα-
 χθῆναι καταδεξάμενος διὰ τήν ἡμῶν σωτη-
 ρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, τὰ Τρια-

δικά «Ἄξιόν ἐστιν...» καί τό Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν ἀγκάλαις καί ἀναστάς...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Τό Ἀναστάσιμον·
«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα· τό αὐτό,
Καί νῦν· «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς
Ἑορτῆς.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' ψαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν «Τῆς σω-
τηρίας...» Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ
Θεός...» τό τροπάριον: «Τά πλήθη τῶν πε-
πραγμένων μοι...».

Κανόνες:

Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου
«Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι...» καί τῆς
Ἑορτῆς.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά
Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ταπεινώσις ὕψω-
σε κατησχυμένον...» Δόξα· «Ταπεινώσις ὕψω-
σε πάλαι Τελώνην...» Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς·
«Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ...» (2α Φεβρ.).

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συνα-
ξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τρι-
ωδίου.

Καταβασίαι:

«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νό-
μῳ, σκιᾷ καί γράμματι...»

Ἐξαποστειλάρια:

Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν ἔγερ-
σιν...», τοῦ Τριωδίου· «Ὑψηγορίαν φύ-
γωμεν...» καί τό Μεθέορτον· «Ἀτρέπτως
καθ' ὑπόστασιν...» (ζήτει τῇ 3ῃ Φεβρ.).

Αἵνοι:

Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου 3.

Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Κοντάκιον:	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν «Παρηκολούθηκάς μου...» (Β' Τιμ. γ' 10 – 15).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΣΤ' Λουκᾶ (Τελώνου καί Φαρισαίου), «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν...». (Λουκ. ιγ' 10 – 14).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστι...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Ἐἵδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Κατά τήν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΔ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΖ' Ἐβδ. Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

7. ΤΡΙΤΗ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου. Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδώρου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Θεοδώρου Πάφου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Θεοδώρου ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὡρα: Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἑσπέρια: Τά 6 στιχηρά Προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, Δόξα: «Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπέρ τόν ἑωσφόρον...» Καί νῦν: «Ὁ παλαιός ἡμερῶν...». Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου, Δόξα: «Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν...», Καί νῦν: «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...» «Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκια: «Στρατολογία ἀληθεῖ...», Δόξα τοῦ ἁγίου Μακαρίου: «Κανόνα πίστεως...», Καί νῦν: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή, τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Στρατολογία ἀληθεῖ...».

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ: Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, τὰ Καθίσματα μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα, τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὄρθρου, ὁ Ν΄, Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...» Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Τοῦ νοητοῦ λύκου ἐκφυγών...» Μετά τήν γ΄ Ὠδὴν: τό κάθισμα τοῦ ἁγίου καί τῆς ἐορτῆς. Μετά τήν στ΄ Ὠδὴν: Κοντάκιον – Οἶκος τοῦ ἁγίου. Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...». Ἡ Τιμιωτέρα, «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ...» Ἐξαποστειλάρια τοῦ ἁγίου «Μεγαλομάρτυς ἐνδοξε...» καί τῆς Ἑορτῆς: «Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...». Εἰς τούς Αἵνους τὰ τρία στιχηρά τοῦ ἁγίου εἰς 4, Δόξα: «Ἀθλητικήν ἀνδρείαν...», Καί νῦν: «Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καί γῆς...» Δοξολογία Μεγάλῃ καί Ἀπολυτίκιον «Στρατολογία ἀληθεῖ...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς Ὑπαπαντῆς, Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγκάλαις ...». Ἀπολυτίκια: «Στρατολογία ἀληθεῖ...», τοῦ ἁγίου Μακαρίου «Κανόνα πίστεως...», τό «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Ὁ μήτραν παρθενικήν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Ἐφес. β', 4 - 10 καί Ματθ. ι', 16 - 22). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

9. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Νικηφόρου μάρτυρος, Ἀμμωνος καί Φιλαργίου ἐπισκόπων Κύπρου, Ἀμμωνος καί Ἀλεξάνδρου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς καί ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν μέν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Συναξαρίου, ἀντί τοῦ ὁποῦ ἀναγινώσκεται τό τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἑορτῆς, ἀντί τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τά ἀντίστοιχα τῆς ἡμέρας.

Ἐφεξῆς φάλλομεν (ἐκτός τῶν Κυριακῶν):
Καταβασίας: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος. Ζήνωνος ὁσίου τοῦ Ταχυδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι...» (Β' Τιμ. β', 1 - 10, ζήτηι τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου: «...Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...» (Ἰω. ιε' 17 - ιστ' 2, ζήτηι τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βλασίου ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία διὰ τόν ἅγιον Βλάσιον ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἰς τούς Αἵνους τά εἰς τόν ἐσπερινόν στιχηρά. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Διά τήν ἁγίαν Θεοδώραν ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ. (Ἀσώτου). Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καί Προφῆται...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν...» εἰς 3.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ὡ πόσων ἀγαθῶν...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τὰ 3 Κατανυκτικά Τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...». Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν: «Τῆς εὐσπλαγχνίας...» Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπα-
σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός:

Δόξα: «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:

Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό μετά τήν γ΄ Ὠδὴν Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγκάλας πατρικᾶς...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Ἀνύμφευτε ἀγνή...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Τήν Μωσέως ὥδην...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία: «Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Α΄ Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου· «Τόν πλοῦτον ὃν μοι δέδωκας...» καί «Ἐσκόρπισα τόν πλοῦτόν σου...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἁγία Μητροπάρθενε...».

Αἱνοί:

Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου 3.

Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ...».
Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέν-
 τος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: Τοῦ Τριωδίου· «Τῆς πατρῶας δόξης σου...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν «Πάντα μοι ἔξε-
 σтин...» (Α' Κορ. στ' 12 - 20).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ΙΖ' Λουκᾶ (Ἀσώτου)· «Ἄνθρωπός
 τις εἶχε δύο υἱούς...» (Λουκ. ιε', 11-32).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΕ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί
 Εὐαγγέλια τῆς Ἑβδομάδος τῆς Ἀπόκρεω.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, Ἀκύλα καί
 Πρισκίλλης τῶν Ἀποστόλων.

14. ΤΡΙΤΗ. Αὐξεντίου ὁσίου, Φιλήμονος Γάζης, Μάρωνος ὁσίου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ὁνησίμου Ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ.

Αὐστηρά Νηστεία

16. ΠΕΜΠΤΗ. Παμφίλου μάρτυρος, Φλαβιανοῦ ὁσίου.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Μαριάμνης ἱσαποστόλου, Μαρκιανοῦ καί Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

Αὐστηρά Νηστεία

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. (Ψυχοσάββατον). Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν. Λέοντος Πάπα Ῥώμης. Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου. Σάββατον πρό τῆς Ἀπόκρεω § 7, 8, 9).

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».
Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου 3· «Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...», «Ἡ ἐν σταδίῳ...» καί «Ὡ τῆς καλῆς ἡμῶν...» (Ζήτηι ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».

Δόξα: «Θρηνῶ καί ὀδύρομαι...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ α' ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν...» καί ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἤχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ', μέ στίχους εἰς τό β' «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί εἰς τό γ' «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Ἀπόστιχα: Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου (ζήτηι ταῦτα

εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἦχος α', Σάββατον πρωΐ, εἰς τούς Αἵνους). Τό πρῶτον ἄνευ στίχου: «Τούς ἀθλοφόρους τοῦ Χριστοῦ...». Τό δεύτερον μέ στίχον: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», «Οὗτοι οἱ στρατιῶται...», τό τρίτον μέ στίχον: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος», «Ἵμᾶς πανεύφημοι μάρτυρες...». Τό τέταρτον μέ στίχον: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καί ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν», «Ἀγαλλιᾶσθε μάρτυρες ἐν Κυρίῳ...».

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον· «Ἀρχή μοι καί ὑπόστασις...».

Καί νῦν:

Θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».

Μετά τό «Νῦν Ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζῆτει τοῦτον εἰς τήν Παρακλητικήν, ἦχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωΐ ἢ εἰς τό Πεντηκοστάριον μετά τόν Ἑσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευή ἑσπέρας). Ὁ Κανὼν ψάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνά Ὡδὴν μέ στίχους: Εἰς τό α' τροπάριον: «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου», εἰς τό β' τροπάριον: «Αἱ ψυχαί αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται», εἰς τό γ' Δόξα καί εἰς τό δ' Καί νῦν. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὡδῆς ὁ εἰρμός αὐτῆς· «Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

«Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα· τό τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα...». Καί νῦν· «Σέ καί τείχος...».

Ἡ Ἐκτενής καί μετά τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ψάλλονται τά τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσε-

βῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καί τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καί μνημονεύει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπέρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τάς ψυχάς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· καί ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρά Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς:

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός:

«Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

τήν εὐχήν:

«Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας καί ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καί τάς ψυχάς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πάντων τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν καί πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καί οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ μόνος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τόν αἰῶνα καί ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς:

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅτι Σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καί ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καί Σοί

τήν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί...»

Ὁ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα·

Ὁ Ἱερεύς:

«Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. καί ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τὸ Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό· «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται Ἀπολυτίκιον· «Ὁ βάθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται εἰς ἥχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα» (γ) τετράκις, ὡς ἐφάλη εἰς τὸν Ἑσπερινόν ἀντί τοῦ Προκειμένου, δῖς ἄνευ στίχου, καί δῖς μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Μαρτυρικά τοῦ α' ἤχου (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρωΐ) «Ὡς καλοί στρατιῶται...», «Τάς ἀλγῆδόνας τῶν Ἀγίων σου...» καί «Τούς μάρτυρας Χριστοῦ...». Εἰς τά δύο τελευταῖα λέγονται καί οἱ πρό αὐτῶν στίχοι. Δόξα· «Ὁ σάρκα δι' ἡμᾶς...» Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...» (Ἐάν θά γίνῃ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ψάλλονται ἀμέσως τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεται ἡ μνημόνευσις καί μετὰ τό «Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τά καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» καί «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδή εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς δέν γίνεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἀμέσως ἐπισυνάπτομεν τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» Δόξα, Καί νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν' φαλμός:

(χῦμα).

Κανών:

Τοῦ Τριωδίου· «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐάν δέν θά φαλῇ ὁ Κανών, ἀμέσως μετὰ τὸν Ν' λέγομεν τὸν Εἰρμόν τῆς γ' Ὠδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου...», Αἵτησις, «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Καθίσματα: «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καί

- νῦν· «Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην...». Ἐάν δέν λέγε-
ται ὁ Κανών, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τόν Εἰρμόν
τῆς Στ' Ὠδῆς· «Συνεχόμενον δέξαι με...».
- Αἵτησις, «Σύ γάρ εἰ ὁ βασιλεύς...».
- Ἄφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον, Οἶκος τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξά-
ριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριω-
δίου.
- Μετά τήν ἡ ὥδην ἀμέσως· «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τόν ἐν ὄρει
ἀγίῳ...» (Εἰρμός τῆς ἡ' Ὠδῆς).
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί μετά τήν Θ' Ὠδῆν ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς·
«Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...». «Ἀνάπαυσον
τούς δούλους σου...» καί τό Θεοτοκίον· «Μα-
ρία Θεονύμφευτε...».
- Αἱνοι:** Τά 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε πρό
τέλους πάντες...».
- Δόξα:** «Ὡς ἄνθος μαραίνεται...».
- Καί νῦν:** «Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...».
- «Σοί δόξα πρέπει...»
- Δοξολογία:** (χῦμα).
- Ἐκτενής
- Ἀπόστιχα:** Τά ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα Προσό-
μοια· «Σοῦ Σῶτερ δεόμεθα τῆς Σῆς...» (Σάβ-
βατον πρωΐ, Ἀπόστιχα α' ἤχου).
- Δόξα:** «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
- Καί νῦν:** «Σύ εἰ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...», «Σέ καί τεῖχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ βάθει σοφίας...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ βάθει σοφίας...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Μετά τῶν ἀγίων...».
- Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Τῶν Κεκοιμημένων· «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α΄ Θεσ. δ' 13 – 17).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κα' 8 - 9, 25-27, 35-36).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν... ».
Κοινωνικόν:	«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
«Εἶδομεν τό φῶς...»	

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τὰ τροπάρια· «Μετά πνευμάτων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καί εἰς τόν Ἑσπερινόν. «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρχίππου Ἀποστόλου, Φιλοθέης ὁσίας τῆς Ἀθηναίας. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν Β΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 10, 11, 12).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ὁ βάθει σοφίας...».
Κοντάκιον:	«Μετά τῶν ἀγίων...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου: «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».

- Καί νυν:** «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα, Καί
 νῦν τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ β' ἤχου. Δόξα· Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον: «Τάς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Υπό τήν σήν Δέσποινα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Καταनुκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος**
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν·
 «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β' ἤχου καί ἅπαντα
 ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' φαλμός: Δόξα· «Τῆς μετάνοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σω-
 τηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
Κανόνες: Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ' Ὁδῆς: Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί
 ἐν κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Τό βῆμα σου φρι-
 κτόν...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Τόν πάντων
 ποιητήν...».
Ἀφ' στ' Ὁδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον
 τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι: «Βοηθός καί σκεπαστής...».
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».
Ἐξαποστειλάρια: Τό Β' Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσασαι...»,
 τοῦ Τριωδίου· «Τήν φοβεράν τῆς κρίσεως...»

Αἱνοί:	καί «Ἰδού ἡμέρα ἔρχεται...» καί τό Θεοτοκίον· «Τήν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».
Δόξα:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τήν ἡμέραν...» 3.
Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».
Δοξολογία:	«Ὑπερευλογημένη...». Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου: «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α΄ Κορ. γ' 8 - θ' 2)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω: «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱός...» (Ματθ. κε' 31- 46)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου, δῖς, τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν καί τό Θεοτοκίον, ὡς ἀναγράφονται εἰς τό Τριώδιον. Ἐπίσης εἰς τόν Ὅρθρον κατὰ τήν β' στιχολογίαν ψάλλονται τά ἐν τῷ Τριωδίῳ καθίσματα, μετὰ τήν αἵτησιν τῆς Στ' Ὁδῆς λέγεται τό Μαρτυρικόν τοῦ ἡχοῦ (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τά εἰς τό Τριώδιον καθ' ἑκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικόν καί Θεοτοκίον).

**Κατά τήν ἐβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχή κρέατος
καί κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καί ὠῶν (λευκή νηστεία).**

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Ἀγάθωνος Πάπα Ρώμης. Διδύμου, Νεμεσίου καί Ποταμίου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

21. ΤΡΙΤΗ. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, Ζαχαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης. Εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀνθούσης μάρτυρος.

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Α΄ καὶ Β΄ εὗρεσις τῆς τιμίας χάρας τοῦ Τιμίου, Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἀπόστιχα τά εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου εὕρισκόμενα 3 προσόμοια· «Δεῦτε τὴν τιμίαν κεφαλὴν...», «Ὡσπερ ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός...» καὶ «Πάλαι ὥσπερ θεῖος θησαυρός...» μετὰ τῶν στίχων (διὰ τὰ δύο τελευταῖα) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...» καὶ «Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου· «Ὁ Θεός ὁ εἰπών...» (Β΄ Κορ. δ' 6 - 15). Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου· «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ...» (Ματθ. ια' 2 - 15). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

Κατάλυσις εἰς πάντα πλὴν κρέατος.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων Ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μαρκέλλου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, Ῥηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας. Θ΄ Ὡρα

Ἀπολυτίκιον: «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα...».

Κοντάκιον: «Προφῆτα Θεοῦ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαν-
τες πιστοί...» εἰς 6.

Δόξα: «Τό κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ
σκιὰ τοῦ νόμου...».

Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
«Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία,
τό «Καταξίωσον» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...»
(δίζ), τό Μαρτυρικόν «Τῶν ἀγίων Μαρτύ-
ρων... (ἅπαξ).

Δόξα: «Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».

Καί νῦν: «Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καί
νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρῶτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τήν
πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν...».

Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τό αὐτό,
Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Καθίσματα: Κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ὁ Ν' Ψαλμός: (χῦμα).

Κανών: Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐάν δέν θά

- ψαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετὰ τόν Ν' λέγεται ὁ εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς: «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καί γίνεται αἵτησις μέ ἐκφώνησιν· «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ἀπό γ' ᾠδῆς:** Καθίσματα· «Ἀντωνίου τό προῶν...» Δόξα· «Τούς δεσμούς διαρρήξαντες...» Καί νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγην...». Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμός τῆς Στ' ᾠδῆς· «Συνεχόμενον δέξαι με...», Αἵτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
- Ἀφ' στ' ᾠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά τήν ἡ' ᾠδὴν τοῦ Κανόνος ἢ ἐάν δέν ψάλλεται οὗτος ἀμέσως μετὰ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου:
- Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...:** Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' ᾠδῆς: «Τόν ἐν Ὁρει ἀγίῳ δοξασθέντα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ὁ Εἰρμός τῆς Θ' ᾠδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν Ὁρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καί «Τούς ἐν ἀσκήσει...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Προσόμοια· «Τήν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».
- Δόξα:** «Ὅσοι Πατέρες...».
- Καί νῦν:** «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ καί τῶν Ὁσίων...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί ἀπολυτίκιον· «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Τρισάγιον.

- Ἀπόστολος:** Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 – στ' 2) (Ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ» καὶ «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ' 1-13).
- Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Εἰς μνημόσυνον...».
- «Εἶδομεν τό φῶς». Ἀπόλυσις.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Πορφυρίου Γάζης καὶ Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεοκλήτου μάρτυρος. Ἦχος γ', Ἐωθινόν Γ'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 14, 15, 16).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
- Κοντάκιον:** «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Χριστὸς ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
- Καὶ νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».

- Καί νυν:** Τό όμόηχον Θεοτοκίον· «Ό ποιητής καί λυτρωτής μου...».
- «Νυν άπολύεις...», Τρισάγιον
- Άπολυτίκια:** Τό άναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...» Δόξα, Καί νυν τό Θεοτοκίον: «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
- Άπόλυσις:** «Ό άναστάς έκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ό Τριαδικός Κανών τοῦ γ΄ ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυψεν...», Καί νυν τό Θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμέν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ό άναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος
- Άπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νυν· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
- Ό Ν΄ φαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νυν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ό Ἀναστάσιμος καί ό τοῦ Τριωδίου.
- Άπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ό Ἀδάμ...», Δόξα· «Νυν ό καιρός...» Καί νυν «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».
- Άφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Θεόν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγήγερται...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου· «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 – ιδ' 4).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Ἐάν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμιακόν ψάλλεται ὁ κατανυκτικός Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ γ' ἤχου: 4: «Ἑspe-

ρινόν ὕμνον προσφέρομέν σοι Χριστέ...» (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3 «Κατ' εἰκόνα γενόμενος...» (27ῃ Φεβρ.).

Δόξα, Καί νῦν:

Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἡ Θεόν τόν ἀχώρητον...» (27ῃ Φεβρ.).

Εἴσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...».

Προκείμενον:

«Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δίζ) καί τό Μαρτυρικόν· «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀντί Ἀπολυτικίων:

Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ὑπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς λέγει τήν εὐχήν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιαι καί ἡ εὐχή τοῦ Ἀγίου Ἐφραίμ· «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον· «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τοῦτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τήν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατὰ τοὺς κατανυκτικούς Ἑσπερινούς τῶν Α', Β', Γ', Δ' καί Ε' Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχῶν ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν

Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Προκοπίου ὁσίου τοῦ Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτυρος.

Ἦρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπό σήμερον καί καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ, Πέμπτῃ καί Παρασκευῇ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τήν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὡρῶν καί τοῦ Ἑσπερινοῦ τελοῦνται κατὰ τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκτιθεμένην τάξιν ἥτις καί καταχωρεῖται κατωτέρω.
2. Μετά τήν Θ' Ὡραν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῇ μέν Δευτέρᾳ, Τρίτῃ καί Πέμπτῃ ἄνευ Προηγιασμένης κατὰ τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῇ δέ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ καί ἐν μνήμῃ ἐορταζομένου Ἀγίου μετά Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).
3. Τῇ Δευτέρᾳ, Τρίτῃ, Τετάρτῃ καί Πέμπτῃ ἐσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Μετά τήν Δοξολογίαν τῇ μέν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, κατὰ δέ τάς λοιπάς Ἑβδομάδας, Κανῶν ἐκ τοῦ Θεοδοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).
4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καί ἀναγινώσκεται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.
5. Κατά τά Σάββατα τῷ μέν πρωῒ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δέ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δέ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Τυπική διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

(Αἱ συγκεκριμέναι ἀναφοραί εἶναι διὰ τήν Καθαράν Δευτέραν).

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζήτει ἐν τῷ Μ. Ὡρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ἀμωμος καί εὐθύς τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος», Δόξα· «Τήν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν· «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαί τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί τὰ 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τὰ Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρά Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημειώσεις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκεται τήν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τήν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διὰ τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὅρθρου.

β) ΟΡΘΡΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστιν...» Τὰ 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν...» Δόξα· «Ὁ ὑψωθείς...» Καί νῦν· «Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καί ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικά καί ἡ ἐκφώνησις· «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τό Ἀλληλουϊάριον εἰς τόν ἦχον τῆς ἑβδομάδος (Α' Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος γ') τετράκις μετὰ τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὡρολογίῳ. Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ Τριαδικοί

ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τό Ὁρολόγιον ἢ εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος. Σήμερον καί δι' ὅλην τήν ἐβδομάδα ψάλλονται οἱ τοῦ γ' ἤχου «Τριάς ὁμοούσιε...». Δόξα· «Πατέρα ἄναρχον...». Καί νῦν «Ἀθρόον ὁ Κριτής...»¹. Εἶτα μικρά Συναπτή καί ἐκφώνησις· «Ὅτι σόν τό κράτος...». Μετά τήν ἐκφώνησιν, τά Κατανυκτικά Καθίσματα τῆς α' στιχολογίας τοῦ ἤχου (ὄρα ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τό β' μετά τοῦ οἰκείου στίχου², καί τό γ' Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τά τῆς ἡμέρας τῆς β' στιχολογίας· «Τῆς νηστείας τῇ θείᾳ ἀπαρχῇ...». Δόξα, Καί νῦν· «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ...», καί τά τῆς γ' στιχολογίας· «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν ἄμαχον πρεσβειάν σου...». Ὁ Ν' Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἡ ἐκφώνησις· «Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα Ὠδῶν³ Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καί τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ'

1 Μετά τό «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς ἐξῆς: Διὰ τόν α') τὴν Δευτέραν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τὴν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τὴν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καί τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καί τὴν Παρασκευὴν πάλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διὰ τόν β') ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι Ἀγίου ἢ Ἀγίας τότε· «πρεσβείαις τοῦ Ἀγίου (ἢ Ἀγίων ἢ Ἀγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνομίας τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ' ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α' ὕμνου. Διὰ τόν γ') ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διὰ τοῦ· «διὰ τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

2 Οἱ στίχοι τοῦ β' Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἤχου τῆς α' στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῇ Δευτέρᾳ καί Τρίτῃ· «Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῇ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ· «Ἵψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῇ Πέμπτῃ· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ· «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραὴλ» (Ψαλμ. 67, 36), καί διὰ τό γ' Κάθισμα· «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

3 Αἱ ἐννέα Ὠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖναι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς Θ' Ὠδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἥτοι ἡ Προσευχὴ τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τό α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν «Τιμιωτέραν», τῶν δέ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καί τό τέλος καί ἡ μικρὰ δοξολογία τό· Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ῥδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ τό Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ἧς Ῥδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις· «Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ὄρα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τό Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ῥδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ῥδῆς τοῦ β' Τριωδίου καὶ εὐθύς τό «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἴτησις καὶ ἐκφώνησις· «Ὅτι Σέ αἰνοῦσι...». Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ γ' ἤχου· «Ἐξαπόστειλον τό φῶς σου...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοί δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τό ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τό αὐτό μετὰ τοῦ στίχου· «Ἐνεπλήσθημεν τό πρωΐ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τό Μαρτυρικόν μετὰ τοῦ στίχου· «Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον «Σέ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διὰ τὴν Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν τό Σταυροθεοτοκίον). «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλογητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καὶ εὐθύς· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὕμνοι. Εἰς τὴν Θ' Ὕμνον, μετὰ τό τροπάριον· «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τὰς γ' μεγάλας μετανοίας μετὰ τῶν εὐχῶν καὶ εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ τροπάρια· «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό· «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καὶ ἀναγι-

ΗΜΕΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΩΔΗ Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Δευτέρα	α' ἡ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἡ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἡ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἡ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' ἡ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο Ὠδαὶ ζ' καὶ ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τό ἴδιον σύστημα: Ὀλόκληροι ἡ ζ', ζ', η', καὶ θ' καὶ ἡ ἀρχὴ καὶ τό τέλος τῆς α', γ', δ' καὶ ε'.

νώσκονται τὰ Κοντάκια· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τό πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τό Νεκρώσιμον· «Μετά τῶν Ἀγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μὴ τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προοιμιακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετά τό «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός διὰ τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προοιμιακός

Τὰ Εἰρηνικά. Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τὴν Παρασκευὴν τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἱλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τὰ Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν...», κτλ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα· τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίζ), τό Μαρτυρικόν, μετά τῶν στίχων αὐτῶν· «Πρός σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου...» καί «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τὰ τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τὴν εὐχὴν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας,

4 Δευτέρα τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»

Τρίτη τοῦ Προδρόμου. «Προφῆτα Θεοῦ...»

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Πέμπτη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας...», καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἅγιε...»

Παρασκευὴ τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...». Ζήτει ταῦτα εἰς τό Ὡρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καί εἰς τό Τριώδιον Δευτέρα α' ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τὴν οἰκείαν σειρὰν.

εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστίν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), καί τήν εὐ-
χήν «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκεται
ὁ 33ος Ψαλμός καί Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀπόδειπνον φάλλεται κατὰ τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Με-
τά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...»,
Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν...» (γ'), καί ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλ-
μοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δο-
ξολογίαν φάλλεται τό διά τήν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό
ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχου· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό
τέλος τῆς ζ' Ὁδῆς φάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον· «Ψυχή μου, ψυχή
μου...», καί εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός
αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον· «Κύριε τῶν
Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ ἡ λοι-
πή Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα
μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος
τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος· βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 -
36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τάς κεφαλάς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...»,
καί τήν δέησιν· «Εὐξώμεθα...». Τό «Πάντων προστατεύεις...»⁵, παρέχε-
ται συγχώρησις καί τό «Δι' εὐχῶν...».

28. ΤΡΙΤΗ. Βασιλείου ὁμολογητοῦ, Νυμφᾶ καί Εὐβούλου Ἀποστόλων.
Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου τοῦ Ὁμολογητοῦ

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανό-
νος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νη-
στειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 - 13).

⁵ Τήν Τρίτην· «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον...»

Τήν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»

Τήν Πέμπτην· «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον...».

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύσῃ τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Τῷ πρωτῷ μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ γενική διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμιακός – Τά Εἰρηνικά καί τά: «Πρός Κύριον...» ἤτοι τό ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...» (δίς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν: «Εἴ τις ἀρετή...».
2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστραπάς...».
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου: «Καί ἐν βίῳ περίδοξος...» (2α Μαρ.) εἰς 4, δευτεροῦντες τό α'.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό προσόμοιον Θεοτοκίον: «Ἡ Θεόν τόν ἀχώρητον...».

Εἵσοδος:

Μετά Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἱλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεύς· «Ἐσπέρας» ὁ ἀναγνώστης· «Προκείμενον...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκείμενον μετά τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶς· «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί κρατῶν εἰς τήν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καί ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ· «**Σοφία, ὀρθοί**», στραφεῖς δέ πρός τόν λαόν καί ἐξελθὼν εἰς τά Βημόθυρα ἐπιλέγει· «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολουθῶς ὁ Ἀναγνώστης τό β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεύς πρός τόν Ἀναγνώστην· «**Εἰρήνη σοι**» καί εὐθύς· «**Σοφία**» ἱστάμενος μετά θυμιατοῦ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό· «**Κατευθυνθήτω...**» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλῳ ἐκάστην πλευράν τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί τήν Ἀγίαν Πρόθεσιν καί ἀπαγγέλλοντος τούς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ψάλλει τήν ἀρχήν τοῦ· «Κατευθυνθήτω...» μέχρι καί τοῦ· «ὥς θυμίαμα ἐνώπιόν Σου» ὁπότε ἐξέρχεται εἰς τά Βημόθυρα καί θυμιᾷ συγχρόνως τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τόν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορός συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής καί αἱ Αἰτήσεις ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων, (τῶν ὑπέρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων – διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπό τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καί τῶν πιστῶν. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Κατά τήν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἥχον πλ. β', τόδε:

«**Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοὺ γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης**».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἵσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἣν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«**Ἰδού θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα**».

Εἶτα τά Πληρωτικά καί ἡ Κυριακή Προσευχή «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν «**Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα**». Ἀντί τοῦ «Ἐἵδομεν τό φῶς», ψάλλεται τό ἐξῆς Τροπάριον:

«**Εὐλόγησω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διὰ παντός ἡ αἵνεσις**

αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καὶ Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος», καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν σωλῆαν ποιεῖ τὴν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7 – 8).

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἑσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καὶ τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 – 11).

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Εὐτροπίου, Κλεονίκου καὶ Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζωΐλου.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προοιμιακός καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον»

Ἑσπέρια:

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Δεῦτε πιστοὶ ἐπεργασώμεθα...» (δίδς).

Τὰ 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου· «Μεγάλη τῶν Μαρτύρων σου...» κλπ. (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Τὰ 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευὴ Α' Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός).

Δόξα: «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἁγίου Θεοδώρου).

Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἐσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοιξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τὰ 4 πρῶτα, εἰς δέ τὰ ἐπόμενα, Δόξα, Καὶ νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἴτα ψάλλεται τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καὶ ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α – Ζ). Τὰ ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καὶ «Ἀλληλούϊα» ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καὶ τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τάς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν», «Ὑπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε΄ 1-7). Εἴτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν... Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τὴν ὠραιότητα».

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β' καὶ Γ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δέ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ

οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τούς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τήν Ἐκκλησίαν σου, διά τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' Ἑβδομάδος Κοντάκιον λέγεται τό·
«Ἐπελεύσει πνεύματος...»

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διά κολύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Γερασίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κύπρου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν', τά ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τό τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τό ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικήν ἀνδρείαν...» Καί νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν». Καθίσματα εἰς τήν α' Στιχολογίαν τά Μαρτυρικά τοῦ γ' ἤχου «Ὅσοι φιλομάρτυρες...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τήν β' Στιχολογίαν τά τοῦ Ἁγίου· «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ Ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετά τῶν Εἰρμῶν καί ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρμῶν. Ἀπό γ' Ὁδῆς τά Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὁδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Μηνολόγιον καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου». Εἴτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής». Τό Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἵνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου· «Ἀγιωσύνης δωρεά», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος ... μετά τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τό τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τό τοῦ Ἁγίου καί τό τοῦ

Ναοῦ. Κοντάκιον· «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) (26ῃ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β΄ 23 – γ΄ 5) (Σαβ. Α΄ Νηστειῶν). Εἰς τό· «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τό φῶς». Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων· «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος. Ἦχος δ΄, Ἑωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».
Κοντάκιον: «Πίστιν Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 6 καὶ τοῦ Τριωδίου· «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου: «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν...» Δόξα· τῆς ἑορτῆς· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ : ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ' ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφῆται τίμιοι...». Καί νῦν· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' Ψαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν θείαν σου μορφήν...». Δόξα· «Μορφάς τῶν Προφητῶν...». Καί νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρόρμητος ὄρους...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Δ' Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...», τό τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτήσατε...» καί τό Θεοτοκίον· «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσόμοια· «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ και-
 ρῷ...».
Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη μετά τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημειώσεις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρός τήν τῆς Σταυροπροσκυνή-
 σεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί λιτανεύεται ἐντός τοῦ
 ναοῦ εἰκόν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τόν Χριστόν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροί
 μεταβαίνουν εἰς τήν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καί ἄρχο-
 νται ψάλλειν τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ
 τήν Ἀγίαν Τράπεζαν καί τήν Εἰκόνα, κειμένην ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης
 ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετά ἀνθέων καί 3 κηρίων, αἶρει τόν δίσκον
 μέχρι τῆς κεφαλῆς καί ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός
 τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἐξαπτερύγων, ἀκολουθού-
 ντων τῶν Ψαλτῶν, καί εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό
 μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον, περιέρχεται
 τοῦτο τρίς, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό
 «Σοφία· ὀρθοί!». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετά
 τῆς Εἰκόνος καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει· «Τήν ἄχραντον
 εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῇ
 Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καί θυμιῶν τήν εἰκόνα σταυροειδῶς,
 ψάλλει· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ
 Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τήν εἰκόνα, εὐλογεῖ τόν λαόν καί ἀνέρχεται εἰς
 τόν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...». Ἀρχιερέως μή
 χοροστατοῦντος θυμιᾷ τήν εἰκόνα καί ψάλλει τό «Τήν ἄχραντον εἰκόνα
 σου...» ὁ Ἱερεὺς.

Ἀμέσως: «Σήμερον σωτηρία...» καί ἡ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.
- Καί γάρ ἐστερέωσε τήν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τάς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπό Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψώσατ' αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὁφθαλμοί Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοί καί ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

Ἀπολυτίκια:

Κοντάκιον:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», τῆς Ἑορτῆς· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἑβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Αἰνεῖτε...».

ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καὶ πρό τοῦ «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἱερῶν εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διὰ τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἐξαπτερύγων καὶ ἔχοντες εἰς χεῖρας τάς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων καὶ κρουομένων χαρμολύτῃ τῶν κωδῶνων ψάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ὠδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζῆτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σωλῆαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει τάς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον οἱ Ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρήσιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καὶ τοὺς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καὶ Δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τήν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην

ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθήτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἡγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάρχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἁγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρὶς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες, καὶ μιμητάς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσποῦντες, ἀξιοθείημεν τῶν ἐξαитуμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ Μεγάλου καὶ πρῶτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. »

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καὶ ἀκολουθῶς τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

ΘΏΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τό φαιδρόν...». Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...».
Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ δ' ἤχου· «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι...» 4 (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια τοῦ

- Δόξα, Καί νῦν:** Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καί Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (6ῃ Μαρ.) «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἀναφανέντες...» 3.
- Εἵσοδος:** Τοῦ Μηναίου (6ῃ Μαρ.)· «Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων...».
- Ἀπόστιχα:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον: «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐκκαθάρωμεν ἑαυτούς...» (δῖς) καί τό Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

7. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρχαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριμυθοῦντος.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἑρμοῦ ἀποστόλου.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν ὡς προδιεγράφησαν καί ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινός ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, μετὰ Προηγιασμένης, ὡς ἀκολουθῶς:

(Τ.Μ.Ε., Τυπ. 9ῆς Μαρτίου, περίπτ. Β' ΙΖ).

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τήν πνευματικὴν ἀδελφοί...» (δῖς) καί τό

ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἄπαξ), τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ 3 Στιχηρά Προσόμοια· «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί τὰ 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων· «Φέροντες τὰ παρόντα...» (9ης Μαρτίου).

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον· «Ἔργοις σκοτεινοῖς...»..

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

**Ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων
τελεῖται Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.**

(Τ.Μ.Ε., Τυπ. 9ης Μαρτ., Περίπτ. ΣΤ' καί Περίπτ. Α', § 2, 3).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τὰ Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων καί ἐν Δόξᾳ τῶν Ἀγίων μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τῶν Ἀγίων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».

Καθίσματα:

Τῶν Ἀγίων κατὰ σειράν.

Ἀναβαθμοί:

Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον:

«Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος...».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: (Ἰωάν. ιε' 17 – ιστ' 2) (Λειτουργγ. 23ης Ἀπριλ.).

Ὁ Ν' φαλμός:

(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με

	ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζήτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τοὺς Αἵνους τῆς 9ης Μαρτ.).
Κανόνες:	Τῶν Ἀγίων μετὰ τοῦ Τριωδίου τῆς ἡμέρας (Πέμπτη Β΄ Ἑβδ. Νηστειῶν).
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀγίων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Χορός τετραδεκάριθμος...» καί τό Θεοτοκίον· «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἵνοι:	Τῶν Ἀγίων Προσόμοια 3· «Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί...» καί 3 Ἰδιόμελα· «Χορός τετραδεκαπύρσευτος...».
Δόξα:	Τῶν Ἀγίων· «Ἀθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καί νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων.
Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι λιταί ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων· «Τάς ἀλγυδιόνας τῶν Ἀγίων...» καί Κοντάκιον· «Πᾶσαν στρατιάν...».	

Ἀκολουθῶς τελεῖται ὁ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

Ὁ Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:	Τό Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ (Πέμπτη Β΄ Ἑβδ. Νηστειῶν)· «Μή νηστεύσαντες...» (δίσ), τό Μαρτυρικόν· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες...» (ἄπαξ), τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πλευράν ἐκκεντούμενος...», «Ὁδύνην τρυγῆσαντα...» «Κύριε, τόν ζωοποιόν σου Σταυρόν ἀνυμνοῦμεν...»
-----------------	--

(Πέμπτη Β΄ Ἑβδ. Νηστειῶν εἰς τόν Ἑσπερινόν, Κεκραγάρια) καί τά τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων «Φέροντες τά παρόντα γενναίως...» εἰς 4. (ζήτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς 9ης Μαρτ., ἐν τῷ Μηναίῳ).

Δόξα: «Προφητικῶς ἀνεβόα...», (ζήτει ἐν τῷ «Ἑσπερινῷ μετὰ Προηγιασμένης» 9ης Μαρτίου ἐν τέλει, ὁμοίως καί τό Καί νῦν).

Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...».

Εἵσοδος μετὰ Εὐαγγελίου: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.

Τό «Κατευθυνθήτω...»: Ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ παρόντι καί εὐθύς Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Ἀγίων, ἥτοι: Τῶν Ἀγίων «Τοσοῦτον ἔχοντες περικεείμενον ἡμῖν...». (Ἑβρ. ιβ΄ 1 - 10).

Εὐαγγέλιον: «Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὡμοιώθη...» (Ματθ. κ΄ 1 - 16).

Καί καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὅρθρου καί τῶν Ὡρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δίδς), τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἡχου «Ὁ ἐνδοξαζόμενος...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου

(11ης Μαρτίου)· «Σωφροσύνης ἐπώνυμος...»
εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ δ' ἤχου «Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ
κόσμου προσπάθεια ...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου: «Ὁ διὰ σέ
Θεοπάτωρ...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγησμένων.

Τῷ ἐσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολούθως
ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (H - M).
Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα
μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν,
Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐ-
χῶν...» ψάλλεται «Τήν ὠραιότητα...».

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Σωφρονίου Πατριάρχου
Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἀναγινώσκεται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τὸν Ἐξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται
ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλούϊα» (γ') τετράκις, δὶς ἄνευ
στίχου καί δὶς μετὰ τῶν στίχων· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου
Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα· «Μνήσθητι
Κύριε...». Καί νῦν· «Μήτηρ ἀγία...».

Καθίσματα:

Τά Μαρτυρικά τοῦ δ' ἤχου· «Οἱ Μάρτυρές
σου Κύριε...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων
διὰ τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα· τό νεκρώσιμον
«Ψυχάς ἅς μετέστησας...». Καί νῦν· τό Θεο-
τοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...». (Ζήτηι
εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Εὐλογητάρια:	Τά Νεκρώσιμα· καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἐσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...», Δόξα· τό ἀκροτελεύτιον· «Καί πάντα τά ἐν ἀγνοίᾳ...», Καί νῦν· «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».
Ὁ Ν΄ φαλμός:	(Χῶμα).
Κανόνες:	Ὁ τοῦ Μηναίου μέχρι καί τῆς ε΄ Ὁδῆς. Ἀπό τῆς Στ΄ Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο τετραώδια τοῦ Τριωδίου (στ΄ - θ΄ ὥδαί). Μετά τήν γ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός· «Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ...» (Μηναῖον). Αἵτησις «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:	Καθίσματα τῶν Ἀγίων καί τό Θεοτοκίον. Μετά τήν στ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός τοῦ τετραωδίου· «Βυθός μοι τῶν παθῶν ἐπανέστη...». Αἵτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἡμέρας (11ης Μαρτ.) καί τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Μετά τήν ἡ΄ Ὁδὴν τῶν Κανόνων· «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὁδῆς· «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...» (Τριώδιον). «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Μετά τήν Θ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Σέ τήν ἀθάνατον πηγὴν...» (Τριώδιον). Αἵτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Νεκρώσιμον· «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...» (Ζήτει ταῦτα εἰς τήν Παρακλητικὴν, τῷ Σαββάτῳ πρωΐ εἰς τόν δ΄ ἥχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
Αἱνοί:	Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἡχου· «Τίς οὐκ ἐξίσταται...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).
Δόξα:	Τό Νεκρώσιμον· «Εἰς τήν κατάπαυσίν σου...».

- Καὶ νῦν:** Τό μετ' αὐτό Θεοτοκίον: «Ἐχοντές σε Θεοτόκε...».
- «Σοὶ Δόξα πρέπει...».
- Δοξολογία:** (Χῦμα), καὶ τὰ Πληρωτικά.
- Ἀπόστιχα:** Τὰ Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ δ' ἤχου·
«Ὦντως φοβερώτατον...».
- Δόξα:** «Γένος τό ἀνθρώπινον...».
- Καὶ νῦν:** «Ῥήσεσιν ἐπόμενοι...».
- «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καὶ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...», «Μνήσθητι Κύριε...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἑβρ. γ' 12-16).
- Εὐαγγέλιον:** Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α' 35-44).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καὶ τὰ Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καὶ γίνεται τό μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καὶ Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπική Διάταξις ἀκολουθεῖται καὶ ἐν τοῖς Σάββασι Γ' καὶ Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεών τοῦ νέου Θεολόγου. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν Ε΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» 4.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιε τρισμάκαρ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καί νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σω- τηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί τοῦ Ἱεράρχου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καί τά καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν πλάνην κα- τέφλεξας...», Δόξα, Καί νῦν· «Ταχύ δέξαι Δέ- σποινα...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Συναξάρι- ον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Δ' Ὠδή «Ὁ καθή- μενος ἐν δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός...», τοῦ Ἱεράρχου· «Χαῖρε Πατέρων καύχημα...» καί τό ὅμοιον Θεοτοκίον· «Δέσποινα πάντων Ἀνασσα...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἁμαρτημά- των...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τήν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἑβρ. α' 10 – β' 3)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.	

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Θ΄ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...». Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».
Ἀντί Κοντακίου:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. α' ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός	
Ἑσπέρια (Στίχοι 10):	Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. α' ἤχου «Κύριε ἁμαρτάνων...» 4 (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...» 3 καί ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια (13ῃ Μαρ.) «Λόγῳ τά πάθη πανόλβιε...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	«Χαίροις οἰκουμένης καύχημα...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον: «Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου...».
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Χαλινούς ἀποπτύσας...» (δίζ) καί τό Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ)
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον τά «Θεοτόκε Παρθένε...» καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνακομιδή λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

14. ΤΡΙΤΗ. Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀγαπίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρεττανίας.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δίς) καί τό μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμφυχα...» (ἅπαξ).
 2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου αὐγάσματα...».
 3. Τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (16ῃ Μαρτίου) «Κύριε σύ τό ἀσθενές...» εἰς 4.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τοῦ Μηναίου «Κύριε, δέξαι τῆς Μητρός...».

Εἴσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

16. ΠΕΜΠΤΗ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου Ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Τῷ πρωΐ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην...» (δίδς).
2. Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου· «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων...».
3. Τοῦ Μηναίου (18ῃ Μαρτ.)· «Ὡς ἀστήρ ἀνατέταλκας...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐμνήσθην τοῦ Προφήτου...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».

Εἵσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Γ' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου· «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (N – Σ) Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετὰ τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τήν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν (11 Μαρτίου).

Ἀπολυτίκιον· «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον· «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος· Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Ἀναμιμνήσκεσθε τάς πρότερον ἡμέρας...» (Ἑβρ. ι' 32 – 38). Εὐαγγέλιον· Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευΐν...» (Μάρκ. β' 14 – 17). Κοινωνικόν· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ).

Χρυσάνθου καί Δαρείας τῶν μαρτύρων. Ἦχος πλ. β΄, Ἑωθινόν ΣΤ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου §§ 38 – 40).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμψον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον: «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, Δόξα, Καί νῦν· τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ· «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάφαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον
Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ἐν Παραδείσῳ μέν
τό πρίν...» (δίζ).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται.

Μετά τά καθίσματα ἀμέσως μικρά συναπτή, καί ἐκφώνησις· «Ὅτι
ὑψολόγηταί Σου τό ὄνομα...». Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β' ἤχου
καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν' φαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σω-
τηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη
τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:

Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετά στίχων εἰς
τό α' Τροπάριον· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει
σου Κύριε», εἰς τά ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θε-
ός ἡμῶν, δόξα σοι» καί εἰς τά δύο τελευταῖα·
Δόξα, Καί νῦν.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί
τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ Σταυρός
σου, Κύριε, ἡγίασται...», «Σήμερον τό Προ-
φητικόν...», Δόξα· «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...»,
Καί νῦν· «Θεοτόκε Παρθένε...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συνα-
ξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τρι-
ωδίου.

Καταβασίαι:

«Ὁ Θειότατος προετύπωσε...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Μετ' αὐτήν ἡ Καταβασία: «ὦ Μητερ Παρθέ-
νε...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι
ἄνθρωπος...», τοῦ Σταυροῦ· «Σταυρόν Χρι-
στοῦ τόν Τίμιον...», καί τό Θεοτοκίον· «Τό
ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...».

Αἵνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Σταυ-
ροῦ· «Ἐν φωναῖς ἀλαλάζωμεν...» εἰς 4.

Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...».
Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη.

Εἰς τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τόν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἡντρεπισμένου μετὰ βασιλικῶν καὶ εὐόσμων ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τόν δίσκον εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἑξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθὼν εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἡντρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία· ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετὰ τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τό «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐάν χοροστατῇ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τόν Τίμιον Σταυρόν καὶ προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλων «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. (Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας τόν λαόν, τῶν Χορῶν φαλλόντων τό «Εἰς πολλὰ ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τόν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τὰ ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνοῦντας τόν Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν φαλλόντων τὰ Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοὶ τό ζωοποιόν...». Μετὰ ταῦτα ψάλλεται τό «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

• Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

- Ἦδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσας αἰχλωσίαν.
- Ἦδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Εἶδοσαν πάντα τά πέρατα τῆς γῆς τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.
- Καί ποιμανον αὐτούς καί ἔπαρον αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε
τόν λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Γ' τῶν Νηστειῶν: «Ἔχοντες Ἀρχιερέα Μέγαν...» (Εβρ. δ', 14 - ε', 6).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. γ', 34 – θ', 1).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπὶ σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου Σου, Κύριε».
Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» :	«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», Δόξα: «Σῶσον Κύριε...».
Κοντάκιον:	«Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπὶ Σταυροῦ ἐκουσίως...». 3. Τά τοῦ Μηναίου «Ἐφετῶν τό ἀκρότατον...» (20ῃ Μαρτ.) 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Μηναίου· «Μετανοίας τό ἄριστον...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμμα...» (δῖς) καί τό Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).

Δόξα, Καί νῦν: «Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθέ-
νε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Σημειώσεις: Σήμερον, ὡς καί τήν Τετάρτην καί τήν Παρασκευήν τῆς παρούσης Ἑβδομάδος, εἰς τήν Α΄ Ὥραν, ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τάς Ὥρας, μετὰ τό Τρισάγιον καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...», Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καί Δομνίνου μαρτύρων.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τήν Α΄ Ὥραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται· «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τάς Ὥρας Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...», καθὼς καί εἰς τοὺς Μακαρισμούς ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ.

2. Ἀπό σήμερον εἰς τήν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τάς αἰτήσεις τῶν Κατηγουμένων λέγονται καί αἱ αἰτήσεις καθὼς καί ἡ Εὐχή ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι πρὸς το φῶτισμα...» κλπ.

Μετὰ τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινός καί Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» καί «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς...» καί τό Μαρτυρικόν· «Ἀχορέστῳ διαθέσει...».

2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...».

3. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (23ῃ Μαρτ.)
«Ἦδονάς τάς τοῦ σώματος...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῇ οὐσίᾳ...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετά τῶν αἰτήσεων ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σὺν αὐτῷ 119 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῷ πρωΐ: Τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιεγράφησαν ἀνωτέρω. Μετά τήν ἀνάγνωσιν τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός (ἄνευ Εἰσόδου). Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια: Ἐκ τοῦ Τριωδίου Προσόμοια· «Σῶτερ ὁ ἀληθής γλυκασμός...», «Λόγε ὁ ἀπλωθεὶς ἐν Σταυρῷ...», «Τήν τρίτην τῶν σεπτῶν...» (Πέμπτη Δ' Ἑβδ. Νηστειῶν) καί τά 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου· «Κεκραυμένον μυστήριον...» (24ῃ Μαρτ.).

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...».

«Φῶς ἱλαρόν...», «Ἑσπέρας» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου (Πέμπτη Δ' Ἑβδ. Νηστειῶν) μετά τῶν Προκειμένων αὐτῶν. «Καταξίωσον...», τά Πληρωτικά καί ἡ εὐχή τῆς Κεφαλοκλισίας.

Ἀπόστιχα: Ἐκ τοῦ Τριωδίου (Πέμπτη Δ' Ἑβδ. Νηστειῶν) «Ἡ ἐν τῷ ξύλῳ...» (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν: Προεόρτιον· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω» (ζήτην ἐν τέλει τοῦ Ὁρθρου 24ῃς Μαρτ.).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς παγκοσμίου...» καί τά Τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...». Ἀπόλυσις.

Τό Ἑσπέρας: Τελεῖται τό Μέγα Ἀπόδειπνον.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ (Δ' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Προεόρτια τοῦ Εὐ-
αγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκεί-
ας τῆς Πισιδίας.

Σημειώσεις: Σήμερον δέν τελεῖται Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Τελοῦνται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὕρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τό Μεσονυκτικόν Ἀπολυτίκιον, μετὰ τό α' Τρισάγιον ἀντί τοῦ «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», λέγομεν τό Προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...», μετὰ τό γ' Τρισάγιον ἀντί τῶν Νεκρωσίμων Τροπαρίων «Μνήσθητι Κύριε...» λέγομεν τό Προεόρτιον Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί μετὰ τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» γίνεται Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...».

ΟΡΘΟΣ

Μετά τήν Βασιλικήν Ἀκολουθίαν ὁ Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· τό προεόρτιον Ἀπο-
λυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...»,
Δόξα, Καί νῦν· τό αὐτό.

Καθίσματα: Σταυρώσιμα (πλ. β' ἤχου) τῆς ἡμέρας
(Παρασκευῇ πρωΐ) (ζήτει ἐν τέλει τοῦ
Τριωδίου)· «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...», Δόξα,
Καί νῦν· Σταυροθεοτοκίον «Θεοτόκε Παρθέ-
νε ἰκέτευε...» καί τοῦ Τριωδίου ἐπίσης τῆς
ἡμέρας (Παρασκευῇ Δ' Ἑβδ.) «Τῆς ἐγκρατείας
τόν καιρόν...» κατὰ σειράν.

Ν' ψαλμός: (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...»,
«Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς...» καί αἱ Ὁδαί

Κανόνες: Ὁ προεόρτιος Κανών (24ης Μαρτίου)· «Ὁ κό-
σμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...» μετὰ τῶν Τρι-
ωδίων τῆς ἡμέρας.

Ἀπό γ' Ὁδῆς: Τό προεόρτιον Κάθισμα· «Σήμερον ἅπασα
κτίσις...».

Ἀφ' στ' Ὁδῆς: Τό Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί
τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Μετά τήν η' Ὁδὴν

- ψάλλεται ὁ Εἰρμός τοῦ β' Τριωδίου· «Πάντα
τά ἔργα τοῦ Θεοῦ...» καί εὐθύς στιχολογεῖται
ἡ
- Τιμιωτέρα:** Καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς· «Εὗα μέν
τῷ τῆς παρακοῆς...».
- Ἐξαποστειλάριον:** Τό προεόρτιον· «Ὡς δῶρα προεόρτια...».
«Σοί δόξα πρέπει...» καί ἡ **Δοξολογία χῦμα**. Ὁ ἱερεὺς τά
πληρωτικά κλπ.
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἰδιόμελα τῶν ἀποστίχων τῆς ἡμέρας
(Παρασκευῇ Δ' Ἑβδ.)· «Ὁ τῆς ἀληθείας
ἐξεταστής...» (δῖς) καί τό Μαρτυρικό· «Τίς
οὐκ ἐξίσταται ὁρῶν...» ἅπαξ.
- Δόξα, Καί νῦν:** Προεόρτιον τοῦ Μηναίου· «Γλῶσσαν ἦν οὐκ
ἔγνω...».

«Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον
«Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...». Ἐκτενής καί Ἀπόλυσις.

Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνολογίαι, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυ-
τίκιον καί Κοντάκιον τά προεόρτια. Μετά τήν Στ' Ὑμνον γίνεται ἀπόλυ-
σις. Ἡ Θ' Ὑμνος θά ἀναγνώσθῃ πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙ- ΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Ἑθνική Ἑορτή.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. ΙΒ' § 36).

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγίας Νάπας Λεμεσοῦ καί
ὁ Μητροπολιτικός Ναός Εὐαγγελιστρίας Ἰδαλίου,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριμυθοῦντος
Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».
- Κοντάκιον:** «Ἐπελεύσει Πνεύματος...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

- Ἑσπέρια:** Τά τρία Στιχηρά Προσόμοια «Βουλὴν προ-
αιώνιον...» εἰς 6.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐ-
ρανοῦ...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καί τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτω
μηνί...» μετὰ τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διὰ
τά δύο τελευταῖα.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια».
«Νῦν ἀπολύεις...»
- Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» φάλλεται τό «Τῇ ὑπερμάχῳ...» καί
ἀναγιγνώσκεται ἡ Δ' Στάσις (Τ – Ω, Α) τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.
«Τῇ ὑπερμάχῳ...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαι-
ον...» (τρίς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμε-
τέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μα-
ρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμε-
νος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε.
Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει»
§ 16).

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον
«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρίς)
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον:	«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
Στίχος:	«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:	Τῆς ἐορτῆς· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α' 39 - 49, 56)
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν· Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό ἰδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζῆτει εἰς τήν Λιτήν).
Κανών:	Τῆς ἐορτῆς, ἄνευ στίχου.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Κάθισμα· «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἅπαξ).
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς· «Τῇ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...», ὡς εὔρηνται ἐν τῷ Μηναίῳ (ὥδῃ α': «...ταύτης τήν συλληψιν», ἡ δ': «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἢ στ' «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἡ ἡ' «Ἄκουε κόρη...»).
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' ὥδῃ τοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου· «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τῆς ἐορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καί «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἱνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἐορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ὁ Θεός τό κρῖμά σου τῷ Βασιλεῖ δός,
καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ Ὑῖῳ τοῦ
Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ,
καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καί
οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπὶ πόκον καί
ὥσει σταγόν ἢ στάζουσα ἐπὶ τήν γῆν.
- Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν,
καί οὐ παρασιωπῆσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ
δικαιοσύνην καί πληθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς ...
ὁ δι' ἡμᾶς
σαρκωθεῖς...»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον
εἰς τοὺς αἰῶνας.
- Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
- Εὐλογημένον τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τόν
αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

«Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

Εἰσοδικόν:	«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β' 11-18)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἐλισάβετ...» (Λουκ. α' 24 - 38)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Εὐαγγελίζου γῇ χαράν... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Κοινωνικόν:	«Ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἡρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν φάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατὰ τήν κατωτέρω τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».
Ὁ Α' Χορός:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».
Ὁ Β' Χορός:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τά νικητήρια».
Οἱ Χοροί:	Τήν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χρι-

Ὁ Α' Χορός:	στῶ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
Ὁ Διάκονος:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς). «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Ἰθνηι ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
Ὁ Β' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Α' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Β' Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Α' Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεύς	
ἢ ὁ Ἱερεύς:	Τὴν εὐχὴν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιόλειπτον πρὸς τό εὐσεβὲς ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραὴλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακραίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλη καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὄνόματός Σου, εὐεργεσίαν δέ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐχαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τό δοῦλον ἡμῶν Ἰθνηος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠυλόγησας τὸν ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας

καί τό ἐκχυθέν αἷμα, καί ἐβράβευσας αὐτῷ τήν ἐλευθερίαν καί τήν λύτρωσιν. Καί νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καί φρουρεῖ αἰ τό εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν· δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καί ἀσφάλειαν, κράτος καί δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτό διατήρει καί στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καί τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, καί ἐπί τήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς Πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί πάντων τῶν δεομένων τῆς παρά Σοῦ βοηθείας. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτῆρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατός ἐν ἐλέει καί ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν καί σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί αἰ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:

Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τήν Ἀπόλυσιν.

Ὁ Χορός:

Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.

Ὁ Χορός:

«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».

Ὁ Ἱερεύς:

«Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς **Κλίμακος**. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Ζ'.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Μαρτίου Περίπτ. Η' § 24 – 25).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...».

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, τῆς Ἑορτῆς «Βουλὴν προαιώνιον...» 3 καὶ τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26ῃ Μαρτ.).

Δόξα: Τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».

Καὶ νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα: Τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί...» (ζῆτει τῇ 25ῃ Μαρτίου εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...». Δόξα, Καὶ νῦν· τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ... καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...». Ἀπόλυσις.

(Τὴν ἑβδομάδα αὐτὴν θά τελεσθῶσι τρεῖς Προηγιασμέναι Θ. Λειτουργίαι)

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...». Τό ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...». Δόξα· τό αὐτό, Καὶ νῦν· τῆς

	έορτης· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς έορτης (Ὁρθρος 25ης Μαρτίου).
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' φαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς έορτης (25ης Μαρτίου).
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Ὁ μέγας Γαβριήλ...» καί· «Τῶν Ἀσωμάτων λειτουργός...» 26η Μαρτ.).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...» καί τό τῆς έορτης· «Ἀγγελικῶν Δυνάμεων...».
Αἱνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» 4 (Ἑσπ. 26ης Μαρτ.).
	(Ἐδῶ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ)
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...»
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγ-

Εὐαγγέλιον:	γειλάμενος...» (Ἑβρ. στ' 13 - 20). Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τόν θάνατον...».
Κοντάκιον:	«Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

	Προοιμιακός
Ἑσπέρια:	1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος Υἱός...» 4 (ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Μεγίστους ἐν καιρῷ...» 3. 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (27η Μαρτ.) «Ἰουδαίων φρυάγματι...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἐν τῷ Μηναίῳ Θεοτοκίον: «Μετανοίας τό ἄριστον...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον «Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν Σου...».
Ἀπόστιχα:	Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ὁ τόν ἀμπελῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθῶς καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

28. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σύν αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωῆ, Βαραχησίου καί τῶν σύν αὐτοῖς μαρτύρων.

Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Ἀπό τοῦ Στίχου· «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλή-στρω...» τό Ἰδιόμελον· «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν...» (δίζ).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Εἴ τις ἀρετή...» (ἄπαξ).
3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Κύριε σύ τούς ἱερούς Μαθητάς σου...».
4. Τά κατ' ἀλφάβητον 24 Στιχηρά Προσόμοια· «Ἄπας ὁ βίος μου...», ὅλα ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Προσόμοιον Θεοτοκίον· «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό

«Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετὰ στίχου· «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καί ὁ Κανὼν εἰς τὴν Ὀσίαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν μετὰ τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδικὸν καὶ Θεοτοκίον). Μετὰ τὴν Στ' Ὠδὴν ψάλλεται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καὶ Θ' Ὠδαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' Ὠδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς. Τό Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἀποδείπνου· «Ἀσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα», «Ὑπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ» καὶ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετὰ τὰς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ· «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τό «Πάντων προστατεύεις».

30. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἰωήλ Προφήτου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 46, 47).

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: Ὅλαι αἱ ἀκολουθίαι (Μεσονυχτικοῦ, Ὅρθρου καὶ Ὠρῶν) τελοῦνται ὡς ἔχει προδιατυπωθῇ ἐν τῷ παρόντι.

Εἰς τὸν Ὅρθρον μετὰ τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ Ἀποστολικά Καθίσματα τοῦ βαρέος ἤχου· «Γεωργούς τοῦ ἀγροῦ σου...» (ἶδε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν λέγονται τὰ μετὰ τὴν γ' ὥδῃ τοῦ Κανόνος Καθίσματα· «Φωστῆρες θεαυγεῖς...».

Εἰς ὅλας τὰς Ὠρας μετὰ τό Τρισάγιον καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμούς μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...» ἀναγινώσκειται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...».

Ἑσπερινός καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν· «Μάρτυρες

Κυρίου...» (ἄπαξ).

3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς· «Ἠλούμενος Κύριε, Σταυρῷ ... ».

4. Τά στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (31η Μαρτ.)· «Πάτερ θεόφρον Ὑπάτιε...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό σταυροθεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ἥλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται τό Μέγα Ἀπόδειπνον.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Ὁ Ἀκάθιστος Ὕμνος). Ὑπατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 49, 50).

Τῷ πρωΐ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ...» (δίς).

2. Τό Μαρτυρικόν· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἄπαξ).

3. Τά 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Βουλὴν προαιώνιον...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἵσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω» καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου. Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τό Τροπάριον· «Τό προσταχθέν μυστικῶς» δίς ἀργόν καί ἄπαξ σύντομον.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ἡ Α΄ Στάσις (Α-Ζ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Α΄ καί Γ΄ ᾠδαί τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου· «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 τροπάρια ἐκάστη ᾠδή μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» εἰς τὰ 4 πρῶτα καί Δόξα, Καί νῦν εἰς τὰ 2 τελευταῖα καί αὐθις ὁ Εἰρμός. Ἀκολουθῶς τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργῶς καί ἀναγινώσκεται ἡ Β΄ Στάσις (Η-Μ) τῶν Οἴκων. Εἶτα ψάλλονται αἱ Δ΄, Ε΄ καί Στ΄ ᾠδαί τοῦ Κανόνος. Ἐν συνεχείᾳ τό «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἀργοσύνητομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Γ΄ Στάσις (Ν-Σ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ΄, Η΄ καί Θ΄ ᾠδαί τοῦ Κανόνος. (Κατά τήν Θ΄ ᾠδήν γίνεται θυμίασις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύνητομον δίχορον καί ἀναγινώσκεται ἡ Δ΄ Στάσις (Τ - Ω καί Α) τῶν Οἴκων. Τό Τρισάγιον. «Τῇ ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ΄), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...», «Καί δός ἡμῖν...», «Ὑπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα».

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας. Μακαρίου ὁσίου (Εθνική Ἑορτή).

Τῷ πρωΐ: Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...» (τρὶς).
Κάθισμα:	«Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δὶς) (ζήτηι τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἰκῶν). Ἀμέσως:
Ὁ Ν' ψαλμός:	(χῦμα).
Κανών:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς 6.
Ἀπό γ' ᾠδῆς:	Κάθισμα, πάλιν τό· «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἅπαξ).
Ἀφ' στ' ᾠδῆς:	Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δὶς).

Αἵνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καί τό «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό προσταχθέν μυστικῶς...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῇ ὑπερμάχῳ....».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Θεοτόκου· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄπας γηγενής...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου....».
«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.	

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάργεως τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Τυπικὴ διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1955.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον, Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ...».
Οἱ Χοροί:	Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).

Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	Τὴν εὐχὴν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυροὺς καὶ ἀνορθῶν κατεβῆραγμένους, κλῖνον πρὸς

ἡμᾶς τό οὖς Σου καί πρόσδεξαι τάς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῶ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καί ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄμετρόν Σου ἔλεος καί τήν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπέρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καί αὖθις, ἵνα εὐχαριστηρίους ἀναπέμψωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπέρ ἐλευθερίας ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καί νῦν, τῆς παρά Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιήλθεν. Ὅλη καρδίᾳ ἱκετεύομέν Σου τήν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὅμματι ἔπιδε καί ἐπί τήν σημερινήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὁμηρείᾳ ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἄλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:

Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τήν Ἀπόλυσιν.

Ὁ Χορός:

Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.

Ὁ Χορός:

«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».

Ὁ Ἱερεύς:

«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἀγίου Δεσπότη...».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τίτου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ΄, Ἑωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Τό προσταχθέν...».

Κοντάκιον:

«Τῇ ὑπερμάχῳ...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καί τῆς Ὁσίας·
«Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα· τῆς Ὁσίας· «Ἐν σοί μῆτερ ἀκριβῶς...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, τά Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας· «Ἐν σοί μῆτερ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπαντα ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξεις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν' φαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Τριωδίου.

	Διά τόν α' τοῦ Τριωδίου («Παρεικάς με πλού- τω...») στίχος· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δό- ξα σοι» καί διά τόν β' (Πόθῳ τήν φωσφό- ρον...»), στίχος· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὕπέρ ἡμῶν».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ᾽Οσίας καί τά ἐπίσης ἐν τῷ Τριωδίῳ Καθίσμα- τα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καί νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγγην ἀμαρτιῶν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἡ' Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψα- σα...», τῆς ᾽Οσίας· «Ὑπόδειγμα μετανοίας», καί τό Θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέ- λων...».
Αἵνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς ᾽Οσίας 4 (Τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ προσόμοια· «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετά τῶν στίχων: α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προ- σέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τούς πόδας μου καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου...».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θε- οῦ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Ἐν σοί μητερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν....».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν· «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεύς...» (Ἑβρ. θ' 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα....» (Μάρκ. ι' 32-45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει....».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
 Τελεῖται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
 ὡς προδιεγράφη κατά τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...» Δόξα· «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...».
Ἀντί Κοντακίου:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. δ' ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Σέ τόν Βασιλέα...» 4. 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος...» 3. 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (3ῃ Ἀπρ.)· «Λόγῳ, κυβερνώμενος ψυχῶν...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς...».

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον· «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος (δῖς) καί τό Μαρτυρικόν «Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

4. ΤΡΙΤΗ. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ ὁσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυχτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἐσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».

- Ἐσπέρια: (στίχοι 10)**
1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δῖς).
 2. Τό Μαρτυρικόν· «Ἀκορέστῳ διαθέσει ψυχῆς ...» (ἄπαξ).
 3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...».
 4. Τέσσερα στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (6ῃ Ἀπρ.) «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ὅτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέα Μάκρῃ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πρό τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 59, 60).

Τῷ πρωΐ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός καί τὰ «Πρός Κύριον ...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Τήν ψυχωφελῇ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).
2. Τό ὁμόηχον μαρτυρικόν· «Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε...» (ἅπαξ).
3. Τά 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου· «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον· «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...».

Καί νῦν:

Τό ἕτερον Ἰδιόμελον· «Τήν ψυχωφελῇ πληρώσαντες...».

Εἵσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἱλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητική.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...» φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου «Νεκρόν τετραήμερον ἕξαναστήσας...» μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καί τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός

τῆς Θ' Ὡδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον· «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτηι μετὰ τὴν Στ' Ὡδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθροῦ τῆς αὐριον). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰ «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καὶ δὸς ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ὁ Ἀναστάς...) μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τὸ «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 61, 62)

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν τελοῦνται μνημόσυνα μετὰ κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδὴ πρόκειται γιὰ 3ήμερα, 9ήμερα καὶ 40ήμερα μνημόσυνα, μνημονεύονται τὰ ὀνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ψαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμόν, τὸ Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον:

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...» (τρὶς).

Κάθισμα:

«Κατοικτεῖρας τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας...» (δὶς).

Εὐλογητάρια:

Τὰ ἀναστάσιμα.

Μικρά συναπτὴ καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι ὑψόγηταί σου...»

Ἀμέσως:

Κάθισμα:

«Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δὶς)

	«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καὶ ὁ Ν΄ ψαλμός (χῦμα).
Κανόνες:	Τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι».
Ἀπό γ΄ ᾠδῆς:	Τὰ δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Συμπαρέστησαν Χριστῷ...» καὶ «Προγινώσκων τὰ πάντα ὡς ποιητής...».
Ἀφ' στ' ᾠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἵγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δίζ), ἄνευ τοῦ «Ἵψοῦτε...» καὶ τὰ δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δίζ) καὶ «Διὰ Λαζάρου σε Χριστός...» (ἄπαξ).
Αἶνοι:	Τὰ 8 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἀνάστασις καὶ ζωή...».
Δόξα:	«Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα...».
Καί νῦν:	«Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό β' Ἀντίφωνον:	«... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἑβρ. ιβ' 28, ιγ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον:	Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 – 45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Τήν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).
Κοινωνικόν:	«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Ἀντί τοῦ «Εἵδομεν τό φῶς ...»:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἵδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρά καί ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 63, 64, 65).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πάντων χαρά...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α' Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἡ χάρις...»
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.

- Ἀπόστιχα:** Τά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Χαῖρε καί εὐφραίνου...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Συνταφέντες σοι διά τοῦ βαπτίσματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐπί πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς· «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΟΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ κατὰ σειράν καί τό μετά τόν Πολυέλεον· «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβεὶμ...» (δῖς).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
- Στίχος:** «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** (Ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης) Τῆς ἡμέρας: «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ματθ. κα' 5 – 11 καί 15 – 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
- Ὁ ΝΨαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται ἐν πόλει τῇ ἁγία...», Καί νῦν· τό αὐτό. Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
- Κανών:** Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή: «Μετά κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συνναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡφθησαν αἱ πηγαί...»
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρῖς), μόνον. Ἀμέσως μετά ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καί Ὡμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ Εὐχή τῶν Βαΐων ἀναγινώσκεται καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετά τήν Λιτανείαν, λόγῳ τοῦ ὅτι πολλοί τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τοὺς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετά τό σημεῖον τοῦτο.
Αἶνοι:	Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α'.

- Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.
- Θλίψιν καί ὀδύνην εὗρον, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

- Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.
- Δόξα, Καί νῦν.

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δέ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια:

«Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον:

«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

- Εὐαγγέλιον:** πάντοτε...» (Φιλιπ. δ', 4 – 9).
 Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρό ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ', 1 – 18).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
Κοινωνικόν: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλούϊα».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καί τῶν ἐξαπτερύγων καί ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων «Ὁ πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεία περὶ τόν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Βαϊφόρου καί τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καί φερόντων κλάδους φοινίκων καί ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου καί βλέπων πρὸς δυσμάς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα' 1 – 11 καί 15 – 17). Ἀκολούθως ἀναγινώσκει τήν εὐχήν τῶν Βαΐων καί ψάλλεται τό ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τόν ναόν ψάλλεται τό «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἐορτή τῶν Βαΐων.

Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέντες σοι...».
Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

- Ἑσπέρια:** Προοιμιακός
 Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε καί εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.
Δόξα: Τό α' Ἰδιόμελον «Χαῖρε καί εὐφραίνου...».
Καί νῦν: Τό γ' Ἰδιόμελον «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...»

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τόν Κύριον...».
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἐκ βαΐων καί κλάδων...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
- Δόξα:** Τό α' Ἰδιόμελον· «Ἐκ βαΐων καί κλάδων...».
- Καί νῦν:** Τό β' Ἰδιόμελον· «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...».
- «Νῦν ἀπολύεις...» καί εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ τήν σωφροσύνην...» μετά τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία...». Τρισάγιον, τά ἀπολυτίκια «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «ὑπό τήν σήν...» Τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Τάς εὐχάς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καί «Κύριε καί Δέσποτα...» καί ἡ Ἀπόλυσις:
- Ἀπόλυσις:** «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».
- Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» :** Τό σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

10. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διά τήν ἀκαρπίαν αὐτῆς καταρασθείσης καί ξηρανθείσης συκῆς. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἄρχεται ἡ Ἀγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἀναγινώσκεται ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελής ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί

ὁ Ἐξάφαλμος. Μετά τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον· «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβεΐαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρά Συναπτή καί Ἐκφώνησις «Ὅτι σόν τό κράτος...». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ τρία κατὰ σειράν καθίσματα, τὰ δύο ἀνά μίαν καί τό τρίτον δις καί εὐθύς ὁ διάκονος· «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὡραιᾶς Πύλης ὑπό τοῦ Ἱερέως τό Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καί ὁ Τριῶδιος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Μετά τήν α' Ὠδὴν, μικρά συναπτή. Ἀκολουθῶς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἴτα ἡ ἡ' Ὠδὴ ἐν ἣ ἀντί τοῦ Δόξα· λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρό δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἰτησις καί τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα, τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν· «Δευτέραν Εὐαν». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωΐ: Αἱ Ὡραι

Ἀναγινώσκονται τὰ πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', ζ', ζ', καί η'), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὡραι λιταί, μετά δέ τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὡρας τό Τροπάριον· «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον· «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...».

Εἰς τήν Θ' Ὡραν, οἱ Μακαρισμοί καί μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...» καί τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις:

«Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὐαν τήν Αἰγυπτίαν...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέσως τό Εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας. «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 – 35).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, φάλλεται τό Τριώδιον· «Πρόσσεχε οὐρανέ καί λαλήσω...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τόν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

11. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου, Τρυφαίνης ὁσίας.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, φάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον,

Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δῖς). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἵτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἴτα ψάλλεται ὁ διώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ὥδης ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τήν ἡ' Ὡδὴν ἀντί Δόξα τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καί πρό τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἴτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδῇ. Τό Ἐξαποστειλᾶριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἶνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν· «Τοῦ κρύφαντος τό τάλαντον». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καί νῦν· «Ἰδοῦ σοι τό τάλαντον». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν ψυχῆ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τρίτῃ πρωΐ: Αἱ Ὤραι

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καί ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὤραι λιταί. Μετά τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὤρας τό Τροπάριον «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν, ψυχὴ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν τοῦ

	Ὁρθρου· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Ἰδού σοι τό τάλαντον...».
Εἵσοδος:	Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...» (Ματθ. κδ', 36 – κς', 2).
Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.	
Ἀπόλυσις:	Ἡ ἰδίᾳ· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀποδείπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον· «Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τήν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

12. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος. Ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατσίου. Τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγο-

μεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἀγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δῖς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Γ' Ὠδὴν αἵτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ὠδῇ. Ἀντί Δόξα· τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρό δέ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τὴν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδῇ. Τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς). Εἰς τοὺς Αἵνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν». Δόξα· «Ἡ ἁμαρτωλὸς ἔδραμε», Καί νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται». Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ὑπέρ τὴν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητὸς», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωΐ: Αἱ Ὠραὶ

Ἀναγινώσκονται τά ἔτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καί κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὠραὶ λιταί. Μετά τοὺς ψαλμοὺς ἐκάστης Ὠρας, τό Τροπάριον· «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί μετὰ τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον· «Ὑπέρ τὴν πόρνην...». Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρὸς Κύριον...»

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καί τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Σήμερον ὁ Χριστὸς, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον· «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἱλαρόν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία...» (Ματθ. κς', 6-16).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀποδείπνον μετὰ τό· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τριωδίων· «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετὰ Στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς φάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...» Μετὰ τό Τρισάγιον· «Ὑπέρ τήν πόρνην...» καί τὰ λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καί Ἀπόλυσις· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

13. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τόν Ἱερόν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δείπνον, τήν ὑπερφυᾶ Προσευχήν καί τήν Προδοσίαν. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, οὗ καί τήν εἰς Κύπρον μετακομιδὴν τῶν λειψάνων σήμερον ἐπιτελοῦμεν.

Τῇ Μ. Τετάρτῃ ἐσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἰς τινα μέρη τελεῖται τό Ἅγιον Εὐχέλαιον καί ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχοῦ προηγεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καί ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, φάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εἴτα ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστῃ Ὁδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἐκά-

στης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ' Ὁδῆς **ψάλλονται** τὰ 3 Καθίσματα. Ἀφ' Στ' Ὁδῆς **ἀναγινώσκονται** τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ' καί Η' Ὁδαί. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὁδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποίου προηγεῖται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδή. Μετά τήν αἴτησιν τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἶνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατὰ τοῦ Χριστοῦ». Δόξα «Ὁ τρόπος σου δολιότητος», Καί νῦν «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεῖς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως καί ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀγαθότητα ὁδόν ἀρίστην τήν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Ἀγίᾳ καί Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατά τήν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον καί δεύτερος Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετὰ τόν καθαγιασμόν φυλάσσεται διὰ τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τό ἔτος).

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:

Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἴσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καὶ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὕμνος.

Ἀπόστολος: Μεγάλης Πέμπτης. «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου ...» (Α΄ Κορ. ια΄ 23 – 32).

Εὐαγγέλιον: Μ. Πέμπτης. «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς΄ 2 – 20, Ἰω. ιγ΄ 3 – 17, Ματθ΄ κς΄ 21 – 39, Λουκ. κβ΄ 43 – 44 καὶ Ματθ. κς΄ 40 – κς΄ 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ **Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**, εἰς ἣν ἀντὶ τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τὸ Τροπάριον· «**Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...**». Εἰς τὸ σημεῖον· «**οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...**» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἵσοδος καὶ εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὴν Εἵσοδον ὁ β΄ Χορὸς συνεχίζει ἀπὸ τοῦ σημείου· «**ἀλλ’ ὡς ὁ ληστής...**».

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: «Ἐπὶ σοὶ χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀντὶ τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι’ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...».

14. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τὰ Ἅγια καὶ Σωτήρια καὶ Φρικτά Πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοὶ ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τὸ Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ’ ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμῷ τὸν ναὸν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούϊα» (ιβ΄) μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου» καὶ τὸ Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρίς). Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α΄) (Ἰωάν. ιγ΄ 31-38, ιδ΄, ιε΄, ιστ΄, ιζ΄ – ιη΄ 1).

Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορός ψάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυμῇ σου Κύριε, δόξα σοι». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροί εἰς τήν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τό ὅποιον ψάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορός) τό α', β', καί τό γ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δεῖπνῳ» καί ἀναγινώσκεται τό Β' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκολούθως ψάλλεται τό δ', ε', καί στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορός) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖός σε τρόπος» καί ἀναγινώσκεται τό Γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα ψάλλεται τό ζ', η', καί θ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καί ἀναγινώσκεται τό Δ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ἀκολούθως ψάλλεται τό ι', ια' καί ιβ' Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καί ἀναγινώσκεται τό Ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τό ιγ' καί ιδ' Ἀντίφωνον. Μετά ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἑσταυρωμένου ὑπό τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς ὕψος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τό α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Τόν α' καί τόν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τά πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τό αὐτό Τροπάριον ψάλλεται ἀκολούθως ὑπό τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναούς γίνεται ἡ ὑπό ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ στίχους ψαλμωδία τούτου) καί εὐθύς τά ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Ἀντιφώνου. Μετά τό Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκεται τό Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 – 32). Εἶτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου» καί ἀναγινώσκεται τό Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 – 54). Ὁ Ν' χῦμα καί εὐθύς τό Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 – 49). Ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Ε' Ὠδὴν, γίνεται αἵτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Η' Ὠδή. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὠδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδή. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τὸν ληστήν αὐθημερόν...» (τρὶς) καί ἀναγινώσκεται τό Θ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 25 – 37) καί εὐθύς οἱ Αἱνοί, ἐν οἷς ψάλλομεν τά 3 Ἰδιόμελα «Δύο καί πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τὸν νῶτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκεται τό Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε'

43 – 47). «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῶμα. Τά Πληρωτικά καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Σόν γάρ ἐστι τό ἐλεεῖν» ἀναγινώσκεται τό ΙΑ' Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ' 38 – 42). Μετά τοῦτο ψάλλονται τά Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καί νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλαμος», καί ἀναγινώσκεται τό ΙΒ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66) ὑπό τοῦ Διακόνου ἀπό ἄμβωνος (ἐάν δέν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορός «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρῖς), ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὦν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπυσμούς καί μάστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας διὰ τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὑραι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τήν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τάς Γ', Στ' καί Θ' Ὑρας, ὅταν ψάλλωνται τά Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἡ ἀπουσία τοῦτο ὁ Ἱερεὺς, θυμιάζει διὰ κατζίου.

Ὑρα Α'. Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοὶ τῆς Α' Ὑρας. Δόξα: «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός ψάλλειν τό α' Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», Ὁ β' Χορός: «Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καί λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;» καί τό β' Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν, ἤχθης...». Δόξα, Καί νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ'. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καί ἐλάλει ἐπὶ τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιὼν...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α' Ὑρας: «Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐμοὶ μὴ γένοιτο...» (Γαλ. ζ' 14 – 18), ὁ Χορός: «Ἀλληλούϊα». Ὁ διάκονος: «Σοφία: ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἀγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεὺς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α' Ὑρας: «Πρωΐας γενομένης...» (Ματθ. κζ', 1 – 56). Οἱ Χοροί: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης: «Τὰ διαβήματά

μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον· «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

ᾠρα Γ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοὶ τῆς Τρίτης ᾠρας. Δόξα· «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν· «Θεοτόκε, σύ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή...» καί ψάλλομεν τά Ἰδιόμελα· (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διά τόν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιὸς Χορός· «Τά ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου»· «Πρό τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν· «Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκείμενον ἥχος δ'. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος... Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με... Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ' ᾠρας· «Πρὸς Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐτι Χριστός...» (Ῥωμ ε', 6 – 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Γ' ᾠρας· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τόν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε', 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές...».

ᾠρα ΣΤ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑκτῆς ᾠρας. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός ψάλλειν τά Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορός· «Ἐδωκαν εἰς τό βρῶμα μου χολήν...» «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ...». Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν

Προφητείαν. Προκείμενον ἤχος δ'. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδου συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ' Ὡρας· «Πρός Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ὁ ἀγιαζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β', 11 – 18), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Στ' Ὡρας· «Ἦγοντο σύν τῷ Ἰησοῦ καί ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ', 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καί εὐθύς «Ταχύ προκαταλάβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχὴν· «Θεέ καί Κύριε τῶν δυνάμεων...».

Ὡρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψάλμοι τῆς Ἑνάτης Ὡρας. Δόξα· «Βλέπων ὁ ληστής...». Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...», καί ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός ψάλλειν τό Ἰδιόμελον· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιός Χορός· «Διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...»· «Ὅτε σε Σταυρῷ προσήλωσαν...». Τό τέλος «...σύν Πατρί καί Ἀγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιός Δόξα· ὁ Ἀριστερός Καί νῦν· καί ἀναγινώσκεται ἔμπροσθεν τοῦ Ἑσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό· «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καί ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολουθῶς οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν αὐτό δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν· Προκείμενον ἤχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' Ὡρας· «Πρός Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐχοντες παρησίαν...» (Ἑβρ. ι' 19 – 31). Ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Ὡρας· «Ὅτε ἐσταύρωσαν τόν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καί εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης· «Μή δὴ παραδῶς ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...».

«Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν· «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἐμπτυσμούς καί μάστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας, διὰ τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 84)

	Προοιμιακός
Ἑσπέρια:	Τά 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο...» εἰς 6.
Δόξα:	«Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...».
Καί νῦν:	«Φοβερόν καί παράδοξον...».
Εἵσοδος:	Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» Ὁ Διάκονος· «Ἑσπέρας» καί εὐθύς ἀμέσως «Προκείμενον ... διεμερίσαντο τά ἱμάτιά μου...», καί τά Ἀναγνώσματα. Μετά τό γ' Ἀνάγνωσμα τό Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστολος:	«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 – β' 2).
Εὐαγγέλιον:	«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 – 43, Ματθ. κζ' 39 – 54, Ἰω. ιθ' 31 – 37, Ματθ. κζ' 55 – 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἁμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τό σημεῖον «Ὁψίας δέ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἰς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον καί ἔχων εἰς χεῖρας λευκήν σινδόνα προσέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἑσταυρωμένος καί ποιεῖ τήν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό· «Λαβὼν τό σῶμα...», καλύπτει διὰ τῆς σινδόνης τό Σῶμα τοῦ Ἑσταυρωμένου, τό μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τό Ἅγιον Βῆμα καί τό τοποθετεῖ ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Ὁ Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου· «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οἱ Χοροί ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται ψάλλειν τά Ἀπόστιχα· «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησίς του εἰς τό πρός τοῦτο ἐτοιμασθέν κουβούκλιον.

Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν φαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τόν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περί τό Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουβούκλιον, ῥαίνουνσι μέ ἄνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολούθως τό Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καί τόν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρό τοῦ Κουβουκλίου, τό· Δόξα, Καί νῦν· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος· «Σοφία». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν· «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτά πάθη καί τόν ζωοποιόν Σταυρόν καί τήν ἐκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

15. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καί ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τήν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δό-

ξα· «Ὅτε κατῆλθες» ὁλόκληρον, Καί νυν· «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρά Συναπτή ὑπό τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σόν τό κράτος», καί ψάλλονται τά Καθίσματα· «Σινδόνι καθαροῦ», Δόξα, Καί νυν· «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καί ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανών· «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπό Γ' Ὡδῆς ψάλλεται τό Κάθισμα· «Τόν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ὡδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὡδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὡδή εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τό «Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ...» θυμιῶντες τόν Ἐπιτάφιον καί τόν λαόν. Ἀκολούθως ἴστανται πρό τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τά Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τό τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἡυλόγηταί σου τό ὄνομα» καί εἰς τό τῆς β' ἐπίσης μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν· «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τό Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τόν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ῥαίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καί ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν· «Σύ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καί ψάλλονται τά Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολούθως γίνεται καί πάλιν μικρά Συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως· «Ὅτι σέ αἰνοῦσι» καί ψάλλεται ὡς Ἐξαποστειλάριον ὁ στίχος· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τοὺς Αἵνους· τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα· «Τήν σήμερον μυστικῶς», Καί νυν· «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καί ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν (ἔμπροσθεν ἢ εἰκὼν τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τόν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὠραίας Πύλης· «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καί εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τό Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατῆλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καί «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τό τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καί συγκεκριμένως εἰς τόν στίχον «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπεζῆς. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τό Τροπάριον τῆς Προ-

φητείας, τήν Προφητείαν (Ίεζ. λζ' 1 – 14) καί τόν Ἀπόστολον (Α' Κορ. ε' 6 – 8, Γαλ. γ' 13 – 14) εἰς τό τέλος τοῦ ὁποίου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι: «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καί εὐθύς τό Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66), ὑπό τοῦ Ἱερέως ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες», τά Πληρωτικά με ἐκφώνησιν «Ὅτι Θεός ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἡ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἡ ἐκφώνησις «Σόν γάρ ἐστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρωΐ:

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:

Τά 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου. «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον: «Τήν σήμερον μυστικῶς...».

Καί νῦν:

«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἱλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

α. – Γενέσεως τό ἀνάγνωσμα: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».

β. – Προφητείας Ἰωνᾶ τό ἀνάγνωσμα: «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. – Προφητείας Δανιήλ τό Ἀνάγνωσμα: «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου ...».

(Τά ἄνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τό Τριῶδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀριθμησιν α', δ', καί ιε').

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος φάλλομεν εἰς ἤχον α'. «Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας», τό ὁποῖον καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡ Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Εἴτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Ἅγιος εἰ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

Ἀπόστολος:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 – 11). Μετά τὸ πέρας τοῦ Ἀποστόλου δέν ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἄντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τὰ βημόθυρα καί σκορπίζων φύλλα δάφνης ψάλλει εἰς ἤχον Βαρύν τό «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις ὅτου ὁ Ἱερεὺς περιέλθῃ ὅλον τὸν Ναόν.

Εὐαγγέλιον:

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὁφεί Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 – 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος: «Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία...». Ἡ Εἵσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τήν φράσιν: «πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας», καί εὐθύς ὁ β' Χορὸς συμπληρώνει τὸν ὕμνον ἀπὸ τοῦ σημείου: «Τὰ πολυόμματα Χερουβεῖμ...», καί ἐξῆς.

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:

«Ἐπὶ σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καί ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ: «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἤχον β', εἰρμολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὖσπλαχνε, καί ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

16. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Χιονίας τῶν μαρτύρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ. ἄρχεται τό Μεσονυχτικόν. Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν: «Δευτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καί ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν: «Κύ-

ματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τήν Γ' ᾠδὴν κάθισμα καθὼς καί τό μετὰ τήν ΣΤ' ᾠδὴν Κοντάκιον καί Οἶκος καί Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετὰ τήν Θ' ᾠδὴν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ὅτε κατηλθες...». Ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι ἐλεήμων...» ἢ Ἀπόλυσις· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεύς ἱστάμενος πρό τῆς Ὁραίας Πύλης καί βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τάς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλων εἰς ἤχον πλ. α' τό: «**Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεύς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καί τό τρίκηρον, ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καί τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καί ἐξαπτερύγων, ψάλλων τό γνωστόν ὡς «Καλὸς Λόγος» τροπάριον· «**Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θά γίνη ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ὁ Ἱερεύς ἀναγινώσκει τό Β' Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατόν καί θυμίων τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τὴν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ: «**Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Καί ψάλλεται τό· «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καί ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους· «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τό Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καί τό Δόξα, Καί νῦν. Ἀκολούθως ψάλλεται καί πάλιν ἀργῶς τό· «Χριστός Ἀνέστη...» (ἅπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καί λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τόν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη ᾠδῇ μετὰ στίχου· «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς

Καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρὶς) καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καὶ μικρά Συναπτὴ εἰς ἐκάστην Ὡδὴν μέ τάς ἀκολουθούς ἐκφωνήσεις:

Μετά τήν α΄ Ὡδὴν:	Ὅτι Σὸν τό κράτος ...
Μετά τήν γ΄ Ὡδὴν:	Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ...
Μετά τήν δ΄ Ὡδὴν:	Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος ...
Μετά τήν ε΄ Ὡδὴν:	Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται ...
Μετά τήν στ΄ Ὡδὴν:	Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς ...
Μετά τήν ζ΄ Ὡδὴν:	Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...
Μετά τήν η΄ Ὡδὴν:	Ὅτι ἡυλόγηταί Σου τό ὄνομα ...

Ἀπό γ΄ Ὡδῆς: Ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τὸν Ὅρθρον...» καὶ ἀμέσως ἡ δ΄ Ὡδή: «Ἐπὶ τῆς Θείας φυλακῆς...». Κοντάκιον· «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος· «Τὸν πρό ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἀντί Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὡδή τοῦ Κανόνος μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολουθῶς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τὸν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστὸς τό Καινὸν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτιὰν κόσμου.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρὶς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
Συναπτή μικρά. Ἐκφωνήσις: «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Σαρκί ὑπνώσας...» (τρὶς).

Αἱνοί:

Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου·
«Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω βοήσωμεν», ὅποτε ὁ β' Χορός φάλλει τό «Χριστός Ἀνέστη...» τό ὅποιο ἐπαναλαμβάνει ὁ α' καί πάλιν ὁ β' Χορός καί οὕτως ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία διὰ τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό τοῦ Ἱερέως τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» φάλλεται δεκάκις τό «Χριστός Ἀνέστη...», τρὶς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τούς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθὼς καί τοῦ· Δόξα καί Καί νῦν, καί πάλιν ἅπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολούθως τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἵπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τήν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς
Σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἀναστήτω ὁ Θεός καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...».

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου: «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθὼς καί τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος: Τοῦ Πάσχα· «Τόν μὲν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικὸς λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβὴς καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογικὴ ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθώμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλέησαι καί σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καί φιλόανθρωπος». Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τόν λαόν: «Χριστός ἀνέστη». Ὁ λαὸς «Ἀληθῶς ἀνέστη». Τό αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεὺς: «Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει». Καί ὁ λαός: «Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν». Καί ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ὅλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθὼς καί ἡ διαλογικὴ ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαι-

νησίμου, καθώς και τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὡρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστή ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ὅλα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...», «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατήλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα: «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καί νῦν «Τό τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καί εἷτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διά τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρό τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καί ἡ εὐχή: «Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπό παντός βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης).

Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τήν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολὴν καί λαβὼν θυμιατόν θυμιᾷ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἷτα ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης τούς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καί εἷτα πάλιν ἀπὸ τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καί ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (Ἦχος β').

Ἑσπέρια:	Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου· «Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα...» 6.
Δόξα:	«Τον σωτήριον ὕμνον...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν

στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καί τά Πληρωτικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Εἴη τό κράτος...».

Ἀπόστιχα:

Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν· «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς).

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται αὐτήν τήν στιγμήν ψαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καθὼς καί κατὰ τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ψάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατά τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης) ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἑσπερινός τοῦ Πάσχα ἄρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ' τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καί τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων

τάς οικείας αὐτῶν στολάς. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὡρας», τῶν Χορῶν φαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καί κρουομένων χαρμωσύνως τῶν κωδῶνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καί ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν τό Σκήπτρον καί τόν Σταυρόν μετά τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατὰ σειράν τῶν Λαμπαδούχων, τῶν Ἑξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καί τῶν Ἱερέων εἰς στοίχους ἀνά δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καί ἕτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καί θυμιατούς, περιστοιχίζουσι τόν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ἱστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν φαλλόντων· «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καί ἀκολουθῶς εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τήν Ἀγίαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τό· «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ» καί ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηχοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατὰ τά Εἰρηνικά ἐντός τοῦ Ἱεροῦ καί λέγει τήν ἐκφώνησιν· «Ὅτι πρέπει σοι» καί ἀκολουθῶς, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τόν ναόν κατὰ τά Κεκραγάρια. Μετά τό θυμίαμα, προπορευομένων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διβάμβουλα καί δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνέρχεται εἰς τόν Δεσποτικόν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν Αὐτόν καί ἐπανέρχονται εἰς τό Ἱερόν Βῆμα. Εἰς τήν Εἴσοδον ψάλλει τό «Φῶς ἱλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καί τό πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβάνόντων τό Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευομένων τῶν Ἱερέων, εἰς τό Ἱερόν Βῆμα, ὅπου ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἐλληνιστί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον τμηματικῶς, τό ὅποιον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπό Ἱερέων καί Διακόνων. Εἰς τά Ἀπόστιχα, ἀφοῦ ψαλῇ ὑπό τοῦ Β' Χοροῦ τό «Ἡ Ἀνάστασίς σου», καί τῶν Ἱερέων ἐξεληθόντων τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἱσταμένων κατὰ στοίχους δύο ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης ἀρχίζει, ψάλλων τό «Πάσχα ἱερόν», συμφαλλόντων τῶν Ἱερέων, καί ἡ ὅλη πομπή, κατὰ τήν ἰδίαν σειράν, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τόν ναόν καί ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετά τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καί ψάλλεται ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τήν Ἀρχιερατικὴν

αὐτοῦ στολήν καί ανταλλάσσει τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν μετὰ τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινά αὐγά.

Ἡ αὐτή τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς
τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατοῦσι
οἱ οἰκεῖοι Μητροπολίται.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Συμεών Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος. Ἦχος β΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Πεντηκοσταρίου § 4, 5).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τήν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἵσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης καί θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καί ψάλλεται τό «Χριστὸς ἀνέστη», ὡς καί χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλη Συναπτή. Μετά τήν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» ἀπαράλλακτως ὡς ἐχθές. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ῥδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ῥδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ῥδῆς, τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα μόνον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀκολουθεῖ τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρίς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τήν ἡ' Ῥδὴν «Τὴν Θεοτόκον...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ῥδὴ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων: «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως...» κλπ. Ἡ καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Αἵτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...» (δύς). Εἰς τοὺς Αἵνους: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου: «Πᾶσα πνοὴ καί πᾶσα κτίσις...» 4, καί τὰ 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων: «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς) καί

ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. (Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν· «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια· «Χριστός ἀνέστη...», ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον· «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου· «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πράξ. α' 12 – 17, 21 – 26) καί (Ἰω. α', 18 – 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν· «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς, χῦμα), καί ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

18. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ Γότθου. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. Ἦχος γ'.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλεται μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστολος τῶν Ἁγίων, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτης τῆς Διακαινησίμου), Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῶν ἁγίων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὁσιομάρτυρος. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 22 – 38) καί (Ἰωάν. α' 35 – 52).

20. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὁσίου. Ἦχος πλ. α'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 38 – 43) καί (Ἰωάν. γ' 1 – 15).

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναΐτου. Ἦχος πλ. β΄.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας:

Ἦ Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καί ἡ Ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

Ἑσπέρια:

Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καί τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καί παράδοξα...» εἰς 4.

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος (μετά θυμιατοῦ): «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα:

Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Τήν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωφόρος πηγῇ...» μετά τῶν στίχων: Εἰς τό α΄ «Ἐξηρεύετο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β΄ «Ἠγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καί εἰς τό γ΄ «Τοῦ ποταμοῦ τά ὀρμήματα εὐφραίνουσι τήν πόλιν τοῦ Θεοῦ».

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσσωμεν φιλέορτοι...».

Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὅποιον ψάλλει ὁ β΄ Χορός, ἀκολουθῶς ὁ α΄ Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί πάλιν ὁ β΄ Χορός τό· «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀπόλυσις:

Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογική.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α΄.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζῶ-
 ους ἀναβλύζων ἰάματα· ὧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς,
 ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καί ζωὴν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ τε-
 χθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετά τὴν Θ΄ τοῦ Πάσχα.**ΟΡΘΡΟΣ**

«Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις),
 Μεγάλη Συναπτή καί:

Κανόνες:

Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετὰ τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ
 ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καὶ τῆς Θεο-
 τόκου εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτό-
 κε...». Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβα-
 σία αὐτῆς, τὸ «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καὶ
 τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἅπαξ), ἡ αἵτησις καὶ
 ἡ οἰκεία ἐκφωνήσις.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τὸ Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καὶ τὸ Κάθισμα
 τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἀένναον κρήνην καὶ ζωη-
 ράν...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τὸ Συ-
 ναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ
 Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεα-
 σάμενοι...» (τρίς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...»
 (ἅπαξ).

Μετά τὴν αἵτησιν τῆς ἡ' Ὠδῆς· «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...» καὶ
 ψάλλεται ἡ θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων καὶ
 ἡ θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...».
 Εἰς τὸ τέλος αὐτῆς· «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός
 ἀνέστη...» (τρίς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καὶ τῆς Θεο-
 τόκου· «Πηγὴ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».

Αἶνοι:

Τὰ 4 Στιχηρὰ ἀναστάσιμα· «Ὁ Σταυρός σου
 Κύριε...» καὶ τὰ 4 στιχηρὰ προσόμοια τῆς

Θεοτόκου· «Ἰδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολουθῶς τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετὰ τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις) καί τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετὰ τήν Εἴσοδον: «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου· «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καί Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ...» (Ἰω. β' 12 – 22).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: Τό· «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ· «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό· «Χριστός ἀνέστη...» τρῖς (χῦμα) καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ' 11 – 16) καί (Ἰωάν. γ' 22 – 33).

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἡ φηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαῖδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. Ἑωθινόν Α΄.

*Σήμερον ἅγει τά ὀνομαστήριά του
ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.*

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετὰ τήν Θ΄ τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν) καί ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τά «Εἰρηνικά» καί τό α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολουθῶς εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια: Τά 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» καί τοῦ Ἁγίου Προσόμοια· «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος ἐπολιτεύσω...».

Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα: Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».

Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον...».

«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων...», Καί νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἀντί τοῦ «Δι' εὐχῶν»:** «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τὰς ἀκολουθίας).

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...»¹, «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί εὐθύς Δόξα, Καί νῦν· «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρίς), Δόξα, Καί νῦν· «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστιν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ')», Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν', ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α' ἤχου καί ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς καί τοῦ Ἁγίου. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἁγίου καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς Ἑορτῆς.
Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται σήμερον.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον· αἶνει τόν Θεόν σου, Σιών».
- Στίχος:** «Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».
- Εὐαγγέλιον:** Τό Α' Ἑωθινόν (ἀπό τῆς Ἀγίας Τραπέζης) καί ἅπαντα ἡ τάξις αὐτοῦ.

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

1 Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὥρᾳ ὡς καί ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό· «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπίσης ἀπό τῆς σήμερον μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν καταλιμπάνεται τό «Ἅγιος ὁ Θεός...» καί ἀντ' αὐτοῦ λέγεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, χῦμα καί ἀμέσως «Δόξα, Καί νῦν Παναγία Τριάς...».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Ἐμμελῶς). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...».
Κανόνες:	Τῆς ἐορτῆς· «Ἄσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στ' ἄνευ στίχων καί τοῦ Ἀγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῆς ἐορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...» καί τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἀγίου.
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς· «Σέ τήν φαεινὴν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων) καί ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Ἀγίου. Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Προτάσσεται, ὥς καί ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δύς) μετὰ τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν...». Ἀκολουθῶς· Τό α' τῆς ἐορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...», τοῦ Ἀγίου· «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλामψε...» καί τό β' τῆς ἐορτῆς· «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Μετά τήν ἐκ τάφου σου...» καί 3 Προσόμοια τοῦ Ἀγίου· «Δεῦτε τήν πανέορτον φαιδράν...».
Δόξα:	Τοῦ Ἀγίου· «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...».
Καί νῦν:	Τῆς ἐορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ. Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» φάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν

Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καί τῆς Τρίτης τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ).
Τά Εἰρηνικά.

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...»
καί τό τοῦ Ἁγίου.
Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Τοῦ Ἁγίου: «Κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν...»
(Πράξ. ιβ' 1 – 11).
Εὐαγγέλιον: Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ: «Οὔσης ὀψίας τῇ
ἡμέρᾳ ἐκεῖνη...» (Ἰωάν. κ' 19 - 31)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος: «Σέ τήν
φαινήν λαμπάδα...».
Κοινωνικόν: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον, αἶνει τόν
Θεόν σου Σιών».
Ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...»
«Εἶτ' ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...» «Χριστός ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατά τήν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐάν τελεῖται Λειτουργία, φάλλεται
Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανερχεται ἐπίσης ἐν τῷ
Ὅρθρῳ ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».
Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β' Ἑβδομάδος Πράξεων καί
Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλισάβετ ὁσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

25. ΤΡΙΤΗ. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...» (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ Β΄ Ἑβδ. ἑσπέρας) καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου· «Τῶν θεηγόρων λογίων...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου· «Σοῦ ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων).
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἀγίου μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου· «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Μετά τήν ἔγερσίν σου Κύριε...».
- Ἀπολυτίκια:** «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Τοῦ Ἀποστόλου· «Ἀπόστολε, Ἄγιε...», Δόξα,
Καί νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀποστόλου, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἀποστόλου· «Ἀπόστολε, Ἄγιε...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἀποστόλου καί ἀντί Θεοτοκίων τῆς ἑορτῆς (Τρίτῃ Β΄ Ἑβδ.).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀπεσταλμένοι» (Μάρκ ιδ΄ 46 – 54).

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τῇ ἀποστολικῇ σου ράβδῳ...».
Κανόνες:	Τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου· «Τήν σαγήνην Κυρίου...», Δόξα· «Τῶν εἰδώλων τήν πλάνην...», Καί νῦν ἡ Ὑπακοή τῆς ἐορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν...» (Κυριακή τοῦ Θωμᾶ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό α' τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό β' τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...».
Αἶνοι:	Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς 3 καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ 3.
Δόξα:	Τοῦ Ἀποστόλου.
Καί νῦν:	Τῆς ἐορτῆς.
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ἀδελφοί ταπεινώθητε ὑπό τήν κραταιάν...» (Καθ. Α' Πέτρ. ε' 6 – 14).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...» (Μάρκ. ζ' 1 – 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλέως ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασείας, Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβέντη τῆς Κύπρου.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Συμεών ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμνονος ὁσίου, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Ἰάσονος καί Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ΄ Ὡρᾷ: Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον· «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασχ. Β΄ Ἐβδ. ἐσπ.) καί 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηναίου (29ης Ἀπριλίου) Δόξα· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης», Καί νῦν· Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἡχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἵσοδος· «Φῶς ἱλαρόν» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ». Ἀπόστιχα· Τά 4 Ἀναστάσιμα. Δόξα, Καί νῦν· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρίς). Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ: Ἀντί· «Ἅγιος ὁ Θεός» «Χριστός ἀνέστη», «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν». Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» · τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ

Θωμᾶ (τρὶς). Καθίσματα· εἰς τὴν α΄ Στιχολογίαν τὰ 3 Ἀναστάσιμα καὶ εἰς τὴν β΄ Στιχολογίαν «Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων...» (δίς) (Σαβ. Β΄ Ἑβδ. πρωΐ). Εἶτα· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες· ὁ τῆς Ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό Γ΄ Ὠδῆς τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ΄ ΣΤ΄ Ὠδῆς τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς καὶ τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Θωμᾶ· «Σέ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τὰ Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν...» καὶ «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τοὺς Αἵνους 3 Ἀναστάσιμα· «Ὑμνοῦμεν σου Χριστέ...» καὶ τὰ 3 τῆς Ἑορτῆς· «Μετά τὴν ἐκ τάφου». Δόξα, Καὶ νῦν· «Μεθ’ ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τὴν Εἴσοδον, τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Β΄ Ἑβδ. Πράξεων καὶ Σαβ. Β΄ Ἑβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Σέ τὴν φαεινὴν λαμπάδα». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ». «Χριστὸς ἀνέστη». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καὶ Ἀπόλυσις.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβεδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος. Ἦχος β΄, Ἑωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου 7 καὶ τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τὸν τάφον σου...».

Καί νυν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νυν:	Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...», Καί νυν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καί ἡ Λιτή τῶν Μυροφόρων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα καί τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων· «Τά μύρα θερμῶς...», Δόξα, Καί νυν· «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἀντί Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' Ὁδὴ τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τὸν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστὸς τό Καινὸν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἵρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

«Ὡ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη.

«Ὡ Πάσχα τό μέγα...»

5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Συμφώνως Παρθένε...»

6. Καὶ νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σὸς Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια: Προηγείται τό «Ἅγιος Κύριος...» (δῖς), «Ὑψοῦτε Κύριον...» ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καὶ τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι: Τά 4 Ἀναστάσιμα· «Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις...» καὶ τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τό Β' Ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις...».

Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ἅπαξ).
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:	Ἀπόστολοι Γ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (1791). Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, Ἰσιδώρου Ὁσίας..

(Τ.Μ.Ε. 25ης Ἀπριλίου, Περίπτωσις Δ΄ §§ 7 - 8
κατ' ἀναλογίαν.)

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων...», Ὅτε κατήλθες...»,
«Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ: Μετά τόν Προοιμιακόν καί τό Ψαλτήριον, εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας 3 καί τοῦ Ἁγίου Παναρέτου 3. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἵσοδος, «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τά Ἀπόστιχα τά τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα· τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις ...» καί Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...», τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς Ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου τοῦ Ἁγίου. Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καί τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ' Ὠδῆς, τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καί τό τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' στ' Ὠδῆς, τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα, ἡ Τιμιωτέρα καί ἡ Καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Ἁγίου καί τῶν Μυροφόρων. Εἰς τοὺς Αἵνους: τά τοῦ Ἁγίου 4. Δόξα: τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν: τῶν Μυροφόρων. Δοξολογία Μεγάλη καί Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἁγίου: «Τόν τῆς Πάφου ποιμένα...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...» τό «Χριστός ἀνέστη...», «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

2. ΤΡΙΤΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου καί τοῦ Πεντηκοσταρίου διάταξιν. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. (Ἑβρ. ιγ' 7 – 16 καί Ματθ. ε' 14 – 19) (ζήτηι ἀμφοτέρω τῇ 18ῃ Ἰαν.). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τιμοθέου καί Μαύρας μαρτύρων.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Πελαγίας μάρτυρος, Ἰλαρίωνος, Νικηφόρου μαρτύρων.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος. Ἐφραίμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς.

(Τ.Μ.Ε. 25ης Ἀπριλίου, Περίπτωσης Δ' §§ 7, 8 κατ' ἀναλογίαν.)

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων...», Ὅτε κατῆλθες...», «Ταῖς Μυροφόροις...».

Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου 3 καί τῆς Ἀγίας 3. Δόξα τῆς Ἀγίας, Καί νῦν: τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστιχα τῆς Ἀγίας. Δόξα τῆς Ἀγίας, Καί νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα· τῆς Ἀγίας, Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...». Ἀπόλυσις· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ, ἐν τῷ Ὅρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...», τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα τῆς Ἀγίας καί ἀντί Θεοτοκίων τά τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἀγίας. Τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...», ὁ Ν' ψαλμός, Δόξα· «Ταῖς τῆς ἀθληφόρου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...»· Τό Ἰδιόμελον τῆς Ἀγίας· «Ἀναθεῖσα ἑαυτήν...». Ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας. Ἀπό γ' Ὠδῆς, τό Κάθισμα τῆς Ἀγίας καί τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' στ' Ὠδῆς, Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἀγίας καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα καί ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καί τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τούς Αἶνους· τά Στιχηρά τῆς Ἀγίας. Δόξα· τῆς Ἀγίας, Καί νῦν· τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τήν Θείαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια· «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τῆς Ἀγίας καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...». Ἀντί τοῦ «Εἵδομεν τό φῶς...» «Χριστός ἀνέστη...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

Σημειώσεις: Ὅπου ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ, εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἀντὶ τὰ τῆς Ἁγίας λέγονται τὰ τοῦ Ἁγίου.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων. Ἰώβ τοῦ πολυάθλου, Σεραφεὶμ ὁσίου τοῦ ἐν ὄρει Δομβοῦς.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὡρα: Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων...», Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα «Ταῖς Μυροφόροις...». Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Ἑσπέρια: Τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» καί 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου· «Ἐδωκας ὑπόδειγμα...». Δόξα: Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον σου...». Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...». Ἀπόστιχα: Τά ἀναστάσιμα· «Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων· «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...». Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...», Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀντὶ Τρισαγίου «Χριστός ἀνέστη...», «Παναγία Τριάς...», «Πάτερ ἡμῶν...». Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί τὰ Ἀπολυτίκια τῆς ἐορτῆς τῶν Μυροφόρων.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα: τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό τῆς β΄ Στιχολογίας (δίς) (Σαβ. Γ΄ Ἐβδ. πρωΐ). Εἵτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες: ὁ τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων καί ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό γ΄ Ὁδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καί τὰ τῶν Μυροφόρων. Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι: Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...». Εἵτα φάλλεται, ἀντὶ τῆς Τιμιωτέρας, ἡ Θ΄ Ὁδὴ τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου καί ἡ Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα...» «Φωτίζου, Φωτίζου...». Ἐξαποστειλάριον: τῶν Μυροφόρων· «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...». Αἶνοι: τὰ Ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (Σαβ. Γ΄ Ἐβδ. πρωΐ). Δόξα, Καί νῦν: «Ἦλθον ἐπὶ τό μνημεῖον...».

Δοξολογία Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον «Ταῖς Μυροφόροις...».

Ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σάβ. Γ' Ἐβδ. Πράξεων καί Σάβ. Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: τ ῆ ς ἡμέρας «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκακίου, Κοδράτου, Μαξίμου μαρτύρων. Ἦχος γ'. Ἐωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα: «Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα γ' ἤχου 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου· «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ...» εἰς 3.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου· «Ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος...».
- Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν· «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...», Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ στιχηρόν τῆς Λιτῆς «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ», Καί νῦν· «Ναός καί πύλη...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή· «Ἐκπλήσσω τῇ ὁράσει...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** Ἐξάψαλμος.
Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ῥῆμα παράλυτον...», Δόξα, Καί νῦν· «Τήν ὠραιότητα...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὡδὴ τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τοῦ Παραλύτου· «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος...».
Αἶνοι:	Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου· «Δεῦτε πάντα τά ἔθνη...» 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Παραλύτου· «Κύριε τὸν Παράλυτον...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον...» (Πράξ. θ' 32 – 42).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου· «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ἰω. ε', 1 – 15).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως Παρθένε...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...»
«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις	«Ὁ Ἀναστάς...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Δ' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Δ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Ἰωάννου Λευκωσίας.

(Πρβλ. Τυπικήν Διάταξιν, Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Ἀπριλ. Περίπτ. Β' § 4. Σημ. καί κατ' ἀναλογίαν Τυπ. 23ης Ἀπριλ. Περίπτ. Δ' § 10).

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον: «Τήν ψυχὴν μου Κύριε...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τοῦ Πεντηκοσταρίου (Κυριακή τοῦ Παραλύτου ἐσπέρας)· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» 2 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ θεατὴς τῶν ἀρρήτων...» εἰς 6.
Δόξα: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Τόν υἱόν τῆς βροντῆς...».
Καί νῦν: «Ἐπὶ τῇ προβατικῇ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Δεῦτε τῆς σοφίας τόν βυθόν...».
Δόξα: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστοῦ...».
Καί νῦν: «Ὁ τῇ παλάμῃ τῇ ἀχράντῳ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα· τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστῶ...», Καί νῦν· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ.

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ποταμοί θεολογίας...»,

Δόξα· «Ἀναπесών ἐν τῷ στήθει...», Καί νῦν· τῆς ἐορτῆς. Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί ἀνά ἓν τῆς ἐορτῆς ἀντί Θεοτοκίων.

Ἀναβαθμοί:

Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Τό Προκείμενον:

«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...».

Στίχος:

«Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τοῦ Ἀγίου.

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

Ὁ Ν' Ψαλμός:

(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τήν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα...» (ζῆτει εἰς τήν Λιτῆν ἐν τῷ Μηναίῳ).

Κανόνες:

Τῆς Ἑορτῆς καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Τῆς σοφίας τῷ στήθει...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἐορτῆς.

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Θεολογῶν ἐβρόντησας...» καί τῆς ἐορτῆς.

Αἶνοι:

Τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε...» εἰς 4.

Δόξα:

«Εὐαγγελιστά Ἰωάννη...».

Καί νῦν:

Τῆς ἐορτῆς· «Κύριε τόν παράλυτον...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Ἀπόστολε Χριστῶ...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς...» (Α' Καθ. Ἰωάν. α' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Εἰστήκεισαν παρά τῷ Σταυρῷ...» (Ἰω. ιθ' 25 – 27, κα' 24 – 25).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς...».

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Παραλύτου. Ἡσαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.

*Σήμερον ἅγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Καρπασίας κ. Χριστοφόρος.*

10. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον:	«Τήν ψυχὴν μου Κύριε...» (Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου).
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Τά 3 τῆς ἑορτῆς προσόμοια· «Πάρεστιν ἡ μεσότης...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», ἐκ τρίτου.
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἑξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά τῆς ἑορτῆς (δύο ἑκάστον).
	«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα).
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς· «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...», Δόξα, Καί νῦν· «Τῆς σοφίας τό ὕδωρ...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	«Θάλασσαν ἔπηξας...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τῶν 2 Κανόνων τῆς ἑορτῆς. Καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...»
Ἑξαποστειλάρια:	Τῆς ἑορτῆς· «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...» (δύο).

Αἱνοί:	Τά τῆς ἑορτῆς 3 Προσόμοια· «Ἡ σοφία καί δύναμις...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες ἀδελφοί...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῆς ἑορτῆς: «Κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ιδ' 6 – 18).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἑορτῆς: «Τῆς ἑορτῆς μεσούσης...» (Ἰω. ζ', 14 – 30).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
Κοινωνικόν:	«Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα, καί πίνων μου τό Αἷμα, ἐν ἐμοί μένει, καὶ ἐγώ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Μωκίου ἱερομάρτυρος. Μεθοδίου καί Κυρίλλου φωτιστῶν τῶν Σλάβων. Τά ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί Γερμανοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Λήδρας κ. Ἐπιφάνιος.*

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων)
φάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ὡς ἀκολούθως:

(T.M.E. 23ης Ἀπρ., Περίπτωσις IB', §§ 30 – 32
κατ' ἀναλογίαν).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον: «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Τά 6 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου· «Νόμος ὁ ἐν γράμματι...».
Δόξα: «Εἰ καί Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας...».
Καί νῦν: Τῆς Ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: «Τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως...».
Καί νῦν: Τῆς Ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου· «Τῆς ἐν τῷ κόσμῳ...»
Δόξα· «Τά ἐκ παιδός σύμφυτά σοι...» Καί νῦν· «Ὅτε τό μέσον τῆς ἑορτῆς...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἀγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
- Καθίσματα:** α' στιχολογία: Τοῦ Ἀγίου· «Χριστῷ συσταυρωθεῖς...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάντων ἐπιστάμενος...» (Τετ. Μεσοπ.).
β' στιχολογία: τοῦ Ἀγίου· «Τήν καθεδραν εἴληφας...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων...» (Τετ. Μεσοπ.).
Μετά τόν Πολυέλεον τοῦ Ἀγίου· «Ἵπηρετης τοῦ λόγου...» Δόξα, Καί νῦν· τό ἐν τῇ γ' Ὁδῇ τοῦ Κανόνος τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...».
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Τό Προκείμενον· «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας...» (Ἰω. ι' 1 – 9) (13ῃ Νοεμβρίου).
- «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».**
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τόν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ...».
- Κανόνες:** Τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Ἀγίου.
- Ἀπό γ' Ὁδῆς:** Κάθισμα τοῦ Ἀγίου· «Θείοις δόγμασι τήν Ἐκκλησίαν...», Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς· «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...» (Κάθισμα γ' Ὁδῆς Τετάρτης Μεσοπεντηκοστῆς, ὡς ἀνωτέρω).
- Ἀφ' στ' Ὁδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Θάλασσαν ἔπηξας...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Ἀγίου· «Ὅτε Χριστόν ἐπέγνωκας...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ὁ τόν κρατῆρα ἔχων...».
- Αἱνοι:** Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀγίου· «Πάτερ σοφέ Ἐπιφάνιε...».

Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐπιλαμψάσης τῆς χάριτος...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα...» (Αἶνοι Παρ. Δ΄ Ἐβδ.).
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα· «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου: «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην...» (Α΄ Τιμ. στί 11 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου: «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄ 9–16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ, Ὁσίου Παυσικάκου Ἐπισκόπου Συνάδων.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Ἰσιδώρου μάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον :	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καί τῆς Σαμαρείτιδος ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἰδιόμελα· «Ἐπί τήν πηγὴν ἐπέστη...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Παρά τό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον του δ' ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τό Ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα Ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς...».
Καί νῦν:	Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Σαμαρείτιδος).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον	
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καί νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Τριάδα Θεαρχικὴν δοξάσωμεν...», Δόξα, Καί νῦν τό τῆς Λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Ἀγαλλιάσθω σήμερον παιδρῶς...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.

- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ
Πεντηκοσταρίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς
έορτῆς τῆς νομικῆς...» καί τά Καθίσματα τοῦ
Πεντηκοσταρίου.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκο-
σταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό
ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς
Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ
Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Καταβασία: «Ὁ
Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...»,
τῆς Σαμαρείτιδος· «Σαμάρειαν κατέλαβες...»
καί τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης παρα-
γέγονας...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα·
«Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τῆς Σαμαρείτιδος· «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας...».
- Καὶ νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα ...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
- Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα.
- Ἀπολυτίκια (μετὰ τὴν Εἴσοδον):** «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...»,
«Μεσοῦσης τῆς έορτῆς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα
καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος· «Διασπαρέντες
οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ια' 19 – 30).

Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας...» (Ἰω. δ' 5 – 42).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου...».
Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...»
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»: «Χριστός ἀνέστη...».
 «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ε' Ἐβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ε' Ἐβδ. Ἰωάννου.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλλεῖου Λαρίσης, Πανηγυρίου δοσίου.

16. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Ἀνδρονίκου καί Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σόλων Κύπρου.

Ψάλλονται ἅπαντα τά τῆς ἐορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐξαίρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντί τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τά τῆς ἡμέρας (Τετάρτης Ε' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Τετάρτης Ε' Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

18. ΠΕΜΠΤΗ. Πέτρου, Ἡρακλείου, Ἰουλίας, Χριστίνης μαρτύρων.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης. Μνήμη τῶν 13 δόσιων Μοναχῶν μαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου: Ἰωάννου, Κόνωνος, Ἱερεμίου, Μάρκου, Κυρίλλου, Θεοκτίστου, Βαρνάβα, Μαξίμου, Θεογνώστου, Ἰωσήφ, Γενναδίου, Γερασίμου καί Γερμανοῦ, οἵτινες, κατόπιν πολλῶν βασανιστηρίων καί φυλακῆς πρὸς ἀπάρνησιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐδέχθησαν τὸν ἐπὶ τῆς πυρᾶς θάνατον ὑπὸ τῶν Φράγκων λατινοδόξων ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1231.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Θαλλελαίου μάρτυρος. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καὶ Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῶν Θεοστέπων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων. Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινόν Η΄.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγ. Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης τῆς Μητροπόλεως Κύκκου καὶ Τηλλυρίας εἰς Κάτω Πύργον.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας : Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον: «Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια: Προοιμιακός – Ψαλτήριον
 Ἀναστάσιμα στιχηρά 4 τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ καὶ τῶν Ἀγίων· «Ὅπλον κραταιότατον...» εἰς 4.
Δόξα: Τῶν Ἀγίων· «Πλουσίων δωρεῶν...».
Καὶ νῦν: Τοῦ Τυφλοῦ· «Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀγίων.
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Σέ τόν σαρκωθέντα...» καὶ τὰ στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα: Τῶν Ἀγίων· «Σέλας φαεινότατον...».
Καὶ νῦν: Τοῦ Τυφλοῦ· «Δικαιοσύνης ἤλιε νοητέ...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τῶν Ἀγίων· «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...», Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν καί ἡ Λιτή τῶν Ἀγίων. Δόξα· τῶν Ἀγίων: «Ἡ Ἐκκλησία σήμερον...», Καί νῦν· τοῦ Τυφλοῦ «Ὅλον τόν βίον ὁ τυφλός...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀγίων καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Εἰς τήν α' καί β' στιχολογίαν τό ἀναστάσιμον, τῶν Ἀγίων καί τό ἀναστάσιμον Θεοτοκίον. Εἰς τήν γ' στιχολογίαν τῶν Ἀγίων μετά τοῦ Θεοτοκίου.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.

- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῶν Ἀγίων.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀγίων. Τό Κάθισμα τῶν Ἀγίων· «Τάς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν...», Δόξα, Καί νῦν· τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καί ποιητής...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Τῷ Σωτῆρι Θεῷ...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία: «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν καί λόγον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Πάσχα· «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», τῶν Ἀγίων· «Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε...» καί

Αἶνοι:	τοῦ Τυφλοῦ· «Παράγων ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...». Ἀναστάσιμα στιχηρά 3, τῶν Ἀγίων· «Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε...» 3 καὶ τὰ 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τῶν Ἀγίων· «Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ...».
Καὶ νῦν:	Τοῦ Τυφλοῦ: «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου Χριστέ...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἀγίων: «Ἀγρίππας ὁ βασιλεύς...» (Πρ. κστ' 1, 12 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ «Παράγων ὁ Ἰησοῦς...» (Ἰω. θ' 1 – 38).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶτ' ὁ ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημεῖωσις: Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καὶ τῶν Τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων...», τελεῖται τό μνημόσυνον τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων καὶ τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν λιμῇ καὶ δίψει τελειωθέντων Ποντίων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, κατὰ τὴν γενοκτονίαν τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΣΤ' Ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια ΣΤ' Ἐβδ. Ἰωάννου.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βασιλίσκου μάρτυρος, Μαρχέλλου καί Κόδρου μαρτύρων.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ **Τυφλοῦ**. Μιχαήλ ἐπισκόπου Συνάδων, Μαρίας τοῦ Κλωπᾶ Μυροφόρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. (β' διάταξις, πρό τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Στ' Ἑβδ. Πράξεων καί Τρίτη Στ' Ἑβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...».

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τοῦ **Πάσχα**. Συμεών τοῦ ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Κυριακοῦ ὁσίου, τοῦ παρά τήν Εὐρύχου.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τόν συνάναρχον Λόγον...».
Κοντάκιον: «Τῆς ψυχῆς τά ὄμματα...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καί ὁμοουσίῳ...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι...», ὡς ἐν τῷ Ὅρθρῳ τοῦ Πάσχα.

Ἑσπέρια: Τά 6 Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἤχου «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» (ζήτει καί τῇ Τρίτῃ τῆς Στ' Ἑβδομάδος ἐσπέρας ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ).
Δόξα: «Τόν τῷ Πατρί συνάναρχον...».
Καί νῦν: «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Τό ἔλεός σου Κύριε...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί εὐθύς ἡ

Ἀπόλυσις:

Διαλογικῶς ὡς καί τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκεται ἡ καλουμένη Θ' τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

Ὅλη ἡ ἀκολουθία τελεῖται ἀπαραλλάκτως ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καταλιμπανομένων τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί ἀναγινωσκομένου μόνον τοῦ Συναξαρίου τῆς ἡμέρας.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπαραλλάκτως ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, πλήν τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου, τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τῶν ἀναγνωσμάτων.

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τετάρτης Στ' Ἑβδομάδος τῶν Πράξεων (Πρ. ιγ', 22 – 28).

Εὐαγγέλιον:

Τετάρτης Στ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ιβ' 36 – 47).

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κελεστίνου μάρτυρος

(Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου μετατίθεται αὖριον 26ῃ Μαΐου).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀναγινώσκεται ἡ Θ' τοῦ Πάσχα, ὡς καί ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (τρὶς) καὶ ὁ Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς...» κτλ, εἰς 6, δευτεροῦντες τό πρῶτον.

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου...» καί τά Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα «Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἡθέλησας...» κτλ, μετά στίχων: Εἰς τό β' «Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν» καί εἰς τό γ' «Ἀνέβη ὁ Θεός, ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τό «Εὐλογητός...» εὐθύς Τρισάγιον, ὁ Ν' Ψαλμός καί τά διὰ τήν Λιτήν τῆς ἑορτῆς 6 Ἰδιόμελα. «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανούς...» κτλ. μετά τοῦ· Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, τό μυστήριον...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» (τρὶς).

Καθίσματα:	Τῆς ἐορτῆς ἐκ δευτέρου ἑκάστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».
Στίχος:	«Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	Τῆς ἐορτῆς τό Γ' Ἑωθινόν· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρωΐ πρώτη Σαββάτου...» (Μάρκ. ις', 9 – 20). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς...».
Κανόνες:	Ἀμφότεροι τῆς ἐορτῆς. Ὁ α΄ μετά τῶν Εἰρμῶν, εἰς 6, καί ὁ β', εἰς 4, ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	«Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν...» (ἄπαξ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἐορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	«Θεῖω καλυφθεῖς...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, ἡ α΄ μετά τῶν εἰρμῶν ἄνευ Στίχου ἢ Προϋμνίου καί ἡ β' μετά τῶν Μεγαλυναρίων· «Ἄγγελοι τήν ἄνοδον...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον, καί ἡ καταβασία· «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλᾶριον:	«Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...» (τρίς).
Αἱνοι:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ...» κτλ. εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Ἰδιόμελον· «Ἐτέχθης...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄.

- Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.
- Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός,
Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.
- Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς
πόδας ἡμῶν.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετός σφόδρα.
- Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.
- Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
συνήχθησαν.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν
εἰς τοὺς οὐρανούς...»

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ὁ Μονογενὴς Υἱός...»

Ἀντίφωνον Γ΄.**Ἦχος δ΄.**

- Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.
- Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
- Κλινῶ εἰς παραβολὴν τό οὖς μου,
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τό πρόβλημά μου.

«Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ...».

Εἰσοδικόν:

«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς, ψάλ-
λοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

Κοντάκιον:

«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς Ἑορτῆς: «Τόν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιη-
σάμην...» (Πράξ. α', 1 – 12).

Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν...» (Λουκ. κδ', 36 – 53).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Σέ τήν ὑπέρ νοῦν...».
Κοινωνικόν:	«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Ἀλληλουῖα».
	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	Ἡ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Σημειώσεις: *Ἀπό σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως:*

Ἀπόλυσις:	Ἡ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς.
Καταβασίαι:	«Θεῖω καλυφθεῖς...»
	Ἡ Τιμιωτέρα.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...»
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...»
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...»
Κοινωνικόν:	Τῆς ἡμέρας.
Ἀντί τοῦ «Εἵδομεν τό φῶς...»:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κάρπου καί Ἀλφαίου τῶν ἀποστόλων, Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας.

Σημειώσεις: Σήμερον φάλλονται καί τά τῆς ἐκ τῆς μεταθέσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Γ' εὐρέσεως τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

(Τ.Μ.Ε. 25ης Μαΐου Περίπτ. Δ' § 5)

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας : Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Τῆς Ἑορτῆς «Ἀνελθὼν εἰς οὐρανοῦς...» 3 (Πέμπτ. ΣΤ' Ἑβδ. ἐσπέρας) καί τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Μάκαρ Ἰωάννη Πρόδρομε...».
- Δόξα:** Τοῦ Προδρόμου· «Θησαυρός ἐνθέων δωρεῶν...».
- Καί νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς· «Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθέλησας...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
- Ἀπόστιχα:** Τοῦ Προδρόμου· «Δεῦτε τήν τιμίαν κεφαλὴν...».
- Δόξα:** Τοῦ Προδρόμου· «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...».
- Καί νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς· «Ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἁγίοις...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», Δόξα· «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...», Καί νῦν· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Τρισάγιον, ὁ Ν' Ψαλμός, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τοῦ Προδρόμου καί ἀντί Θεοτοκίων τῆς ἑορτῆς.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τοῦ Προδρόμου «Ἐξῆλθεν ὁ λόγος...» (Λουκ. ζ' 17 – 30) (ζήτει τῇ 24ῃ Φεβρ.).
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (χῦμα). Δόξα «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...»,

	Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...» (ζήτει εἰς τό Δόξα τῶν Ἀποστίχων).
Κανόνες:	Τῆς ἑορτῆς καί τοῦ Προδρόμου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Προδρόμου «Ἐπεφάνη σήμερον...» καί τῆς ἑορτῆς «Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Προδρόμου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας (26ης Μαΐου).
Καταβασίαι:	«Θεῖω καλυφθεῖς...».
Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῆς ἑορτῆς «Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε...», τοῦ Προδρόμου «Ἐν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε...» καί τῆς ἑορτῆς «Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε...».
Αἵνοι:	Τοῦ Προδρόμου «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Προδρόμου: «Τήν πανσεβάσμιον κάραν...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς «Κύριε ἀναλαμβανομένου...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».
Ἀπολυτίκια (μετά τήν Εἵσοδον):	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Ὡς θεῖον θησαύρισμα...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Προδρόμου «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους...» (Β' Κορ. δ' 6 – 15) (ζήτει τῇ 1ῃ Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Προδρόμου: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰωάννης...» (Ματθ. ια' 2 – 15) (ζήτει τῇ 24ῃ Φεβρ.).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
 «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Σεργίου μάρτυρος καί Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσσου.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Εὐτυχοῦς Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς, Ἑλικωνίδος μάρτυρος. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινόν Ι'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Κοντάκιον: «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Στιχηρά Ἀναστάσιμα· «Νίκην ἔχων Χριστέ...»
 κτλ.: 3, Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς...» κτλ. 3, Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων· «Ἐκ γαστροῦς ἐτέχθης πρό ἑωσφόρου...» 4.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τάς μυστικές σήμερον...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τήν ἐτήσιον μνήμην...».

- Καί νυν:** Τό Ἰδιόμελον τῆς ἐορτῆς· «Κύριε, τό μυστήριον...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...» Δόξα, τῶν Πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...», Καί νυν, τῆς ἐορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καί ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανούς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ. ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν· «Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν...», τά διὰ τήν Λιτὴν Δόξα τῶν Πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...». Καί νυν τῆς ἐορτῆς· «Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...», τά τοῦ Ἑσπερινοῦ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἀναλήψεως καί τῶν Πατέρων.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον· «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...» καί τά καθίσματα τῶν Πατέρων καί τῆς Ἀναλήψεως· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...». Δόξα· «Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρά πόλις...» Καί νυν· «Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανούς μετά δόξης...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:	«Θείω καλυφθείς...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία· «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἰ' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τῶν Πατέρων: «Πατέρων θείων σήμερον...» καί τῆς Ἀναλήψεως· «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά τρία στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων: «Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χο- ρός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἐορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ζ' Πράξεων: «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι...» (Πρ. κ' 16 – 18, 28 – 36).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ζ' Ἰωάννου: «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τούς ὀφθαλμούς...» (Ἰω. ιζ' 1 – 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
«Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.	

Σήμερον τελεῖται τό μνημόσυνον «τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν σὺν αὐτῷ ἀγωνισθέντων καί πεσόντων καί τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατὰ τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ζ΄ Ἑβδ. Πράξεων καί Εὐαγγέλια Ζ΄ Ἑβδ. Ἰωάννου.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδοσίας Ὁσιομάρτυρος.

30. ΤΡΙΤΗ. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου Μονῆς Δαλμάτων.

31. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἑρμείου μάρτυρος.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, Ἰούστου, Χαρίτωνος καὶ Χαριτοῦς μαρτύρων.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρος.*

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Μεσονυχτικῷ τῆς Λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ μετ' αὐτόν Καθίσματος τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου λέγεται τό τῆς 2ας Ἰουνίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Πράξεων καὶ Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου). (Πραξ. κζ' 1 – κη' 1) καὶ (Ἰωάν. ιζ' 18 – 26).

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ **πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον).** Μνεῖαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Λουκιλλιανοῦ καὶ Παύλης καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς. Πάππου ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 44, 45, 46)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ' Ὡρα: Ἀπολυτίκιον· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», Κοντάκιον: «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...», Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: (Ἑσπερινός ἄνευ Εἰσόδου). Εἰς τό· «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Μαρτυρικά καὶ τὰ 3 τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα· «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι ...», Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...» καὶ εὐθύς τό «Φῶς ἱλαρόν...». Ἀντί τοῦ Προκειμένου, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (τρίς) μετὰ στίχων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τό «Καταξίωσον» καὶ τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα· τό Μαρτυρικόν καὶ τὰ Νεκρώσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε». Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος Κανὼν τῆς Παννυχίδος «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» μετὰ τῶν στίχων, εἰς μὲν τό α' Τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς δέ τό β' «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται». Εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν. Μετά τὴν Θ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος, ψάλλεται ὁ Εἰρμός «Θεὸν ἀνθρώποις». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν», Καὶ νῦν· «Σέ καὶ τείχος». Εἶτα ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἐλεήμων» καὶ εὐθύς τὰ Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων». Καὶ μνημονεύονται ἐπὶ τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς καὶ ἐν τῷ Σαββάτῳ πρό τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. Ἀπόλυσις ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωϊ. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀναγινώσκεται τό τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν εἰς ὃ, μετὰ τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται ἀντί τῶν Κατανυκτικῶν Τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας...».

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον, ἀντί τοῦ «Θεὸς Κύριος...» ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» ἐκ τρίτου (τετράκις) τὰς δύο πρώτας φοράς ἄνευ στίχου καὶ τὰς δύο ἄλλας μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω» καὶ «Καὶ τό μνημόσυνον αὐτῶν», ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καὶ τὰ Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν· «Σέ καὶ τείχος». Εἶτα τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα «Ἀθλητικά ἐνστάσεις»

καί τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, μετά τὰ ὅποια γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπό τοῦ Ἱερέως.¹ Εἶτα τό Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». Ὁ Ν' χῦμα καί ὁ Κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπό γ' Ὡδῆς τό Κάθισμα «Ὁ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σῶ...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς...». Ἀφ' Στ' Ὡδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί τό Μηνολόγιον. «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὡδῆς: «Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καί ἀκολουθεῖ ὁ Εἰρμός «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Τό Ἐξαποστειλάριον «Μνήμην τελοῦντες» μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἶνους: τὰ 4 Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται», Καί νῦν «Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Εἶτα τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 3 Προσόμοια «Ἐχων ἀκατάληπτον»². Δόξα: «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καί νῦν «Ῥωθης ἐνδιαίτημα». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τὰ Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Μετά τῶν ἁγίων». Ἀπόστολος Νεκρώσιμος (Α' Θεσ. δ' 13 – 17) καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. πρό τῆς Πεντηκοστῆς) (τό ΙΑ' Ἑωθινόν). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Ἀντί τοῦ: «Εἶδομεν τό φῶς», «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας φάλλονται τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τὰ Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν κεκοιμημένων. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

1 Εἰς ὅσους ναοὺς δέν γίνεται μνημόνευσις εἰς τόν Ὅρθρον, τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια παραλείπονται καί μετά τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα ἀκολουθεῖ τό κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ...» κλπ.

2 Εἰς τό α' Τροπάριον τῶν Ἀποστίχων, ὁ στίχος «τούς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβέβηκας...» νά διορθωθῇ εἰς: «τούς πρὸς σέ Δέσποτα, μεταβεβηκότας». (Σέ νεωτέρας ἐκδόσεις ἐγένετο ἡ διόρθωσις).

Δόξα, Καί νῦν:

«Βασιλεῦ Οὐράνιε...».

Δοξολογία:

Μεγάλη· καί τό «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ,
ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει
τό στερέωμα.
- Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα
καί νύξ νυκτί ἀναγγέλλει γνῶσιν.
- Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, οὐδέ λόγοι, ὧν
οὐχί ἀκούονται αἱ φωναί αὐτῶν.
- Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τά ῥήματα αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλί-
ψεως, ὑπερασπίσαι σου τό ὄνομα τοῦ
Θεοῦ Ἰακώβ.
- Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου,
καί ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
- Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καί τό
ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

«Σῶσον ἡμᾶς,
Παράκλητε
ἀγαθέ...».

Δόξα, Καί νῦν· «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται
ὁ Βασιλεὺς, καί ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου
ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
- Τήν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ

«Εὐλογητός εἶ
Χριστέ ὁ Θεός...».

ἔδωκας αὐτῷ, καί τήν θέλησιν τῶν χειλέων
αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
· Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστό-
τητος, ἔθηκες ἐπὶ τήν κεφαλὴν αὐτοῦ
στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

«Εὐλογητός εἶ
Χριστέ ὁ Θεός...».

Εἰσοδικόν:

«Ὑψώθητι Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν
καί ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον
ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἀλ-
ληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

Κοντάκιον:

«Ὅτε καταβάς...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς ἐορτῆς: «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τήν ἡμέ-
ραν...» (Πρ. β', 1 – 11).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς: «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ...»
(Ἰω. ζ' 37 – 52, ἡ'12).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Μή τῆς φθορᾶς...».

Κοινωνικόν:

«Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῇ
εὐθείᾳ. Ἀλληλούϊα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἄρχεται ὁ Μέγας
Ἐσπερινός τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός
ὁ Θεός...». Ὁ Προοιμιακός καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Μεγάλη Συναπτή ὡς ἐν τῷ
Πεντηχοσταρίῳ.

Ἐσπέρια:

Τά τρία Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς Ἑορτῆς
«Παράδοξα σήμερον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν:

«Βασιλεῦ Οὐράνιε...».

Εἴσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον·

«Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων.

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ Εὐχαί τῆς Γονυκλισίας ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Ἀπόστιχα: Τῆς ἐορτῆς: «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν...».

Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἐορτῆς: «Δεῦτε λαοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...» (τρῖς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν...» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Κατά τήν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Α΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Α΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Πεντηκοσταρίου § 51, 52)

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δῖς ἕκαστον (τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῶμα).

Κανόνες: Οἱ δύο τῆς ἐορτῆς.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα: «Τό Πανάγιον Πνεῦμα νῦν...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καταβασίαι:	«Θείω καλυφθείς...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὡδὴ τῶν δύο Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ ἡ Καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἑξαποστειλάρια:	«Τό Πανάγιον Πνεῦμα...» (δίς), «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τοῖς Προφήταις...» εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Εἰσοδικόν:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπολυτίκιον μετὰ τὴν Εἴσοδον:	«Εὐλογητός εἰ Χριστέ...» (μόνον).
Κοντάκιον:	«Ὅτε καταβάς...».
	«Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Τῆς ἡμέρας: «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε' 8 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας: «Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε...» (Ματθ. ιη' 10 – 20).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Χαίροις Ἄνασσα...».
Κοινωνικόν:	«Τό Πνεῦμά Σου τό ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα φιλόνηρωπε».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

6. ΤΡΙΤΗ. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Δαλμάτων, Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θεοδότου Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

8. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῶν Μεθεόρτων τῆς Πεντηκοστῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ...». Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Ἐφεσ. β' 4 – 10 καὶ Ματθ. ι', 16 – 22). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὅρθρῳ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαιροῦνται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καὶ ἡ Λιτή, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ἡ Λιτή καὶ ἐν τῷ Ὅρθρῳ ὁ Πολυέλεος καὶ τό μετ' αὐτόν Κάθισμα καὶ τό Εὐαγγέλιον. Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου οὐ λέγομεν, ἀλλὰ μόνον τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τὰ Ἀντίφωνα καὶ τό Εἰσοδικόν τῆς Πεντηκοστῆς. Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἰ Χριστέ...». Κοντάκιον «Ὅτε καταβάς...». Ὁ Τρισάγιος Ὕμνος. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Α' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Σαβ. Α' Ἐβδ. Ματθαίου) (Ρωμ. α' 7 - 12) καὶ (Ματθ. ε' 42 - 48). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Χαίροις Ἀνασσα...». Κοινωνικόν «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

11. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ. Βαρνάβα Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο') ἱδρυτοῦ καὶ προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν ΙΒ'). Βαρνάβα ὁσίου του ἐν Βάσῃ. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινόν Α'.

*Σήμερον ἄγουσι τὰ ὀνομαστήριά των ὁ Πανιερώτατος
Μητροπολίτης Τριμυθοῦντος κ. Βαρνάβας καὶ ὁ ἐφησυχάζων
Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Βαρνάβας.*

(Τ.Μ.Ε. 21ης Μαΐου § 25, 26, 27, κατ' αναλογία)

Τῷ Σαβάττῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ὅτε καταβάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν εἵδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός– Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 4, τῶν Ἁγίων Πάντων «Οἱ πνευματορρήτορες...» 3 καί 3 Προσόμοια τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα· «Εἰληφας Ἀποστόλε...».

Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου· «Μαρτύρων θεῖος χορός...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα 2 ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου καί 1 τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Λευϊτικῆς ἐκβλαστήσας φυλῆς...».

Καί νῦν: Τῶν Ἁγίων Πάντων· «Δεῦτε πιστοί...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», τῶν Ἁγίων Πάντων· «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...», Δόξα τοῦ Ἀποστόλου «Τό μέγα κλέος...», Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν «Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ...», ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων Πάντων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τά Τριαδικά

«Ἄξιόν ἐστιν...». Εἶτα τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου
«Τό μέγα κλέος...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἀναστάσιμα τῆς α' καί β' Στιχολογίας κα-
τά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τήν γ'
στιχολογίαν τά τοῦ Ἀγίου.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῶν Ἀγίων Πάντων καί ὁ
τοῦ Ἀγίου.

Ἀπό γ' Ὁδῆς:

Τό Κάθισμα τῶν Ἀγίων Πάντων «Προπατό-
ρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν...», Δόξα· τοῦ
Ἀποστόλου «Τοῦ νόμου τήν σκιάν...», Καί
νῦν· Θεοτοκίον «Τόν ἀπερίληπτον Θεοῦ Υἱόν
καί Λόγον...».

Ἀφ' στ' Ὁδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀγίων Πάντων.
Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ
Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

Ἑξαποστειλάρια:

Τό Α' Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλ-
θωμεν...», τῶν Ἀγίων Πάντων «Τόν Βαπτι-
στήν καί Πρόδρομον...», τοῦ Ἀποστόλου·
«Ἐπί Σταυροῦ ἐξέτεινας...» καί «Ὡς μύστης
καί Ἀπόστολος...» καί τό Θεοτοκίον «Μαρία
καθαρώτατον...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 3, τῶν Ἀγίων Πάντων 3 καί τοῦ
Ἀποστόλου «Καθαρόν ἐνδιαίτημα...» 2, μετὰ
τῶν στίχων, εἰς τό α' «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...»
καί εἰς μέν τό β' «Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται...».

Δόξα:

Τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα (ὡς ἰδρυτοῦ καί
προστάτου τῆς Ἐκκλησίας Κύπρου)

Καί νῦν:
 Δοξολογία: (ὄρα προθεωρία Τυπικοῦ Μ.Ε.).
 «Ὑπερευλογημένη...».
 Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
 Εἰσοδικόν : «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
 Ἀπολυτίκια: «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Τρισάγιον.
 Ἀπόστολος: Τῶν Ἀγίων Πάντων (Α΄ Κυριακή Ἐπιστολῶν):
 «Οἱ Ἅγιοι πάντες διά πίστεως...» (Ἑβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2). (Ὅπου ἂν ἐορτάζεται ἐπισημώτερον ὁ Ἀπόστολος δύναται νά ἀναγνωσθῇ ὁ Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου «Βαρνάβας καί Σαῦλος ὑπέστρεψαν...» (Πράξ. ιβ΄ 25 - ιγ΄ 12).
 Εὐαγγέλιον: Τῶν Ἀγίων Πάντων (Κυριακή Α΄ Ματθαίου):
 «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει...» (Ματθ. ι΄ 32 - 33, 37 - 38, ιθ΄ 27 - 30).
 Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἁξίον ἐστιν...».
 Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα».
 «Εἶδομεν τό φῶς...», Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις:

1. Ἀπό τό ἐσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ Παρακλητική.
2. Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 26ης Ἰουλίου φάλλονται: Καταβασαί «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Β΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

Ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, Ἰδρυτοῦ καὶ Προστάτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐτελεῖτο Συνοδικόν Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον ἐν τῇ φερωνύμῳ Ἱερᾷ Μονῇ παρὰ τὴν Ἀμμόχωστον, ὅπου εὑρίσκεται καὶ ὁ σεπτὸς τάφος τοῦ Ἀποστόλου. Ἐπειδὴ ἡ Ἱερά Μονὴ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εὑρίσκεται σήμερον ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν, ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐορτάζεται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀπ. Βαρνάβα Δασυπόλεως Λευκωσίας.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Βαρνάβα. ᾠχος γ΄.

Χαίρει ἔχουσα Βασέων πόλιν, θείαν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων· καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάτερ ἐκ πίστεως, Βαρνάβα ὅσιε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὁνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ ᾠθῶ ὁσίων, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου.

**Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.
(Ἡμέραι 17).**

13. ΤΡΙΤΗ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρας.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐλισσαίου Προφήτου καὶ Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀμῶς Προφήτου, Ἱερωνύμου Ὁσίου καὶ Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Μανουήλ καὶ λοιπῶν μαρτύρων. Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Λεοντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αἰθερίου μάρτυρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου. ᾠχος α΄. Ἑωθινόν Β΄.

Σήμερα ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του
ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι μάρτυρες...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Σημείωσις: Ὃπου ἂν ἐφορᾷζηται ὁ Ἅγιος Λεόντιος δύναται νά συμφαλῇ ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Ἀναστασίμου: Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Ἁγίου 4. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Δόξα τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτίκια: τό Ἀναστάσιμον, Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καὶ νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἵνους: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Ἁγίου 4.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ ἁΐ ἡχου 7 καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια «Τί σέ ὀνομάσωμεν ἔνδοξε...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἁΐ Θεοτοκίον τοῦ ἁΐ ἡχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...»
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς Ὁκτωήχου· «Ἰδού πεπλήρωται...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ῥαίον ἐστίν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέν- τος...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Σταυρόν ὥσπερ θώρακα...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Ἐχθροῖς ἀντιτάχθητι...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον· «Τόν λίθον θεωρήσα- σαι...» μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Ἄγγελος μέν ἐκόμισε...».
Αἱνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα:	Τό Β' Ἑωθινόν· «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τοῦ Ἀπ. Βαρ- νάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν· «Δόξα καί τιμή...» (Ῥωμ. β' 10 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Ματθαίου· «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς

παρά τήν θάλασσαν...» (Ματθ. δ', 18 – 23).
 Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
 Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Γ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Γ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰούδα (Θαδδαίου) ἀποστόλου, Ζωσίμου μάρτυρος, Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.

20. ΤΡΙΤΗ. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα ὁσίου.

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος, Τερεντίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐσεβίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων. Ζήνωνος καί Ζηνᾶ μαρτύρων.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου καί Ἀθανασίου ἀναγνώστου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τό Γενέσιον τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 7 Ἰδιόμελα εἰς 8. Δόξα· «Σήμερον τοῦ φωτός...», Καί νῦν· «Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε...». Εἰσοδος, «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τά Ἰδιόμελα «Τόν ἐκ Προφήτου...», Δόξα· «Ἡσαΐου νῦν...», Καί νῦν «Βλέπε τήν Ἑλισάβετ...». Ἀπολυτίκια «Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Δόξα, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή. Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καί Πρόδρομε...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ἀπολυτίκια «Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...». Καθίσματα. Τό α’ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ’ ἤχου, τό Προκείμενον «Καί σύ, Παιδίον...» καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. α’ 24 - 25, 57 - 68, 76 - 80). Ὁ Ν΄ χῦμα. Δόξα «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...», Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός...» (ζήτει εἰς τόν Στίχον Στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ). Κανόνες ἀμφότεροι μετά Στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Ἀπό γ’ Ὠδῆς τό Κάθισμα καί τό Θεοτοκίον. Ἀφ’ Στ’ Ὠδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «τήν Τιμιωτέραν...» καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...» Ἐξαποστειλάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τοὺς Αἵνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα· «Ἀστήρ ἀστέρων...», Καί νῦν· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καί Πρόδρομε...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς ἡμέρας. Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...» Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Ρωμ. ιγ’ 11 - 14, ιδ’ 1 - 4) (ζήτει Κυριακῇ Τυροφάγου) καί (Λουκ. α’ 1 - 25, 57 - 68, 76 - 80) (24ῃ Ἰουνίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Φεβρωνίας Ὁσιομάρτυρος. Ὁρεντίου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Προφῆτα καί Πρόδρομε...».
Κοντάκιον:	«Ἡ πρίν στεῖρα σήμερον...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 6 καί τοῦ Προδρόμου
«Ἐκ στεριευούσης γεγέννηται νηδύος...»
(ζήτει ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ τῆς 24ης Ἰουνίου).
- Δόξα:** «Ἡ Ἑλισάβετ συνέλαβε...» (Δόξα Ἑσπερίων
24ης Ἰουνίου).
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ
σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Βλέπε τήν Ἑλισάβετ...» (Καί νῦν Ἀποστίχων
24ης Ἰουνίου).
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατῆλθες...». Δόξα
«Προφῆτα καί Πρόδρομε...», Καί νῦν τό Θεο-
τοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- (Ενθάδε ἀποδίδεται ἡ ἐορτή τοῦ Προδρόμου)

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου καί τά Τρι-
αδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή «Μετά τό πάθος πορευ-
θεῖσαι...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἑξάψαλμος**
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Ὅτε κατῆλθες...».
- Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Πάντα
ὑπέρ ἔννοιαν...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Ποθήσασαν Χριστόν...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Νηδυΐ μητρικῇ...» (ἀμφότερα τῆς Ἀγίας).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγγήγερται...», μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· «Ὁ ἀνατείλας ἥλιος...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
Δόξα:	Τό Γ' Ἑωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν· «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως...» (Ρωμ. ε' 1 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου· «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος...» (Ματθ. στ' 22 – 33).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Δ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Δ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δαβίδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη. Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθτίας.

27. ΤΡΙΤΗ. Σαμφὼν τοῦ Ξενοδόχου ὁσίου. Ἀνέκτου μάρτυρος.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Παππίου μάρτυρος.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Πέτρου καὶ Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου...» (28ῃ Ἰουν).
Κοντάκιον: «Ἐκ τῆς θείας χάριτος...» (28ῃ Ἰουν.).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τὰ 3 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων· «Ποίοις εὐφημιῶν...» εἰς 6.
Δόξα: Τῶν Ἁγίων· «Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως...».
Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων.
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Ἰδιόμελα· «Τά κατὰ πόλιν...».
Δόξα: Τῶν Ἀποστόλων· «Ἑορτὴ χαρμόσυνος ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τῶν Ἀποστόλων· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἀποστόλων καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἅπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Καθίσματα: Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῶν Ἀγίων: (Ἰωάν. κα' 15 – 25).

Ὁ Ν΄ ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Πέτρε κορυφαῖε...» (ζῆτει εἰς τήν Λιτήν τό γ' Ἰδιόμελον).

Κανόνες: Οἱ δύο κανόνες «Τό κορυφαιότατον...» καί «Ὡσπερ ὄντα καλῶν...».

Ἀπό γ' Ὠδῆς: Ὑπακοή τοῦ Μηναίου· «Ποία φυλακή οὐκ ἔσχε σε δέσμιον...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια: Τῶν Ἀποστόλων· «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες...» καί τό Θεοτοκίον· «Τό μέγα καί παράδοξον...».

Αἶνοι: Τά 4 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων «Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς...».

Δόξα:	Τῶν Ἀποστόλων· «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων...».
Καί νῦν:	«Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».
Εἰσοδικόν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις...».
Ἀπολυτίκια:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ...» (Β' Κορ. ια' 21 – ιβ' 9).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τά μέρη Καισαρείας...» (Ματθ. ιστ', 13 – 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».	
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων, Μαρίας μητρός Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Προσόμοια τῶν Κορυφαίων καί τά 3 Προσόμοια τῶν Δώδεκα. Δόξα: «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων...», Καί νῦν «Τίς μή μακαρίσει σε...». Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον ἡμέρας. Εἰς τά Ἀπόστιχα τά 3 Στιχηρά τῶν Ἀποστόλων, Δόξα: «Ἑορτή χαρμόσυνος...», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», Δόξα «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...», Καί νῦν «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...». Ἀπόλυσις.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα τῶν Κορυφαίων (ζήτει τῇ 29ῃ Ἰουν.) Ὁ Ν' χῦμα καί οἱ δύο Κανόνες. Ἀπό γ' Ὡδῆς τό Κάθισμα μετά τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' Στ' Ὡδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «τήν Τιμιωτέραν...» καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...» Τό Ἐξαποστειλάριον μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἵνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα· «Ἦν διήλθετε κτίσιν...», Καί νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἵσοδον «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α' Κορ. δ' 9 - 16) καί (Ματθ. θ' 36 - ι' 8). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα τῆς Κύπρου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νυν Ἀποστίχων· «Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος... πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων...». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος· «Ὑμεῖς ἐστε σῶμα...» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 – 31 καί ιγ΄ 1 – 8) (1ῃ Νοεμβρίου). Εὐαγγέλιον «Ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ι΄ 5 – 8) (1ῃ Νοεμβρίου).

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθῆτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις. Ἰουβεναλίου Ἱεροσολύμων, Λάμπρου καί τῶν σὺν αὐτῷ νεομαρτύρων. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἅγιοι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί...».
Κοντάκιον: «Οἱ τὴν χάριν λαβόντες...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου 6 καί τῆς Θεοτόκου Προσόμοια· «Ἐδωκας φιλάνθρωπε...» 4.

Δόξα:	Τῆς Θεοτόκου· «Φρένα καθάραντες...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...»
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς Θεοτόκου· «Ὡς στέφανον ὑπέρλαμπρον...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...». Δόξα, Καί νῦν τῆς Θεοτόκου· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Θεοτόκε ἀειπάρθενε...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τῆς Θεοτόκου.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς Θεοτόκου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου καί τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου· «Οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοί Θεοτόκε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ' Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...» καί τῆς Θεοτόκου· «Μόνη καί φύσιν καί χρόνον...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ γ' ἤχου 4 καί τῆς Θεοτόκου· «Ἡ σορός ἡ κατέχουσα...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Δ' Ἑωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Θεοτόκε ἀειπάρθενε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Περιβολήν πᾶσι πιστοῖς...» (ζήτηι μετά τήν στ' Ὠδὴν τοῦ Κανόνος).
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἐβρ. θ' 1 – 7) (21ῃ Νοεμβρίου).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ...» (Ματθ. γ' 5 – 13).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Ε' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ε' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ὑακίνθου μάρτυρος, Ἀνατολίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Εὐρεσις λειψάνων Ἀγίου Ῥαφαήλ.

4. ΤΡΙΤΗ. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Λαμπαδοῦ, Ὀσίων.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Σισώη ὁσίου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχίππου, Φιλήμονος καί Ὀνησίμου τῶν μαρτύρων, Λουκίας τῆς Παρθένου.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας· «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5) (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος τῶν Ἐπιστολῶν). Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...» (Μάρκ. ε' 24 – 34) (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προκοπίου Μεγαλομάρτυρος καί Θεοδοσίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου· (Α' Τιμ. δ' 9 – 15) (Λουκ. στ' 17 – 19, θ' 1 – 2, ι' 16 – 22).

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παγκρατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Ταυρομενίας, Ἀνδρέου καί Πρόβου Μαρτύρων. Ἦχος δ'. Ἑωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...».

Κοντάκιον: «Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 7 καί τοῦ Μηναίου· «Ὅτε ἡ κρηπὶς τῶν Μαθητῶν...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεο- πάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς Ὁκτωήχου· «Νεῦσον παρακλήσεσι...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστά- σεως...». Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ' ἤχου καί τά Τρι-
αδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἑξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...». Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Τό Καθίσμα τοῦ Μηναίου· «Εὐσεβείας πρό- μαχος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Ἐν τῇ σκέπῃ ἄχραντε...».
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...» μετά τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ· «Ἵμνω σου τό ἀμέτρητον...».
Αἱνοί:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου.
Δόξα:	Τό Ε' Ἑωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε' Ἐπιστολῶν· «Ἡ μέν εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας...» (Ῥωμ. ι' 1 – 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν...» (Ματθ. η' 28 – θ' 1).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἴδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν φαλλομένων τῶν νεκρωσίων Εὐλογηταρίων καί τῶν Τροπαρίων· «Μετά πνευμάτων δικαίων...» τελεῖται τό μνημόσυνον τῶν Ἐθνομαρτύρων τῆς 9ης Ἰουλίου 1821.

Ἐπέτειος τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τῶν Κυπρίων Ἐθνομαρτύρων (9η Ἰουλίου 1821). Κατ' αὐτήν αἱ τουρκικαί κατακτητικαί ἀρχαί τῆς Νήσου ἐξηγριωμένα, ἔνεκα τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, συνέλαβον καί ἀπηγχόνισαν τόν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Κυπριανόν καί ἐκαρατόμησαν τούς Μητροπολίτας Πάφου Χρῦσανθον, Κιτίου Μελέτιον καί Κυρηνείας Λαυρέντιον καί ἄλλους. Ἀπό τῆς 9ης – 14ης Ἰουλίου 1821

έκατοντάδες πρόσωπα, κληρικοί καί λαϊκοί, εὔρον μαρτυρικό θάνατον ὑπό τῶν Τούρκων.

Τά ἱερά ὅστᾱ τῶν Ἐθνομαρτύρων τούτων εἶναι ἐναποτεθειμένα εἰς τήν κρύπτην, ἥ ὁποία εὐρίσκεται ὑπό τό Μαυσωλεῖον τῶν Ἐθνομαρτύρων, τό ὁποῖον ἀνηγέρθη τῷ 1930 εἰς τόν περίβολον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Στ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Στ' Ἐβδ. Ματθαίου.

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 Μαρτύρων. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

11. ΤΡΙΤΗ. Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος καί Πανευφήμου, Ὁλγας βασιλίσσης καί Ἰσαποστόλου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τόν Ἑσπερινόν, εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων: «Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος... μετά τῆς ἀθληφόρου...».

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Β' Κορ. στ' 1 – 10) (Λουκ. ζ' 36 – 50). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πρόκλου καί Ἰλαρίου Μαρτύρων, Βερονίκης αἰμορροούσης, Μιχαήλ τοῦ Μαλεῖνου ὁσίου. Παΐσιου ὁσίου τοῦ Ἀγιορείτου.

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου Ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν Ἁγίων Ἡλιοφώτων (Ἡλιοφώτου, Ἐπαφροδίτου, Ἀμμωνίου, Χουλελαίου καί Εὐσθενίου).

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο'). Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου.

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κηρύκου καί Ἰουλίττης τῆς μητροῦς αὐτοῦ, Μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Πλήρης ἀκολουθία τῶν Ἁγίων εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τοῦ Μηναίου τοῦ Ἰουλίου. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων (Α΄ Κορ. ιγ' 11 – 14 καί Ματθ. ιζ' 24 – 27, ιη' 1 – 4).

16. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451). Ἀθηνογένους ἐπισκόπου Πηδαχθόης Ἱερομάρτυρος. Ἦχος πλ. α'. Ἑωθινόν ΣΤ'.

(Τ.Μ.Ε. Κυρ. Ἁγίων Πατέρων § 1, 2, 3)

Τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων ζήτηι ἐν τῷ Μηναίῳ
μετά τήν 13ην Ἰουλίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ λογική Χριστοῦ ἀμνάς...».
Κοντάκιον: «Ἐν ἀγκάλαις φέρουσα...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α' ἤχου 6 καί τῶν Πατέρων Στιχηρά Προσόμοια· «Σέ τόν ἀπερίγραπτον...» 4.
Δόξα: Τῶν Πατέρων· «Τάς μυστικές σήμερον...»
Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου· «Ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τῶν Πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...».
Καί νῦν: «Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»,
Δόξα τῶν Πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος...»,
Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς
γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α' ἤχου καί
τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων
«Ὑπερδεδοξασμένος...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** Ἐξάψαλμος
Καθίσματα: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Τά Ἀναστάσιμα.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ πρῶτος τῶν Πατέρων.
Ἀπό γ' Ὠδῆς: Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Κά-
θισμα τῶν Πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπ-
ροι...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ταχύ
δέξαι Δέσποινα...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Τό Συ-
ναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῶν
Πατέρων.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρω-
πος...», τό τῶν Πατέρων· «Πατέρων θείων
σήμερον...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἐν δύο ταῖς
θελήσεσι...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. α' ἤχου 4 καί
τῶν Πατέρων Προσόμοια· «Ὅλην συγκρο-
τήσαντες...» 4.

Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».
Καί νῦν:	«ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «ὑπερδεδοξασμένος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Πατέρων· «Πιστός ὁ λόγος...» (Τίτ. γ' 8 – 15) (ζήτει τοῦτον μετὰ τήν 11ην Ὀκτ.)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Πατέρων· «ὑμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε' 14 – 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Ἐἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Πρό τῆς ἀπολύσεως φαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν τροπαρίων «Μετά πνευμάτων...» τελεῖται τό ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ὑπέρ πίστεως, πατρίδος καί τῆς Δημοκρατίας ἀγωνισαμένων κατὰ τό προδοτικόν πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Ζ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ζ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων «Θεοτόκε σύ εἰ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τῆς ἀθληφόρου...».

Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Γαλ. γ' 23 – δ' 5 καί Μάρκ. ε' 24 – 34). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

18. ΤΡΙΤΗ. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου καί λοιπῶν μαρτύρων. Ὁνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτᾳ Πάφου ἀσκήσαντος, Φωτίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ παρὰ τήν Ἀθηαίνου ἀσκήσαντος.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Δίου ὁσίου.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νῦν Ἀποστίχων «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... πρέσβευε Δέσποινα μετὰ καί τοῦ Προφήτου...». Ἀπόστολος: Τοῦ Προφήτου· «Ὑπόδειγμα λάβετε...» (Ἰακ. ε' 10 – 20) καί Εὐαγγέλιον: Τοῦ Προφήτου (Λουκ. δ' 22 – 30). Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σήμερον εἶναι ἡ θλιβερά ἐπέτειος τῆς Τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς Κύπρον. Μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν τελεῖται παρακλήσις διά τήν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων, τήν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων καί τήν ἐκδίωξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς Νήσου ἡμῶν, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Διάκονος:

«Εὐλόγησον Δέσποτα».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».

«Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...».

Ὁ Α' Χορός:

«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

Ὁ Β' Χορός:

«Τό μέγα κλέος τῆς Κύπρου...».

Ὁ Α' Χορός:

«Προστασία τῶν χριστιανῶν... ἡ προστατεύουσα αἰεί».

Ὁ Β' Χορός:

«Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε».

Ὁ Α' Χορός:

«Ὑπεραγία Θεοτόκε... Πολλοῖς συνεχόμενος...» (Α' Ὁδὴ μικροῦ Παρακλητικοῦ κανόνος).

Ὁ Β' Χορός:

«Ὑπεραγία Θεοτόκε ... Παθῶν με ταραττου-

- σι...» (Α΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Προστασίαν καί σκέπην...» (Γ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Ἰκετεύω Παρθένε...» (Γ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Λύτρωσαι ἡμᾶς...» (Ε΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Ὡς τεῖχος καταφυγῆς...» (Στ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Ῥοήν μου τῶν δακρύων...» (Θ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Χαράς μου τήν καρδίαν...» (Θ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Λιμήν καί προστασία...» (Θ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι...» (Θ΄ ᾠδῇ).
- Ὁ Α΄ Χορός: «Τήν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν...»
- Ὁ Β΄ Χορός: «Δέσποινα καί μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ...».
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ψάλλομεν προθύμως...».
- Ὁ Β΄ Χορός: «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...»
- Ὁ Α΄ Χορός: «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...».
- Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ')
- Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν...»
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ')
- Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ')
- Ὁ Διάκονος: «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ υἱείας, σωτηρίας καί ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καί ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καί ὑπέρ τῆς συντόμου συνενώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».
- Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ')

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῆς ταχείας καί ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τάς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας».

Ὁ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (γ’).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῆς συντμήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καί ὑπέρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καί τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ.

Ὁ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (γ’).

Ὁ Διάκονος:

«Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι...».

Ὁ Χορός:

«Κύριε ἐλέησον» (γ’).

Ὁ Ἀρχιερεύς:

«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».

Ὁ Διάκονος:

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τήν Εὐχὴν.

Κύριε, ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ παιδεύων καί πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καί ἀνορθῶν τοὺς κατερῶραγμένους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατήρ καί τῶν χειμαζομένων λιμὴν καί τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχύς εἰς βοήθειαν καί βραδὺς εἰς ὀργήν· Ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ ἐπετείῳ καθ’ ἣν ἀνοσίως ἐχθρός ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καί ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ’ ἡμῶν καί ἐδούλωσεν ἡμᾶς.

Ἐπιλήσμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καί τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καί τάς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν. Διὰ τοῦτο, ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ’ ἡμᾶς.

Τεσσαράκοντα καί τρία ἔτη μετὰ ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρό τῶν ἐρειπίων καί συνειδητοποιοῦμεν τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη ἐν τῷ κατεχομένῳ τμήματι τῆς πατρίδος ἡμῶν οὐκ ἐστὶν ὅλοκαύτωσις, οὐδέ θυσία, οὐδέ προσφορά, οὐδέ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι καί εὐρεῖν ἔλεος. Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν οἱ τῆς Ἀγαρ, καί τοὺς πιστοὺς σου οὓς μὲν ἀπέκτειναν, οὓς δέ ἐδίωξαν βίᾳ ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καί νῦν ἐν φυγῇ συντετριμμένη καί πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καί ἱκετεύομεν: Ἐπιμέτησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρμούς σου. Ἀντίθες τήν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρμῶν σου τῷ πλήθει τῶν

πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἀλλὰ μὴ παραδῶῃς ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καὶ βοῶντας τό· «Ἡμάρτομεν». Ἐπιδε εὖσπλάγχνῳ ὄμματι ἐπὶ τὸν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Σύντριψον τὴν ἐπηρμένην ὀφρὺν τῶν ἀπηνῶν διωκτῶν τοῦ Σταυροῦ σου. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων καὶ ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων τῶν καταδυναστευόντων καὶ ἐξουθενούντων τὸν λαόν σου καὶ βεβηλούντων τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ὀμηρεῖα ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν ἐπανάγαγε καὶ συναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων, ἐν σκηναῖς ἁγίων κατὰταξον. Τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν ἐνίσχυε καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσίας νομίμως ὄντας φώτιζε καὶ καθοδηγεῖ, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιώσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν ἐλευθερουμένη καὶ εἰς βίον εἰρηνικὸν καὶ εὐτυχῇ καὶ ἡσύχιον ὀδηγουμένη δοξάζεται σου τό πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ὁ Α΄ Χορός:

«Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Τὴν Ἀπόλυσιν.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωάννου Ὁσίου καὶ Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μαρίας Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου καὶ Ἰσαποστόλου. Μαρκέλλης Ὁσιομάρτυρος. Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος, Ἰεζεκιήλ Προφήτου, Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίας. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς...».

Κοντάκιον:

«Ὁ ὑπερούσιος Θεός...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 7 καί τοῦ Ἀγίου Προσόμοια· «Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων...» 3.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς Ὀκτωῆχου· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Ὁ τήν εὐλογημένην...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Ὁ τήν εὐλογημένην...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Θυσίαν ἀναίμακτον...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Ἡ μόνη κυήσασα...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Μεγάλα καί παράδοξα...».
Αἱνοί:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β' ἤχου.
Δόξα:	Τό Ζ' Ἑωθινόν· «Ἰδού σκοτία καί πρωΐ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί Δυνάμεις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ζ' Ἐπιστολῶν· «Ὁφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοί...» (Ρωμ. ιε' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ζ' Ματθαίου· «Παράγοντι τῷ Ἰησοῦ...» (Ματθ. θ' 27 – 35).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Πρό τῆς ἀπολύσεως φαλλομένων τῶν νεκρωσίων εὐλογηταρίων καί τῶν τροπαρίων «Μετά πνευμάτων...» τελεῖται τό ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων καί τῶν ὑπό τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων κατά τήν Τουρκικήν εἰσβολήν τοῦ 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Η' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Η' Ἐβδ. Ματθαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἀγίου Θύρσου. Ἦχος α'.

Καρπασέων τό κλέος, καί Κυπρίων ἀγλάϊσμα, καί θαυματουργός ἀνεδείχθης, Θύρσε Ἱεράρχα αἰοίδιμε. Νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή,

οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τούς νοσοῦντας, καί τάς ψυχάς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος.

25. ΤΡΙΤΗ. Ἡ κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἄννης μητρός τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τῶν Ἀγίων 165 Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ε΄ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, Ὀλυμπιάδος διακόνου, Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...» Κοντάκιον «Προγόνων Χριστοῦ...» (ζήτηι μετὰ τήν Στ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνου). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Γαλ. δ΄ 22 - 27) (23ῃ Σεπτ.) καί (Λουκ. η΄ 16 - 21) (Σαβ. ΣΤ΄ Ἑβδ. Λουκᾶ). Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παρασκευῆς Ὁσιομάρτυρος, Ἑρμολάου Ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ Ἑρμίππου καί Ἑρμοκράτους.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοιξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία...». Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας· «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ΄ 23 - δ΄ 5). Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...» (Μάρκ. ε΄ 24 - 34). Εἰς τό· «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος τοῦ Ἰαματικοῦ.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Παντελεήμονος Ἀχερᾶ
παρά τό χωρίον Ἀγροκηπιά.*

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Χοροί Ἰσραήλ...». Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὅρους...». Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ...» (Β΄ Τιμ. β΄, 1 - 10) (ζήτηι τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου). Εὐαγγέλιον· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα΄ 12 - 19). Εἰς τό·

«Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 5ης Αὐγούστου, ἐξαιρουμένης τῆς 1ης Αὐγούστου, φάλλονται αἱ Καταβασαί «Χοροί Ἰσραήλ...». Κοντάκιον μέχρι καί τῆς 13ης Αὐγούστου φάλλεται τό «Ἐπί τοῦ Ὁρους μετεμορφώθης...» πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου, ὅτε φάλλεται τό τοῦ Σταυροῦ «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...».

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καί Παρμενᾶ τῶν Ἀποστόλων καί Διακόνων. Εἰρήνης Ὁσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ὁσίας, ὅπου ἂν ἐορτάζεται, φάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Καλλινίκου καί Θεοδότῃς Μαρτύρων.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καί Ἀνδρονίκου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι μάρτυρες...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 7 καί τῶν Ἀποστόλων 3.
 Δόξα, Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, Καί νῦν: Τῆς Ὀκτωῆχου· «Ὑπό τήν σήν Δέσποινα σκέπην...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...», Δόξα, Καί
νῦν Θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως
θησαύρισμα...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου καί τὰ
Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ βαρέος ἤχου καί
Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...». Τό Ἀναστάσι-
μον· «Κατέλυσας...», Δόξα· τό αὐτό, Καί
νῦν Θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως
θησαύρισμα...».

Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Ὡς ἀστέρες
μέγιστοι...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τάς
ἀχράντους χεῖράς σου...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συ-
ναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Χοροί Ἰσραήλ...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος
ἐδείχθη...».

Ἐξαποστειλάρια: Τό Η΄ Ἀναστάσιμον· «Δύο Ἀγγέλους βλέψα-
σα...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Τριάδος
Κόρη τέτοκας...».

Αἶνοι: Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου.

Δόξα: Τό Η΄ Ἑωθινόν· «Τά τῆς Μαρίας δάκρυα...».

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα μίαν

1. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τῶν ἐπτὰ Μακκαβαίων Παίδων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἑλεαζάρου. Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταυγούστου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Ἀπολυτίκιον πρό τῆς Εἰσόδου «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...». Μετά τήν Εἴσοδον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεῖς...». Τρισάγιον Ἀπόστολος· (Ἑβρ. ια΄ 33 – ιβ΄ 2) «Οἱ Ἅγιοι πάντες...» (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων). Εὐαγγέλιον· «Ἰδοὺ ἐγώ...» (Ματθ. ι΄ 16 – 22) (ζήτει τῇ Τετάρτῃ Γ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ’ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός διὰ τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ἐκ τοῦ Μηναίου καί μετὰ τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανὼν πρὸς τήν Θεοτόκον κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Μικρός Παρακλητικός Κανὼν.

Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...», ὁ Προεστώς ἀναγινώσκει τόν Ψαλμόν·

«Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...» καί εἶτα ψάλλεται ὑπό τῶν Χορῶν τό «Θεός Κύριος...» τετράκις. Ἀμέσως «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν...», Δόξα· τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καί νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε...» καί ὁ Ν΄ Ψαλμός χῦμα. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως ἄνευ τῶν Εἰρμῶν, μετὰ τοῦ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς», εἰς δ΄ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ. Ἀπό γ΄ Ὠδῆς ψάλλεται τό «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...» καί «Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...».

Ὁ Ἱερεὺς· «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ ἐλέους, ζωῆς...», «Ὅτι ἐλεήμων...».

Εἶτα τό «Πρεσβεία θερμή...» καί ἄρχεται ὁ β΄ Χορός τῆς δ΄ Ὠδῆς. Μετὰ τήν στ΄ Ὠδὴν τό «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...» καί τό «Ἀχραντε ἡ διὰ λόγου...» καί πάλιν ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» κλπ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἀκολουθεῖ τό Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...» καί εὐθύς οἱ Χοροὶ τό Προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...», καί τό Εὐαγγέλιον· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...». «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», Δόξα· «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», ὁ στίχος «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τά· «Μὴ καταπιστεύσης με...», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί...», «Μεταβολή τῶν θλιβομένων...». Ὁ Ἱερεὺς· «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...», οἱ Χοροὶ τό «Κύριε ἐλέησον» ιβ΄, ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...» καί ψάλλεται ἡ ζ΄, η΄, καί θ΄ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος. Μετὰ τήν θ΄ Ὠδὴν ἐπισυνάπτονται καί τά Μεγαλυνάρια· «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...». Ψαλλομένων τῶν Μεγαλυναρίων ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τήν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ὡς καί τὰς ἄλλας εἰκόνας καί τόν λαόν. Μετὰ τό «Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...» τό Τρισάγιον καί ἀκολουθῶς τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Στεφάνου· «Βασίλειον διάδημα...», Δόξα, Καί νῦν τό ἀντίστοιχον Θεοτοκίον. (Κατὰ τὰς ἄλλας ἡμέρας τὰ ἀντίστοιχα Ἀπολυτίκια καὶ Θεοτοκία).

Ὁ Ἱερεὺς αὖθις· «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» κλπ. «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ διαφυλαχθῆναι...», «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...», «Σοφία· Ὁ ὦν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τήν ἀπόλυσιν. Πρὸ τοῦ· «Δι' εὐχῶν...» ψάλλονται τὰ 4 Ἑξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...».

Σημείωσις: Ὁ Μέγας καί ὁ μικρὸς Παρακλητικὸς Κανὼν ψάλλονται ἐναλλάξ

καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἐκτός Σαββάτου καί τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἕως καί τῆς 13ης τοῦ μηνός ὡς ἐξῆς: Τῇ 1ῃ Αὐγούστου· ὁ Μικρός, τῇ 2ῃ Αὐγούστου· ὁ Μέγας, ἀπό δέ τῆς πρώτης Κυριακῆς καί ἐφεξῆς οὕτως:

Ὁ Μέγας: ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ.

Ὁ Μικρός: ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φωτεινῆς τῆς Θαυματουργοῦ (Ἁγίας Φωτοῦς) τῆς Κυπρίας.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Στεφάνου ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χοροὶ Ἰσραήλ...». Κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

Τῷ ἐσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντί τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην...».

3. ΠΕΜΠΤΗ. Δαλμάτου, Φαύστου, Ἰσαακίου, Θεοκλήτου Ὁσίων, Σαλώμης Μυροφόρου.

Τῷ ἐσπέρας: Μικρά Παράκλησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντί τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία Κατανυκτικά Τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», Δόξα: «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην...».

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἑπτὰ Παίδων.

Τῷ ἐσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον: «Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν...».

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐσιγνίου μάρτυρος, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Νόννας μητρὸς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον· «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον...» (ζήτει μετὰ τὴν Στ' Ὡδὴν τοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Προεόρτιος· (Α' Πέτρου α' 1 – β' 10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· (Σάββατον Ἡ' Ἑβδομάδος Ματθαίου). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας· «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ, Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

*Πανηγυρίζει ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς Σωτῆρος Λάρνακος,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κιτίου.*

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αὐγούστου §§ 1, 2, 3)

Κατάλυσις ἰχθύος.

Σημειώσεις: Σήμερον οὐδέν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλ' ἅπαντα τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν...».
Κοντάκιον: «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τὰ Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πρό τοῦ Σταυροῦ σου...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ...».
Δόξα, Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· «Πέτρω καί Ἰωάννη...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον: Τῆς ἐορτῆς· «Μετεμορφώθης...» ἐκ τρίτου.
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν Ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καί Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

(Ἡ Ἀπόλυσις αὕτη λέγεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς).

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς ἐορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἀπολυτίκια: Ἐξάψαλμος
Καθίσματα: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Ἀναβαθμοί: Τά τῆς ἐορτῆς, δῖς ἕκαστον.
Προκείμενον: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
 «Θαβώρ καί Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῆς ἐορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. θ' 28 - 36).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὁ φωτί σου ἄπασαν...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν).

Κανόνες: Οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ' Ὠδῆς: Κάθισμα τῆς ἐορτῆς· «Ἐπὶ τό ὄρος...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἐορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας: Ἡ Θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».

Ἐξαποστειλάριον: Τό τῆς ἐορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον...» τρίς.
Αἶνοι: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς·

«Πρό τοῦ τιμίου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἐορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός...».
Δοξολογία: Μεγάλη· «Μετεμορφώθης...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολουθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Μέγας Κύριος καί αἰνετός σφόδρα
ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ.
- Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Τά ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπό προσώ-
που Κυρίου
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι
τοῖς ἁγίοις.
- Ἀγαπᾷ Κύριος τάς πύλας Σιών,
ὑπέρ πάντα τά σκηνώματα Ἰακώβ.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σοῦ
ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος
καί ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ
Θαβὼρ μεταμορφωθείς,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἀλληλουῖα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα
ἄσσομαι.
- Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί
τά θαυμάσιά σου, Κύριε.
- Μακάριος ὁ λαός ὁ γινώσκων
ἀλαλαγμόν.

«Μετεμορφώθης
ἐν τῷ ὄρει...».

• Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου
πορεύονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου
ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

- Εἰσοδικόν:** «Ὅτι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τό θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
- Κοντάκιον:** «Ἐπὶ τοῦ ὄρους...».
- Τρισάκιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῆς ἐορτῆς· «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν...» (Β' Πέτρου α' 10 – 19).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἐορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ιζ' 1 – 9).
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Νῦν τά ἀνήκουστα ἠκούσθη...» (ζῆτει εἰς τὴν Ζ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος).
- Κοινωνικόν:** «Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».
- Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:** «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Μετά τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν ψάλλεται τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχή εἰς τὴν μετάληψιν σταφυλῆς. Αἱ σταφυλαὶ προτίθενται κάτωθεν τῆς εἰκόνος τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, ὅπου καὶ ἀναγινώσκεται ἡ

Εὐχή

Εἰς μετάληψιν σταφυλῆς τῆς ς' Αὐγούστου.

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

«Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τὸν νέον, ὃν διὰ τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καὶ τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καὶ τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τὴν ὀριμωτάτην στάσιν ἔλθειν εὐδόκησας, ἵνα ἡ ἔν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καὶ τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξίλασμόν ἁμαρτιῶν,

διά τοῦ ἱεροῦ καί ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ σὺν τῷ παναγίῳ καί ἁγαθῷ, καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.»

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῷ ἐσπέρας: Ὁ Ἑσπερινός ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετά τήν Εἴσοδον ψάλλεται ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό Μέγα Προκείμενον «Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ἡ Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς Ι' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Ι' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δομετίου τοῦ Πέρσου ὁσιομάρτυρος, Μικάλλου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου.

Τῷ ἐσπέρας: Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης...».

8. ΤΡΙΤΗ. Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος Ἐπισκόπου Κρήτης. Εὐτυχίου ὁσίου, κτίτορος τῆς Μονῆς τῶν Ἱερέων.

Τῷ ἐσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ματθία Ἀποστόλου, Ἀντωνίου Μάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας: Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

10. ΠΕΜΠΤΗ. Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Εὐστου Πάπα Ῥώμης καί Ἱππολύτου τῶν μαρτύρων.

Τῷ ἐσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εϋπλου διακόνου. Ἀνάμνησις τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν Τούρκων τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυρίδωνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον ἐορτῆς θαύματος ἁγίου Σπυρίδωνος. Ἦχος δ΄.

Ὡς τῶν ὀρθοδόξων ὑπέρμαχον, καί πάντων τῶν ἀπίστων ἀντίπαλον, παμμακάριστε Σπυρίδων ὑμνοῦμέν σε, καί δυσωποῦμέν σε φυλάττειν τήν πόλιν σου, πάσης ὁρμῆς βαρβάρων ἀμέτοχον.

Τῷ ἐσπέρας: Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (Μετά τήν Ἑορτήν). Φωτίου καί Ἀνικήτου Μαρτύρων.

Σημείωσις: Σήμερον ψάλλεται καί ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

13. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, Εἰρήνης τῆς βασιλείσεως τῆς μετέπειτα Ξένης μοναχῆς. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Ι΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αὐγούστου § 11, 12, 13).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
Κοντάκιον: «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 4 καί τῆς ἐορτῆς τά 4 Ἰδιόμελα «Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε...» εἰς 6.
Δόξα: Τῆς ἐορτῆς· «Προτυπῶν τήν Ἀνάστασιν τήν σήν...».

Καί νυν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νυν:	Τῆς ἐορτῆς· «Πέτρῳ καί Ἰωάννῃ καί Ἰακώβῳ...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα τῆς ἐορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...», Καί νυν· τό αὐτό.
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν Ἀγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καί Ἀποστόλων καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς ἐορτῆς.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπό γ' Ὤδῆς:	Τό Κάθισμα τῆς ἐορτῆς· «Ἐπὶ τό ὄρος...».
Ἀφ' στ' Ὤδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Θ' Ὤδή τῶν δύο Κανόνων τῆς ἐορτῆς καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ι' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...» καί τό τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε...» (δίς).
Αἵνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου 4 καί τά 3 Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῆς ἑορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Μετεμορφώθης...»
Εἰσοδικόν:	«Ὅτι παρά σοί πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...» καί τό τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης...».
Κοντάκιον:	«Ἐπὶ τοῦ ὄρους...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ι' Ἐπιστολῶν· «Ὁ Θεός ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους...» (Α' Κορ. δ' 9 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ι' Ματθαίου· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε...» (Ματθ. ιζ' 14 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Νῦν τά ἀνήκουστα ἠκούσθη...» (ζῆτει εἰς τὴν Ζ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς).
Κοινωνικόν:	«Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῷ ἑσπέρας: Προεόρτιος Ἑσπερινός (14ης Αὐγούστου) μετὰ Εἰσόδου. Μετὰ τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ἡ Μεγάλη Παράκλησις, Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· «Λαοὶ προσκιρτήσατε...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς ΙΑ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί ΙΑ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Μιχαίου Προφήτου, Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Ἀπαμείας Ἱερομάρτυρος.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ὁ Ὅρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον Προεόρτιον· «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου...» (ζῆτει μετὰ τὴν Στ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνος τῆς 14ης Αὐγ.). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Δευτέρα ΙΑ΄ Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καί Δευτέρα ΙΑ΄ Ἑβδ. Ματθαίου).

15. ΤΡΙΤΗ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Χρυσορροϊατίσσης, Τροοδιτίσσης, Τρικουκιωτίσσης καί Ἀγίου Νεοφύτου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 15ης Αὐγ. §§ 1, 2, 3.)

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Λαοὶ προσκιρτήσατε...».
Κοντάκιον: «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια: Προοιμιακός.
 Τά 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 6.
Δόξα, Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Θεαρχίῳ νεύματι...» (ὀκτάηχον δίχορον).
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί...».

Δόξα, Καί νῦν: «Ὅτε ἐξεδήμησας...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον: Τῆς ἐορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει...» (τρίς).
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια: Τῆς ἐορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει...» (τρίς).
Καθίσματα: Τῆς ἐορτῆς (δύς ἑκάστον).
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ».
Στίχος: «Ἄκουσον θύγατερ καί ἴδε καί κλῖνον τό οὖς σου καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄. 39 – 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὅτε ἡ μετάστασις...».
Κανόνες: Οἱ δύο τῆς ἐορτῆς μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Ἡ Ὑπακοή τῆς ἐορτῆς· «Μακαρίζομέν σε...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἐορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων εἰς τόν α΄ κανόνα· «Αἱ γενεαί πᾶσαι, μακαρίζομέν σε...», εἰς δέ τόν β΄· «Ἄγγελοι τήν κοίμησιν τῆς Παρθένου...» καί

	ή Καταβασία: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» (τρίς).
Αἱνοί:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς· «Τῇ ἐν-δόξῳ κοιμήσει σου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τό ὄνομα αὐτοῦ.
- Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καί τό κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἀγαπᾷ Κύριος τάς πύλας Σιών, ὑπέρ πάντα τά σκηνώματα Ἰακώβ.
 - Δεδοξασμένα ἐλάληθη περί σου ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 - Ὁ Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτήν εἰς τόν αἰῶνα.
 - Ἠγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

«Σῶσον ἡμᾶς ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περί πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

«Ἐν τῇ γεννήσει τήν παρθενίαν...».

- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι
καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκιον:	«Ἐν τῇ γεννήσει...».
Κοντάκιον:	«Τήν ἐν πρεσβείαις...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	«Τοῦτο φρονείσθω...» (Φιλιπ. β' 5 – 11).
Εὐαγγέλιον:	«Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ. ι' 38 – 42 καί ια' 27 – 28).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἴδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου. Δημητριανοῦ μάρτυρος τοῦ Νέου, Διομήδους, Σταματίου, Ἀλκιβιάδου μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 16ης Αὐγ. §§ 7, 8, 9.)

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας: Τά 3 Στιχηρά «Ποίοις οἱ γηγενεῖς...» καί τά 3 τῆς ἐορτῆς «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι...» (ζήτει ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ τῆς 15ης Αὐγούστου). Δόξα, Καί νῦν: «Δεῦτε τήν παγκόσμιον Κοίμησιν...». Εἴσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας. Ἀπόστιχα 16ης Αὐγούστου «Δῆμος τῶν μαθητῶν...». Δόξα, Καί νῦν: «Ὅτε πρὸς τόν ἐκ σοῦ...». Ἀπολυτίκια: «Τήν ἄχραντον Εἰκόνα σου...», Δόξα, Καί νῦν «Ἐν τῇ γεννήσει...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Κατά τήν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Καταβασίαι: «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...». Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται...». Ἐξαποστειλάρια τά τοῦ Μηναίου. Αἶνοι: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ «Ποίοις οἱ γηγενεῖς...» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα...» (Λιτή 15ης Αὐγούστου).

Δοξολογία Μεγάλη· καί τό «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...».

Ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ: Μετά τήν Εἵσοδον «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...», «Ἐν τῇ γεννήσει...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον: «Τήν ἐν πρεσβείαις...». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας· (ζήτει Σάββατον πρό τῶν Φώτων Α΄ Τιμ. γ΄ 13 – δ΄ 5). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας· «Ἐγένετο ἐν τῷ συμπλη-ροῦσθαι...» (Ματθ. ιζ΄ 14 – 23). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Μύρωνος, Στράτωνος, Φιλίππου μαρτύρων.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος Μαρτύρων.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καί τῶν σύν αὐτῷ 2593 μαρτύρων.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μετά τήν Ἑορτήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Σαμουήλ Προφήτου, Ῥηγίνου καί Ὁρέστου Μεγαλομαρτύρων. Λουκίου βουλευτοῦ μάρτυρος. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 16ης Αὐγ. §§ 13, 14, 15).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἐν τῇ γεννήσει...».
Κοντάκιον:	«Τήν ἐν πρεσβείαις...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα β΄ ἤχου 6 καί Μεθέορτα τά 3 Προσόμοια· «Ὅτε ὁ δι΄ ἡμᾶς...» εἰς 4 (20ῃ Αὐγούστου).
Δόξα:	«Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα...» (ζήτει εἰς τήν Λιτήν τῆς Ἑορτῆς).

Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς «Ἀσατε λαοί...» (ζήτει εἰς τήν Λιτήν τῆς 15ης Αὐγούστου). «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατηλθες...», Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ β΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἀξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατηλθες...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου καί ἀντί Θεοτοκίων τά Μεθεόρτα (ζήτει τῇ 20ῇ Αὐγ.). Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς ἑορτῆς (15ης Αὐγ.) «Παρθένοι νεάνιδες...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα «Ἐν χερσί τοῦ δι΄ ἡμᾶς...» (Κάθισμα Ὁρθρου 17ης Αὐγ.).
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Αἱ γενεαί πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ΄ Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν ἔγερσιν...»

- καί τό τῆς ἑορτῆς «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...»
(ἅπαξ).
- Αἱνοί:** Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου 4 καί
Μεθέορτα· «Ὅτε πρὸς τόν ἐκ σοῦ...» εἰς 4
(20ῃ Αὐγ.).
- Δόξα:** Τό ΙΑ' Ἑωθινόν «Φανερωῶν ἑαυτόν...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β' ἀντίφωνον «Ὁ ἀνα-
στάς...».
- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ἐν τῇ γεννήσει...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὅτε κατήλθες...», «Ἐν τῇ γεννήσει...», τοῦ
Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τὴν ἐν πρεσβείαις...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς ΙΑ' Ἐπιστολῶν· «Ἡ σφραγίς τῆς
ἐμῆς ἀποστολῆς...» (Α' Κορ. θ' 2 – 12).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς ΙΑ' Ματθαίου· «Ὡμοιωθή ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. ιη' 23 – 35).
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Ἀξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:** Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς IB'
Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί IB' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θαδδαίου Ἀποστόλου, Βάσσης καί τῶν 3 τέκνων αὐτῆς
Μαρτύρων.

22. ΤΡΙΤΗ. Ἀγαθονίκου καί τῶν σὺν αὐτῷ. Ἀνθούσης καί Ἀθανασίου
Ἐπισκόπου.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνου, Καλλινίκου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς ἐορτῆς, ἐξαιρουμένων τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καί τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ καθὼς καί τοῦ Μηνολογίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου λέγεται τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας (23ης Αὐγούστου).

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 21ης Σεπτεμβρίου φάλλονται Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...» καί Κοντάκιον μέχρι καί τῆς 12ης Σεπτεμβρίου «Ἰωακείμ καί Ἄννα...», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καί τῆς 7ης Σεπτεμβρίου καθ' ἃς φάλλεται τό Κοντάκιον τῆς ἡμέρας.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτυχοῦς Ἱερομάρτυρος, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ νεομάρτυρος. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Διονυσίου Αἰγίνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ Αὐγούστου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (μετά τὴν 31ην Αὐγούστου).

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τίτου Ἀποστόλου. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Βαρθολομαίου Ἀποστόλου. Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ μαθητρίας γενομένης Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Κωνσταντίας.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀσκητῇ τῷ μεγάλῳ διακονήσασα, ἐν Πάφῳ περιοικίδι, τῷ ἀσκουμένῳ σεπτῶς, Ἰλαρίωνι καί πίστει διαπρέψασα, ὥφθης κοσμήτωρ ἀληθῶς, καί προστάτις γυναικῶν, Παφίων ὦ Κωνσταντία, ἡμῖν Χριστόν ἡ ἀόκνως, ἱλεουμένη τοῖς τιμῶσι σε.

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀδριανοῦ καί Ναταλίας Μαρτύρων.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Χρυσοστόμου ἐπισκόπου Σμύρνης ἱερομάρτυρος (1922) (Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται καί τήν Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως), Ποιμένος ὁσίου, Λιβερίου Πάπα Ῥώμης, Φανουρίου νεοφανοῦς Μάρτυρος. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν Α΄.

Τήν ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου ζήτηι εἰς τά νεοεκδοθέντα Μηναῖα, μετὰ τήν 31ην Αὐγούστου.

Σημ. Ὅπου ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Φανούριος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ δύναται νά συμψαλῇ μετὰ τῆς Ἀναστασίμου.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀναφαίρετον ὄλβον ἡγήσω...».
Κοντάκιον: «Γυναικὸς θεόφρονος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακὸς – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου 7 καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια· «Τί σέ νῦν Ποιμήν ὀνομάσωμεν...» 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἀσπύρως ἐκ θείου Πνεύματος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...». Δόξα· τό αὐτό. Καί νῦν· «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».

Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Ποιμενόμενος ὑπό Κυρίου...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Θείας φύσεως...».

Ἀφ' στί' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».

Ἐξαποστειλάρια: Τό Α΄ Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τό τοῦ Μηναίου· «Ὅλην σαφῶς δεξάμενος...» μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Σέ ὁ Πατήρ ἡρέτησεν...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου.

Δόξα: Τό Α΄ Ἑωθινόν· «Εἰς τό ὄρος...».

Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον: «Ἰωακείμ καί Ἄννα...».

Τρισάγιον.

- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς IB' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τό Εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν...» (Α' Κορ. ιε' 1 – 11).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς IB' Ματθαίου· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ γονυπετῶν...» (Ματθ. ιθ' 16 – 26).
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς II' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί II' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, Ἄννης Προφήτιδος τῆς ἐν τῷ ναῷ παρευρεθείσης κατὰ τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου. Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

29. ΤΡΙΤΗ. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ.

Νηστεία αὐστηρά καί ἀπόλυτος.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Πράξ. ιγ' 25 – 32) καί (Μάρκ. στ' 14 – 30). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀλεξάνδρου, Παύλου καί Ἰωάννου Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου ἱερομάρτυρος, Βρυαίννης Ὁσίας.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τήν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Καταβα-

σίαι: «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον: «Τήν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε...». Απόστολος: Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἑβρ. θ' 1 – 7). Εὐαγγέλιον: Τῆς Θεοτόκου· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ. ι' 38 – 42 ια' 27 – 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρχή τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους. Συμεών τοῦ Στυλίου. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηγῶν. Μνήμη τῶν ἁγίων 40 γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου, Καλλίστης μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτεμβρίου §§ 1 – 3).

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...» Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπόστολος τῆς Ἰνδίκτου· «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον...» (Α΄ Τιμ. β΄ 1 – 7). Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ...» (Λουκ. δ΄ 16 – 22). Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλουῖα». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...». Ἀπόλυσις.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής καί δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τήν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοί τῷ μόνῳ Δεσπότη· καί ἐκβοῶντας φόβῳ, Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μάμαντος Μάρτυρος, Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

*Πανηγυρίζει ὁ ὑπό τουρκικὴν κατοχὴν Μητροπολιτικός Ναός
Ἁγίου Μάμαντος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου
καί ὁ Καθεδρικός Ναός Περιστερώνας Χρυσοχοῦς,
ὅπου εὐρίσκεται ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀρσινόης.*

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνθίμου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, Πολυδώρου Νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Β΄.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Πολυδώρου, ὅπου ἐορτάζεται, δύναται νά συμψαλῇ μετὰ τῆς Ἀναστασίμου καί τῆς τοῦ Περιβάλλοντος ἀντί τῶν τοῦ Μηναίου.

Σημείωσις: Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνός Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμφεως εἰδικῶν εὐχῶν καί ἱκεσιῶν «ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καί εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως», ἐκδοθείσης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς φυλλάδος. Ἡ ἀκολουθία αὕτη συμφάλλεται μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ «Περιβάλλοντος» ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. («Ἀκολουθία ἱκετήριος πρὸς τόν φιλόανθρωπον Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καί εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως»).

(Προβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτ. § 4, 5, 6).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...». Δόξα· «Κανόνα πίστεως...».

Κοντάκιον: «Ἐν τῇ ῥάβδῳ Ἁγιε...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ δ' ἤχου 4, τοῦ «Περιβάλλοντος» 2, τοῦ Ἀγίου Ἀνθίμου Προσόμοια· «Θεόφρον μακάριε βαφαῖς...» 2 καί τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου Προσόμοια· «Πάτερ Θεόκτιστε τό σόν...» 2.
- Δόξα:** Τοῦ Περιβάλλοντος· «Παντοκράτορ Κύριε...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ «Περιβάλλοντος».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Διά σπλάγχνα οἰκτιρμῶν...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ναός καί πύλη ὑπάρχεις...» (ζήτει εἰς τήν Παρακλητικήν, εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων τοῦ πλ. α' ἤχου, Σαββάτῳ ἑσπέρας).
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», τοῦ Ἀγίου Ἀνθίμου· «Τῆς ποιμένης σου...», Δόξα τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου· «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...», Καί νῦν τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ' ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ «Περιβάλλοντος».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὡς Δεσπότη καί κτίστη...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ.
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ «Περιβάλλοντος».
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον· «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τοῦ Μηναίου· «Χορεῖαν ἄγε σήμερον...», «Ἀγγελικῶς ἐβίωσας...», τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὁ οὐρανόν τῷ νεύματι...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Ὁ ποιητής τῆς κτίσεως...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου 4 καί τοῦ «Περιβάλλοντος»· «Ὑμνον σοι προσάγωμεν...» 4.
Δόξα:	Τό Β' Ἑωθινόν «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι...», «Τῆς ποιμένης σου...», «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...» τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Ἰωακείμ καί Ἄννα...».
Κοντάκιον:	Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί γρηγορεῖτε, στήκετε...» (Α' Κορ. ιστ' 13 – 24). (Εἰ βούλει λέγε τόν τοῦ «Περιβάλλοντος». Ζήτη τοῦτον τῇ 1ῃ Σεπτ.).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου· «Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν... ἄνθρωπός τις...» (Ματθ. κς' 33 – 42).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΔ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΔ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαβύλα Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

5. ΤΡΙΤΗ. Ζαχαρίου Προφήτου, πατρός Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος· «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεῖς λόγος...» (Ἑβρ. β' 2 – 10). Εὐαγγέλιον· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν...» (Λουκ. ι' 16 – 21). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τούς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τούς λειτουργούς αὐτοῦ πυρός φλόγα, Ἀλληλούϊα».

7. ΠΕΜΠΤΗ. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζωντος παιδομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ τῆς Πάφου καί Εὐφυχίου Μαρτύρων. Εὐόδου καί Ὀνησιφόρου Ἀποστόλων.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καί Θεοτόκος...» (ζήτη

Κοντάκιον μετά τήν Στ' Ὁδὴν τοῦ κανόνος). Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτη ΙΔ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ Πέμπτη ΙΔ' Ἑβδ. Ματθαίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνιὸν τῆς ἡμέρας «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ Κύκκου καὶ ἡ Ἱερά Μονὴ Παναγίας Σαλαμιωτίσσης. Πανηγυρίζει ἐπίσης καὶ ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ.

(Προβλ. Τ.Μ.Ε. Τυπ. 8ης Σεπτ. § 4, 5, 6).

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 6 Ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρό-
 νους...».
Δόξα, Καὶ νῦν: «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα· «Ἡ παγκόσμιος χαρά...».
Δόξα, Καὶ νῦν: «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρίς).
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό

Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρὶς).
Καθίσματα:	Τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ, δὶς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α' 39 – 56).
Ὁ Ν' Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Κανόνες:	Καί οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή· «Πύλιν ἀδιόδευτον...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς· «Ἡ τὸν πρό ἡλίου...» καί· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...» μετὰ τοῦ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...» καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Ἀγάλλονται τά πέρατα...» καί «Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι...».
Αἵνοι:	Τὰ 3 Προσόμοια εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ καί πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
- Ἴδού ἠκούσαμεν αὐτήν ἐν Ἐφραθαῖ εὐρομεν αὐτήν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Ὁ Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς καί οὐ σαλευθήσεται.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
της Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καί οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
- Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
- Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.
- Ἠγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

«Ἡ Γέννησίς σου
Θεοτόκε...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκια:

«Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον:

«Ἰωακείμ καί Ἄννα...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς ἡμέρας· «Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν...» (Φιλιπ. β' 5 – 11).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἡμέρας· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην...» (Λουκ. ι' 38 – 42 καί ια' 27 – 28).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
 Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
 Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (πρό τῆς Ὑψώσεως). Τῶν Ἀγίων καί Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον Ἀγίων (Γαλ. δ' 22 – 27 καί Λουκ. γ' 16 – 21).

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτύρων, Πουλχερίας τῆς Βασιλίσσης, Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καί Κλήμεντος τῶν Ἀποστόλων. *Ἡσαΐου τοῦ Κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου. Χρυσοστόμου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης. Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινόν Γ'.*

Σήμερον ἄγουσι τά ὀνομαστήρια αὐτῶν οἱ Πανιερώτατοι Μητροπολίται Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος καί Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 9ης Σεπτ. § 13, 14.

Κυριακή μετὰ τήν ἑορτήν τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου)

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».
 Κοντάκιον: «Ἰωακείμ καί Ἄννα...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. α' ἤχου 6 καί Προσόμοια Μεθέορτα· «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν...» εἰς 4 (10 Σεπτ.).

- Δόξα:** Τῆς ἐορτῆς· «Ἐν εὐσήμεν ἡμέρα ἐορτῆς...»
(ζήτει εἰς τό Δόξα τῆς Λιτῆς τῆς 8^{ης} Σεπτ.).
- Καί νῦν:** Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ
Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...»
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** Μεθέορτον· «Δι’ Ἀγγέλου προῤῥήσεως...»
(ζήτει εἰς τό Δόξα, Καί νῦν τῶν Κεκραγαρίων
τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς 10ης Σεπτ.).
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...»,
Δόξα, Καί νῦν· τῆς ἐορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου
Θεοτόκε...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τά
Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς
«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν
Συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν
τῆς ἐορτῆς· «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί τῶν Θεοτοκίων τά
μεθέορτα (10η Σεπτ.).
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ α΄ τῆς Ἑορτῆς.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό μεθέορτον Κάθισμα· «Ἡ Παρθένος Μαριάμ...».
- Ἀφ’ στ΄ Ὠδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό
Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Σταυρόν χαράξας...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγήγερται...» καί τό τῆς ἑορτῆς· «Ἀγάλλονται τά πέρατα...».
Αἱνοί:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. α' ἤχου 4 καί μεθέορτα· «Γόνος Ἰωακείμ...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Γ' Ἑωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β' Ἀντίφωνον «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν Συνάναρχον Λόγον...», «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακείμ καί Ἄννα...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...» (Γαλ. στ' 11 – 18).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρό τῆς Ὑψώσεως· «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τόν οὐρανόν...» (Ἰωάν. γ' 13 – 17).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς ΙΕ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί ΙΕ' Ἑβδομάδος Ματθαίου.

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εὐφροσύνου ὁσίων, καί τῶν ἁγίων Δημητρίου, τῆς συζύγου αὐτοῦ Εὐανθίας καί τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Δημητρίου.

12. ΤΡΙΤΗ. Απόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου, Κουρνούτου Ἐπισκόπου Ἰκονίου Ἱερομαρτύρων, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου (8ης Σεπτεμβρίου) διάταξιν, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῆς Λιτῆς, ὡς καὶ τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὅρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη ΙΕ' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Τρίτη ΙΕ' Ἑβδ. Ματθαίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἀλλότριον...». Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου...».

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τά Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κορνηλίου Ἐκατοντάρχου, Σελεύκου, Λουκιανοῦ, Λεοντίου μαρτύρων.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον τῶν Ἐγκαινίων «Οὐρανός πολύφωτος...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (13ης Σεπτ.). Κοινωνικόν· «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν Οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου».

14. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Σταυροβουνίου,
Σταυροῦ Ὁμόδους καὶ Σταυροῦ Μίνθης.*

Νηστεία αὐστηρά καὶ ἀπόλυτος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτ. §§ 5, 6, 7).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τον ζωοποιόν Σταυρόν...» , Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...».
Κοντάκιον:	«Οὐρανός πολύφωτος...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Σταυρός ἀνυψούμενος...» εἰς 6.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς· «Δεῦτε ἅπαντα τά ἔθνη...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
- Ἀπόστιχα:** Τά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκιον:** «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» (τρίς).
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» (τρίς).
- Καθίσματα:** Τά τοῦ Μηναίου κατά σειράν, δίς ἕκαστον.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εἶδοσαν πάντα τά πέρατα...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Πάτερ δόξασόν σου τό ὄνομα...» (Ἰωάν. ιβ΄ 28 – 36).
- Εἶτα τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Σύ μου σκέπη κραταιά...» Καί νῦν· τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ...».
- Κανών:** Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς· «Ἐν παραδείσῳ με τό πρίν...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξά-

Καταβασίαι:	ριον τῆς ἡμέρας. «Σταυρόν χαράξας...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὡδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Κατα- βασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...» καί· «Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῆς Ἑορτῆς· «Σταυρός ὁ φύλαξ...» (δίσ) καί· «Σταυρός ὑψοῦται...» (ἄπαξ).
Αἶνοι:	Τὰ 3 Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παρα- δόξου θαύματος...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον προέρχεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πρό τοῦ Ἀσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός...» τῆς Δοξολογίας, οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν Βόρειον (ἀριστεράν) Πύλῃν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἄρχονται φάλλειν τό Ἀσματικόν τῆς Δοξολογίας «Ἅγιος ὁ Θεός...» ἀργῶς, ὁ δέ Ἱερεὺς, θυμιάσας τόν ἐπὶ τῆς Ἀγίας Τραπέζης Τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐν δίσκῳ ἡῦτρεπισμένῳ μετὰ βασιλικῶν καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων, αἶρει αὐτόν καὶ ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐν πομπῇ, λιτα-
νεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων Λαμπάδων καὶ Ἐξαπτε-
ρύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, ὡς καὶ τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Οὕτω περιελθὼν τό ἐσωτερικόν τοῦ Ναοῦ, ἔρχεται εἰς τό μέσον αὐτοῦ, ὅπου (ἀπέναντι τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου) ὑπάρχει τετραπόδιον ἡῦτρεπι-
σμένον καὶ περιελθὼν τρίς τοῦτο, ἵσταται πρό αὐτοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς αἶρει τόν δίσκον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐκφωνεῖ «**Σο-
φία. Ὁρθοί**». Εἵτα ἀποθέτει τόν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ θυμιῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, φάλλει τό «**Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...**», τό ὅποῖον ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἵτα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει ἀνά χειρὸς τόν Τίμιον Σταυρόν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, αἶρει αὐτόν εἰς ὕψος καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...**». Ἀκολου-
θῶς, ὑποκλινόμενος, κρατεῖ τόν Τίμιον Σταυρόν εἰς χαμηλὸν ὕψος ἄνωθεν τοῦ δίσκου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὴν α' ἑκατοντάδα τοῦ «**Κύριε ἐλέη-
σον**», ὁ δέ Διάκονος καὶ πιστοί, ἂν βούλωνται, ραίνουν διὰ ῥοδοστάγμα-
τος τόν Τίμιον Σταυρόν, μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Στραφεὶς εἵτα πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ Ἱερεὺς, καὶ βλέπων

πρός βορρᾶν αἶρει καὶ πάλιν εἰς ὕψος τόν Τίμιον Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...» καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς β' ἑκατοντάδος τοῦ «Κύριε ἐλέησον» (Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἀπό ἐκάστην δέησιν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου). Συμπληρωθείσης τῆς β' ἑκατοντάδος ἔρχεται εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευράν τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς δυσμὰς ὕψοι καὶ πάλιν τόν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος», καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης ἔρχεται εἰς τὴν βόρειον πλευράν τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς νότον αἶρει καὶ πάλιν τόν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους», καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς ἔρχεται πάλιν πρὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, αἶρει τόν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας καὶ μακροημερεύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Ἀγίου Ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων» καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Μεθ' ὃ ἐὰν χοροστατῇ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ αἶρων τόν Τίμιον Σταυρόν, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ψάλλει· «Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...». Εἷτα ἀποθέτει τόν Σταυρόν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν μετὰ βαθείας ὑποκλίσεως, ψάλλει· «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Χορῶν. Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος ταῦτα πάντα ἐπιτελεῖ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς. Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένου τοῦ Ἱδιομέλου «Δεῦτε πιστοί...». Τό Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
- Μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
- Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.
- Σὺ δέ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
της Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἵνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος;
- Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.
- Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν, πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ
Θεοῦ, ὁ σαρκί
σταυρωθεῖς...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν,
ὀργιζέσθωσαν λαοί.
- Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ
ύψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς.
- Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ
ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν
καὶ ἅγιόν ἐστιν.

«Σῶσον Κύριε, τόν
λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καὶ προσκυ-
νεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγι-
ός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί σταυ-
ρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον:

«Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...».

Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Τόν Σταυρόν σου προσκυνούμεν...».
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἑορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ...» (Α΄ Κορ. α΄ 18 – 24).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἑορτῆς· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν...» μέχρι καί τῆς φράσεως· «κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τό πνεῦμα». (Ἰωάν. ιθ' 6 – 11, 13 – 20, 25 – 28 καί 30).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Κοινωνικόν:	«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νικήτα Μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου Ὁσίου, Συμεών Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ φάλλεται τό Μέγα Προκείμενον «Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐποίησεν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος καί πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 8).

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν Μεθεόρτων. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας...». Εἰς τοὺς Αἵνους τά 3 Προσόμοια «Ὑψουμένου σου Δέσποτα...» (Μικρός Ἑσπερινός 14ης Σεπτ.) καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἀγίας «Ἀθλητικὴν πανήγυριν πιστοί...». Δόξα, Καί νῦν «Σύ μου σκέπη κραταία...» (Μικρός Ἑσπερινός 14ης Σεπτ.).

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τά Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκί σταυρωθείς...». Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια «Σῶσον Κύριε...», «Τῷ θείῳ ἔρωτι...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς...». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου

μετά τήν Ὑψωσιν (Α΄ Κορ. α΄ 26 – β΄ 5) καί (Ίω. η΄ 21 – 30). Εἰς τό «Ἐξαίρετως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Ἐἶδομεν τό φῶς...» καί ἀπόλυσις.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καί Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Δ΄.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Ἡρακλειδίου
παρά τό χωρίον Πολιτικόν.*

Ὅπου ἐάν ἐορτάζωνται οἱ Ἅγιοι, ἡ ἀκολουθία αὐτῶν δύναται νά συμψαλῇ μετά τῆς Ἀναστασίμου καί τῶν μεθεόρτων τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν. Εἰς τήν διάταξιν τά τοῦ ἐορταζομένου ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων Ἀγίου ὀριζόμενα ἀναφέρονται ὡς τά «τοῦ Ἀγίου».

(ΤΜΕ Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 9, 10, 11).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...»
Κοντάκιον: «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...»
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4, Μεθέορτα Προσόμοια (17ης Σεπτ.)· «Σήμερον ἐξέλαμψε...» 3 καί 3 τοῦ Ἀγίου.
Δόξα: Μεθέορτον· «Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί...» (17η Σεπτ.).
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου.
Καί νῦν:	Μεθέορτον· «Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα...» (17ῃ Σεπτ.).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.	
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα· τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, ἡ Λιτὴ τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα· τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τὰ τῆς Ἑορτῆς (14 Σεπτ.).
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς ἑορτῆς.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, Δόξα τοῦ Ἀγίου, Καί νῦν Μεθέορτον· «Ἐν παραδείσῳ με τό πρίν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ' Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...», τοῦ Ἀγίου καί τό τῆς Ἑορτῆς· «Σταυρός ὁ φύλαξ...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β' ἤχου 4 καί Μεθέορτα Προσόμοια «Λόγχην σύν τῷ Σταυρῷ...» εἰς 4 (17ῃ Σεπτ.).
Δόξα:	Τό Δ' Ἑωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἑορτῆς. Εἰς τό β' ἀντίφωνον «...ὁ σαρκί σταυρωθεὶς...»
Εἰσοδικόν:	«Δευτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», τοῦ ἑορταζομένου Ἀγίου, τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετὰ τήν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται...» (Γαλ. β' 16 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετὰ τήν Ὑψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. γ' 34 – θ' 1).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Απόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΣΤ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Α' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.	

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης ὁσίου, Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΤΡΙΤΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καί Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης τῆς συμβίας αὐτοῦ καὶ Ἀγαπίου καὶ Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Μελετίου ἐπισκόπου Κύπρου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Μεγαλομάρτυρος (Ἐφεσ. στ' 10 – 17) καὶ (Λουκ. κ' 12 – 19). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...» καὶ ἀπόλυσις.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου Ἀποστόλου, Ἰωνᾶ προφήτου, Μελετίου καὶ Ἰσαακίου ἐπισκόπων Κύπρου ὁσίων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Σεπτεμβρίου § 17).

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ τῆς Ἑορτῆς ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῷ Ὅρθρῳ, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ μετ' αὐτόν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτη ΙΣΤ' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Πέμπτη Α' Ἑβδ. Λουκᾶ). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου...». Κοινωνικόν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς...». «Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...». Ἀπόλυσις.

Σημειώσεις: Ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου φάλλονται: Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καὶ Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ, Ἰσαάκ καὶ Μαρτίνου τῶν Μαρτύρων.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρόμου, Ῥαΐδος μάρτυρος, Ἐανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων Ὁσίων.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καὶ

Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Γαλ. δ' 22 – 27) καί (Λουκ. α' 5 – 25). «Ἄξι-
όν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

24. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καί ἰσαποστόλου.
Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου. Σιλουανοῦ ὁσίου
τοῦ Ἀθωνίτου. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Ε΄.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίας Θεέκλης παρά τό χωρίον Μοσφιλωτή.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκον: «Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα...».
Κοντάκιον: «Εὐφραίνεται λαμπρῶς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τῆς Ἀγίας
Θέκλης «Κύριε, εἰ καί ἐν θυρίδι...» 4.
Δόξα: Τῆς Ἀγίας «Ἀθλητικοῖς παλαίσμασι...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ
μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τῆς Ἀγίας «Λεόντων ὁρμάς...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθέ-
νε...» (Ἴδε εἰς τήν Παρακλητικήν, τό Καί νῦν
τῶν Ἀποστίχων τοῦ πλ. δ' ἤχου, Σαββάτῳ
ἐσπέρας).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ
σου...», Δόξα τῆς Ἀγίας· «Ἡ ἀμνάς σου
Ἰησοῦ...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό
ἅπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ Ἦχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς Ἀγίας.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Τό Κάθισμα τῆς Ἀγίας· «Εἰς ἀνδρείαν τό θῆλυ...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Ὡς Παρθένον καί μόνην...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τῆς Ἀγίας· «Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε...», μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Κυρίως Θεοτόκον σε...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4 καί τῆς Ἀγίας Στιχηρά Ἰδιόμελα· «Ἀθλητικόν στάδιον...» 4.

Δόξα:

Τό Ε' Ἑωθινόν· «ὦ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ...».

Καί νῦν:

«Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἀγίας Θέκλης· «Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου...» (Β' Τιμ. γ' 10 – 15).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ· «Ἐστῶς ὁ Ἰησοῦς παρά τήν λίμνην...» (Λουκ. ε' 1 – 11).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἵδομεν τό φῶς...». «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα Καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΖ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου τοῦ πατρός αὐτῆς καί ἐτέρου Παφνουτίου μάρτυρος.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου καί πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ Καθηδρικός Ναός τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία...». Ἀπόστολος· (Α' Ἰωάν. δ' 12 – 19). Εὐαγγέλιον· (Ἰωάν. ιθ' 25 – 27, κα' 24 – 25). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...». «Εἵδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Καλλιστράτου, Γαϊανῆς μαρτύρων, Μάρκου, Ἀριστάρχου καί Ζήνωνος ἀποστόλων.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Ἡ εὕρεσις καί ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Νεοφύτου Ἐγκλείστου, Χαρίτωνος Ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά, Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή
τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

*Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης
Μόρφου κ. Νεόφυτος.*

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυριακοῦ Ὁσίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτυρος.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου καί φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ. Ἀνανίου Ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλου ὁσίου. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινόν ΣΤ΄.

Σήμερον πρώτη Κυριακῇ τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐορτάζεται ἡ μνήμη «Πάντων τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ διαλαμψάντων Ἀγίων».

Ἡ ἀκολουθία τῶν Κυπρίων Ἀγίων εὐρίσκεται καί εἰς τόν 11^{ον} τόμον τῶν Κυπρίων Μηναίων. Πλήρη ἀσματικὴν Ἀκολουθίαν αὐτῶν ἐξέδωσεν ἡ Ἱερά Μονή Σταυροβουνίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Καί τρόπων μέτοχος...».
Κοντάκιον:	«Τόν εὐκλεῆ καί Ἱεράρχην...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί τῶν Κυπρίων Ἀγίων Προσόμοια 4.
Δόξα:	Τῶν Κυπρίων Ἀγίων· «Σήμερον εἰς ἓν συνέλθωμεν...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώ- σματα τῶν Κυπρίων Ἀγίων.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Κυπρίων Ἀγίων «Διελθόντες νομίμως...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής καί λυ- τρωτής μου...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους...», Δόξα τῶν Κυπρίων Ἀγίων «Τούς ἐν Κύπρῳ ἁγίους...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβρι- ήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἡ
Λιτή τῶν Κυπρίων Ἀγίων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί
ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. δ΄ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ πρῶτος τῶν Κυπρίων Ἀγίων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Κυπρίων Ἀγίων «Ἱεράρχαι ὅσιοι...» καί τά τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τῆς ἀκολουθίας τῶν Κυπρίων Ἀγίων.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τό τῶν Κυπρίων Ἀγίων «Χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν...» μετά τοῦ Θεοδοκίου αὐτοῦ.
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 καί τῶν Κυπρίων Ἀγίων Προσόμοια «Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι...» 4.
Δόξα:	Τό ΣΤ' Ἑωθινόν «Ἡ ὄντως εἰρήνη...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Τούς ἐν Κύπρῳ ἁγίους...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν «Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναός Θεοῦ ζῶντος...» (Β' Κορ. στί 16 – 18, ζ' 1). (Εἰ βούλει λέγε τόν τῶν Κυπρίων Ἀγίων. Ζήτηι τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ «Καθώς θέλετε ἵνα ποιῶσιν...» (Λουκ. στί 31 – 36).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΗ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Γ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυπριανοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἰουστίνης τῆς παρθένου καί μάρτυρος, Θεοφίλου ὁσίου.

3. ΤΡΙΤΗ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἰωάννου Χοζεβίτου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ παρὰ τὴν Ταμασόν. Ἰωάννου Λαμπαδιστοῦ τοῦ θαυματουργοῦ.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ
ἐν Καλοπαναγιώτῃ.*

5. ΠΕΜΠΤΗ. Χαριτίνης μάρτυρος, Ἑρμογένους ἱερομάρτυρος.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θωμᾶ Ἀποστόλου. Κενδέου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Κενδέου
παρὰ τό χωρίον Αὐγόρου Ἀμμοχώστου.*

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σεργίου καί Βάκχου μεγαλομαρτύρων, Εὐσεβίου καί Φήλικος μαρτύρων, Πολυχρονίου Ἱερομάρτυρος

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ. Πελαγίας, Ταϊσίας ὁσίων, Πελαγίας τῆς παρθένου, Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
Κοντάκιον:	«Τόν νοῦν πρός ἐχθρούς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 6 καί Προσόμοια τῆς Ὁσίας· «Ἐγκρατεία τό σῶμα σου...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῆς Ὁσίας· «Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῆς Ὁσίας· «Μετά τό ἀρνήσασθαι...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...» (ζήτει εἰς τά Ἀπόστιχα τοῦ πλ. δ' ἤχου Σαβ. ἐσπέρας).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα· τῆς Ὁσίας· «Ἐν σοί Μητερ ἀκριβῶς...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῆς Ὁσίας· «Μετανοίας τῇ δρόσῳ...» μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Πειρασμοῖς πολυπλόκοις...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τό τῆς Ὁσίας· «Ὑπογραμμός ὁ βίος σου...».

	μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Χαρμονικῶς τό Χαῖρε σοι...».
Αἱνοί:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ α' ἤχου.
Δόξα:	Τό Ζ' Ἑωθινόν· «Ἴδού σκοτία καί πρωΐ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Ἐν σοί Μῆτερ ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΗ' Ἐπιστολῶν: «Ὁ σπείρων φειδομένως...» (Β' Κορ. θ' 6 – 11).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ· «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην καλουμένην Ναῖν...» (Λουκ. ζ' 11 – 16).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΙΘ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Δ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου. Τῶν ὁσίων Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας τῆς συμβίας αὐτοῦ, Ἀβραάμ τοῦ δικαίου καί Λώτ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ.

10. ΤΡΙΤΗ. Εὐλαμπίου καί Εὐλαμπίας τῶν αὐταδέλφων καί τῶν σύν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων 200 μαρτύρων, Θεοφίλου ὁσίου.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φιλίππου Ἀποστόλου, ενός τῶν 7 Διακόνων, Θεοφάνους Ἐπισκόπου Νικαίας, Ζηναΐδος καί Φιλονίλλης τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων, Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Πρόβου, Ταράχου καί Ἀνδρονίκου τῶν μαρτύρων, Θεοσεβίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινοΐτου, Ἐπικτήτου ὁσίου.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καί Ἀγαθονίκης Μαρτύρων, Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καί Κελσίου μαρτύρων, Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, Θεράποντος Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Κύπρῳ ἐπισκοπεύσαντος.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ. Τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ζ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, Σαβίνου καί Βάρσου τῶν Ἐπισκόπων. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν Η΄.

*Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Ἀγίων Πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ
μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου.*

(Τ.Μ.Ε. Ἀκολουθία τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ΄ Οἰκουμενικῆς
Συνόδου Ὁκτ. §§ 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...», Δόξα «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ...».
Κοντάκιον: «Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἡχου 4 καί τῶν Πατέρων τὰ στιχηρά Προσόμοια· «Τάς ἐπτὰ Συνόδους...» 6.

Δόξα:	Τῶν Ἀγίων Πατέρων· «Τάς μυστικές σήμερον...».
Καί νυν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τήν ἐτήσιον μνήμην...».
Καί νυν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσει...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες πρὸς τόν θάνατον...», Δόξα· τῶν Πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος...», Καί νυν· τό Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, Δόξα· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...», Καί νυν· «Θεοτόκε ἡ προστασία...» καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ὑπερδεδοξασμένος...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Πατέρων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό κάθισμα τῶν Πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι...» Δόξα, Καί νυν· Θεοτοκίον· «Ταχύ ἡμᾶς πρόφθασον...».

Ἀφ' στ' Ὡδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἡ' Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψα- σα...» καί τῶν Πατέρων· «Πατέρες οὐρανό- φρονες...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Πρεσβεΐαις ὑπεράγαθε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» 4.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χο- ρός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...»
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες πρός τόν θάνατον...», «Ὑπερ- δεδοξασμένος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων· «Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος...» (Τίτ. γ' 8 – 15).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ (Σπορέως)· «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων...» (Λουκ. η' 5 – 15).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Κ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί
Εὐαγγέλια Ε' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λογγίνου ἐκατοντάρχου καὶ τῶν συναναιρεθέντων αὐτῷ δύο μαρτύρων.

17. ΤΡΙΤΗ. Ὡσὴ προφήτου, Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει ὁσιομάρτυρος, Ἀνακομιδῇ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λουκᾶ τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου Γέροντος.

Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀδελφοί ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε...» (Κολ. δ' 5 – 11, 14 – 18). Εὐαγγέλιον: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει...» (Λουκ. ι' 16 – 21). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωὴλ προφήτου, Οὐάρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ κτήτορος τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ Ἱερᾶς Μονῆς Ῥίλας, Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ τῆς Κύπρου.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ, Ματρώνης Χιοπολίτιδος.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος μεγαλομάρτυρος, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ., Εὐαγγέλιον ὁμοίως ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου. Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, Χριστοδοῦλου τοῦ ἐν Πάτμῳ ὁσίου, Σωκράτους ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου Ἀγκύρας, Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνα Μόρφου.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ. Ἀβερκίου ἱσαποστόλου Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως καὶ τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου. Ἦχος γ'. Ἑωθινόν Θ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον: «Ὡς φωστῆρα ἄδυτον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου 4, τοῦ Ἱεράρχου·
 «Ὅλος, ἀνακείμενος Θεῷ...» 3 καί τῶν Μαρτύρων Προσόμοια· «Παρανόμου προστάγματος...» 3.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου· «Ἀρχιερεῦ Ὅσιε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Μηναίου· «Δεῦτε πᾶσα κτίσις...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἱεράρχου· «Κανόνα πίστεως...», Δόξα· τῶν Μαρτύρων· «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Ἱεράρχης ἐδείχθης...», Δόξα· «Ὡς στῦλοι ὑπάρχοντες...» Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Ἐκαίνισας Ἀχραντε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον· «Συγκεκλησμένων Δέ- σποτα...», τό τοῦ Ἱεράρχου· «Ἐπιτελῶν Ἀβέρκιε...» καί τῶν Μαρτύρων· «Σύν Ἰαμβλί- χῳ μέλψωμεν.
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ γ' ἤχου 4 καί τοῦ Ἱεράρχου Προσόμοια· «Ἐχρίσε, σέ Ἀρχιερέα...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Θ' Ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρό- νων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Κανόνα πίστεως...», «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Κ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τό Εὐαγγέλιον τό εὐαγγελισθέν ὑπ' ἐμοῦ...» (Γαλ. α', 11 – 19).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Στ' Λουκᾶ· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν...» (Λουκ. γ' 26 – 39).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΑ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Στ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἰγνατίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου ὁσίου.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος ὁ τῆς ΚΑ' Κυριακῆς (Γαλ. α' 11 – 19). Εὐαγγέλιον τό τῆς Δευτέρας τῆς Ζ' Ἑβδομάδος Ματθαίου (Ματθ. γ' 54 – 58). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».

Σημείωσις: Πολλαχοῦ εἴθισται νά τελεῖται σήμερον ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

24. ΤΡΙΤΗ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος, Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαρκιανοῦ καί Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων, Ταβιθᾶς τῆς φιλανθρώπου ἣν ἀνέστησεν ὁ Ἄπ. Πέτρος.

26. ΠΕΜΠΤΗ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου καί ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου ἐν Κωνσταντινουπόλει μεγάλου σεισμοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα ἀντί τῶν Ἱδιομέλων τοῦ σεισμοῦ φάλλονται τὰ Προσόμοια

«Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ...» (ζήτηι εἰς τοὺς Αἰνους). Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἀγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1 – 10) καὶ (Ἰωάν. ιε΄ 17 – ιστ΄ 2). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Νέστορος μάρτυρος, Κυριακοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τερεντίου καὶ Νεονίλλης καὶ τῶν ἐπτὰ τέκνων αὐτῶν καὶ Εὐνίκης μαρτύρων, Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἀπορρίψασα τελεσίγραφον παραδόσεως ἐδέχθη τὸν πόλεμον ἀπὸ μέρους τῆς Ἰταλίας καὶ ὑπερησπίσατο γενναίως τὰ πάτρια ἐδάφη.

Τυπικὴ διάταξις Δοξολογίας

Ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεύς:	«Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ».
Οἱ Χοροί:	Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».

Ὁ Β' Χορός:

Ὁ Διάκονος:

«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».

Ὁ Α' Χορός:

Ὁ Διάκονος:

«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».

«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».

Ὁ Ἀρχιερεύς:

Ὁ Διάκονος:

Ὁ Ἀρχιερεύς:

«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν»

Τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ Σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ Σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστῳ Ἑθνει τὰς ἰδίας ὁροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τό ἡμέτερον Ἑθνος εὐμενῶς αἰεὶ ἐπιβλέπων καὶ κηδόμενος αὐτοῦ, ὁ τὴν κραταιάν Σου προστασίαν καὶ βοήθειαν χορηγήσας αὐτῷ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι τοῦ 1940 ἐνισχύσας αὐτό κατὰ πολέμιου πολυπληθοῦς καὶ ὑπερόπλου, ὃ καὶ δουλωθέν αὐτό στηρίζας, διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀειμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον, καθ' ἣν ἀνοσίως μὲν ὁ ἐπίβουλος ἐχθρὸς ἐπετέθη καθ' ἡμῶν, τό δ' Ἑθνος σύσσωμον ὑπερηφάνως καὶ ἀνδρείως ἀντετάχθη κατ' αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολέμιων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰωνός Σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξίους τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καὶ αἰεὶ ἐλεύθερον τό Ἑθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στήριζε αὐτό καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καθοδήγει.

Ἐπιδε, Κύριε, εὐσπλάγχw ὄμματί Σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην ἰδιαιτέραν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων καὶ ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων, τῶν σφαγιαζόντων καὶ ἐν παντὶ τρόπῳ καταδυναστευόντων καὶ ἐξουθενούντων τόν λαόν

Σου καί βεβηλούντων τούς ναούς Σου. Σύντριψον αὐτῶν τήν ἰσχύν καί ταπείνωσον τήν ἐπηρμένην ὀφρύν. Σύντμησον τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καί ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν στιφῶν τῶν βαρβάρων. Δός, Κύριε, ἰσχύν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ Σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν Στρατῷ καί πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καί ἀδελφωσύνην. Τούς ἐπ' ἐξουσίας νομίμως ὄντας κατεύθυνον κατὰ τό Σόν πανάγιον θέλημα· τούς ἐν αἰχμαλωσίαις λύτρωσον καί τούς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν βοήθει καί ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καί εἰς βίον εἰρηνικόν καί εὐτυχή καί ἡσύχιον καί αὖθις ὁδηγούμενη, δοξάζεται Σου τό πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν Πανηγυρικόν.
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
Οἱ Χοροί:	Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.
Οἱ Χοροί:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα».
Ὁ Ἱερεὺς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότης».

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΛΟΥΚΑ. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος, Ἀβραμίου ὁσίου, Σάββα Στρατηλάτου μάρτυρος. Ἦχος δ'. Ἑωθινόν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καί Προφῆται...».
Κοντάκιον:	«Καταφυτεύσας ἀρετῶν...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά). «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ' ἤχου 6, τῆς Ὁσιομάρτυρος Προσόμοια· «Τὰς στρεβλώσεις τοῦ σώματος...» 2 καί τοῦ Ὁσίου Προσόμοια· «Πάτερ θεόφρον Ἀβράμιε...» 2.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-

	ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τῆς Ὁκτωήχου· «Νεῦσον παρακλήσεσι...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ' ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ δ' ἤχου.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ...», Δόξα· «Τόν πάλαι Ἀβραάμ...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Τήν βάτον ἦν Μωσῆς...».
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ι' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...», τῆς Ὁσιομάρτυρος· «Μοναζουσῶν τό κλέος...», τοῦ Ὁσίου· «Ὡς ἐλυτρώσω Ὅσιε...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Θεοφανῆς Πα-

	ράδειςος...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου.
Δόξα:	Τό Ι' Ἑωθινόν «Μετά τήν εἰς Ἰδοῦ κάθο- δον...».
Καί νῦν:	«ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν «Ἀδελφοί εἰδότες ὅτι οὐ δικαιоῦται...» (Γαλ. β' 16 – 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε... Ἰάειρος...» (Λουκ. γ' 41 – 56).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἴδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΒ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ζ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων, Κλεόπα καί Ἀρτεμᾶ Ἀποστόλων, Μαρκιανοῦ Ἐπισκόπου Συρακούσης Ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἐν Λυθροδόντα ὁσίου.

31. ΤΡΙΤΗ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλίας, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Θεοδότης τῆς μητρὸς αὐτῶν. Δαυΐδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων· «Ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ...» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 – ιγ΄ 8). Εὐαγγέλιον ἐπίσης τῶν Ἀγίων· «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ι΄ 1, 5 – 8). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

2. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καί Ἀνεμποδίστου τῶν Μαρτύρων.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καί Ἀειθαλᾶ τῶν μαρτύρων.

Πλήρη ἀκολουθίαν ἐπὶ τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐξέδωσεν ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πάφου.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἰωαννικίου ὁσίου, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Γαλακτίωνος καί Ἐπιστήμης μαρτύρων, Λίνου ἐπισκόπου Ῥώμης. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...», Δόξα· «Καί τρόπων μέτοχος...».
Κοντάκιον:	«Ἀστήρ ἐφάνης παμφαής...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 7 καί τῶν Ἀγίων Προσόμοια· «Γάλακτι τραφεῖς ἀσκήσεως...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον· «Ναός καί πύλη...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...»..
-------------	--

Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α' ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Ἀσκήσει λαμπρύ- νας σου...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Παρ- θένε Πανάμωμε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν Ἑγερ- σιν...», τοῦ Μηναίου· «Τραφεῖς τῷ γάλακτι Μάρτυς...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Χαρι- στηρίοις ὕμνοις...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ.α' ἤχου.
Δόξα:	Τό ΙΑ' Ἑωθινόν· «Φανερωὺν ἑαυτόν...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΒ' Ἐπιστολῶν· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...» (Γαλ. στ' 11 – 18).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ· «... Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος...» (Λουκ. ιστ' 19 – 31).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΓ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Η' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δημητριάδου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) Κύπρου τοῦ θαυματουργοῦ, Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

7. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ' μαρτύρων, Ἰέρωνος καί τῶν λοιπῶν. Λαζάρου οἰοῦ τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατῆγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ
παρά τό χωρίον Ἀναλυόντας, Λευκωσία.*

(Τ.Μ.Ε 8ης Νοεμβρίου §§ 1 – 3).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον Ὅρθρου: Ματθ. ιγ' 10 – 20, (8η Νοεμ.), ὁ Ν' (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον προστασίαις...», Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τῷ αὐτῷ θρόνῳ...» (ζήτησις εἰς τήν Λιτήν). Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον». Κοντάκιον: «Ὁ καθαρῶτατος ναός...». Ἀπόστολος τῶν Ἀρχιστρατῆγων: «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος...» (Ἑβρ. β' 2 – 10). Εὐαγγέλιον: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει...» (Λουκ. ι' 16 – 21). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καί τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρός φλόγα. Ἀλληλούϊα».

Σημειώσεις:

1. Αἱ σημεριναὶ καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...» μέ τάς ἐξῆς ἀλλαγὰς εἰς τό κείμενον ψάλλονται μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου:

Α' Ὡδή: «... ταύτης τήν Εἴσοδον».

Γ' Ὡδή: «... ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ε' Ὡδή: «Ἐξέστη τά σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σύ γάρ ἀπειρογάμε Παρ-

θένε, ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρώτατος Ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Θ' Ὡδή: «Ἄπας γηγενής ... τὰ ἱερά Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος καὶ βοάτω...».

2. Τό Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος Ναός...» ψάλλεται ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 25ης Νοεμβρίου. Ἐξαιρεῖται ἡ 20ῇ Νοεμβρίου, ὁπότε ψάλλεται τό Προεόρτιον· «Εὐφροσύνης σήμερον...».

9. ΠΕΜΠΤΗ. Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου μαρτύρων, Ματρώνης καὶ Θεοκτίστης ὁσίων, Συμεών τοῦ Μεταφραστοῦ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ' Ἀποστόλων. Ἀρσενίου Καππαδόκου ὁσίου, Ὁρέστου μάρτυρος.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μηνᾶ Μεγαλομάρτυρος. Βίκτωρος καὶ Βικεντίου μαρτύρων, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Στεφανίδος μάρτυρος.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀγίου Μηνᾶ
παρά τό χωρίον Βάβλα Λάρνακος.*

12. ΚΥΡΙΑΚΗ Η' ΛΟΥΚΑ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Νείλου ὁσίου. ᾠχος πλ. β'. Ἑωθινόν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...», Δόξα: «Ὁρθοδόξιας ὁδηγέ.

Κοντάκιον: «Τῆς στρατείας ἤρπασε...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6 καὶ τοῦ

- Ἱεράρχου Προσόμοια· «Ἐσκόρπισας ἔδω-
κας...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τοῦ Ἱεράρχου· «Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ...».
- Καὶ νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου· «Τίς μὴ
μακαρίσει σε...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Ἱεράρχου· «Ὅσιε Πάτερ...».
- Καὶ νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ναός καὶ πύλη
ὑπάρχεις...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...»,
Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου...»,
Καὶ νῦν το ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς
γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β' ἤχου, τὰ Τρι-
αδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Ἱεράρχου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου· «Ἐλεήμονα
γνώμην ἀναλαβών...», καὶ τό Θεοτοκίον
αὐτοῦ· «Τῇ σταθῆρᾳ σου Θεομητορ...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συ-
ναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής ... τά Ἱερά Εἰσόδια...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Α' Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», Τοῦ Ἱεράρχου· «Τόν μιμητήν φανέντα...» καί τό Θεοτοκίον· «Ὁ γλυκασμός τῶν Ἀγγέλων...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. β' ἤχου 4 καί τοῦ Ἱεράρχου τά 3 Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ· «Χαίροις τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Α' Ἑωθινόν «Εἰς τό ὄρος...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρώτατος ναός...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁ σπείρων φειδομένως...» (Β' Κορ. θ' 6 – 11).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ· «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ι' 25 – 37).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΔ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Θ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος
Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.*

Ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Χρυσοστόμου τελεῖται Ἀρχιερατικόν συλλεΐτουργον ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Λευκωσίᾳ, προΐσταμένου τοῦ Μακαριωτάτου, μετὰ τό πέρας τοῦ ὁποίου ὁ Μακαριώτατος, ἀνερχόμενος ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, δέχεται τὰ συγχαρητήρια τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 13ης Νοεμβρίου §§ 1, 2, 3).

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου...» Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρύων σου...».
Κοντάκιον: «Τόν πλοῦτον τόν σόν ἐσχόρπισας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.
Ἐσπέρια: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἀγίου· «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα...» εἰς 6.
Δόξα: «Ὅσιε τρισμάκαρ...».
Καὶ νῦν: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Προσόμοια· «Χαίροις τό χρυσαυγές...».
Δόξα: «Σάλπιγξ χρυσόφωνος...».
Καὶ νῦν: «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἱεράρχου...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** «Ἡ τοῦ στόματός σου...», Δόξα, Καί νῦν·
«Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Ἡ τοῦ στόματός σου...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Καθίσματα:** Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διά τῆς θύρας...» (Ἰωάν. ι' 1 – 9).
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
- Κανόνες:** Τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου· «Τῆς ἀρρήτου σοφίας...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Τόν φλογμόν τῆς γεένης...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής... τά Ἱερά Εἰσόδια...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου...», «Τόν μεγαλοφωνότατον...» καί τό Θεοτοκίον· «Παρθένε παναμώμητε...».
- Αἵνοι:** Τά 4 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου· «Χρυσοῦ τηλαυγέστερον...».

Δόξα: «Χρυσέοις ἔπεσι...».
Καί νυν: «Δέσποινα πρόσδεξαι...».
Δοξολογία: Μεγάλῃ Ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου: «Ἡ τοῦ στόματός σου...».
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια: «Ἡ τοῦ στόματός σου...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: «Τοιούτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς...» (Ἑβρ. ζ' 26 – 28, ἡ' 1 – 2).
Εὐαγγέλιον: «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰωάν. ι' 9 – 16).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

14. ΤΡΙΤΗ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Εὐφημιανοῦ τοῦ Κυπρίου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδρας νεομάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται κατὰ τήν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου φάλλεται καί ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἥ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γουρία, Ἀβίβου καί Σαμωνᾶ μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων
(τεσσαρακονθήμερος).

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ φάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».

Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος ναός...». Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ Θεός ἡμᾶς τούς Ἀποστόλους...» (Α΄ Κορ. δ' 9 – 16) καί Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον...» (Ματθ. θ' 9 – 13) (Ζήτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε' Ἑβδομάδος Ματθαίου). Κοινωνικόν: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας καί Γενναδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Πλάτωνος καί Ῥωμανοῦ μαρτύρων. Ἀναστασίου νεο-μάρτυρος.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΛΟΥΚΑ. Ἀβδίου Προφήτου. Βαρλαάμ, Ἡλιοδώρου, Ἀνθίμου μαρτύρων. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Β'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι Μάρτυρες καί Προφῆται...».
 Κοντάκιον: «Ὡς ἀστέρα μέγιστον...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια τοῦ Προφήτου· «Δοχεῖ-
 ον τοῦ Πνεύματος λαμπρόν...» 2 καί τοῦ Μάρτυρος Προσόμοια· «Ἀνδριάντος στερρό-
 τερος...» 2.
 Δόξα, Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ
 μέν ἐγνώσθης...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
 ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
 Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
 Δόξα, Καί νῦν: Θεοτοκίον· «Ὑπό τήν σήν Δέσποινα...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ βαρέος ἤχου. Ἀπόλυσις

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** Ἐξάψαλμος.
Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Κατέλυσας...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Ὁ μέγας Ἀβδίου...», «Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ...» καί τό Θεοτοκίον· «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ Θεοτόκε...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής... τὰ Ἱερά Εἰσόδια...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Β΄ Ἀναστάσιμον· «Τόν λίθον θεωρήσασαι...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Ἄγγελος μέν ἐκόμισε...».
- Αἱνοι:** Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου.
- Δόξα:** Τό Β΄ Ἑωθινόν· «Μετά μύρων...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος Ναός...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς ΚΔ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν...» (Ἐφεσ. β' 14 – 22).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινός πλουσίου...» (Λουκ. ιβ' 16 – 21).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΕ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ι' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καί Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατείᾳ Καρπασίας.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τήν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν Κοντάκιον· τό Προεόρτιον «Εὐφροσύνης σήμερον...».

21. ΤΡΙΤΗ. Η ΕΝ Τῷ ΝΑῷ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή Μαχαιρᾶ. Πανηγυρίζουσιν ὡσαύτως ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Σφαλαγγιωτίσσης, ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Ἀμασγοῦς καί ἡ Ἱερά Μονή τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, κειμένη παρά τό χωρίον Καμπιά τῆς ἐπαρχίας Λευκωσίας.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Νοεμβρίου § 5, 6, 7).

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Χαράν προμνηστεύεται...».
Κοντάκιον: «Εὐφροσύνης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Σήμερον πιστοί χορεύσωμεν...» καί τά ἔτερα 3 Προσόμοια· «Τῶν Ἀγίων εἰς Ἅγια...».
Δόξα, Καί νῦν: «Μετά τό τεχθῆναί σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Χαίρει ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ...».
Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον τά στίφη τῶν πιστῶν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας... » (τρῖς).
Καθίσματα: Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον:	«Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τό οὔς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου».
Στίχος:	«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη...» (Λουκ. α' 39 – 49, 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ ναός ὁ ἔμψυχος...» Καὶ νῦν· τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν).
Κανόνες:	Οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο Κανόνες μετὰ στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό κάθισμα· «Ἀναβόησον Δαυΐδ...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μηναίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν Τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...» (τρίς).
Αἶνοι:	Τὰ 4 Στιχηρά Προσόμοια· «Λαμπαδηφόροι Παρθένοι...».
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τό «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα.
 - Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 - Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.
- «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

- Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἶδομεν.
- Δόξα, Καί νῦν.

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.
- Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
- Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

«Σῶσον ἡμᾶς, Ὑἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
- Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον): «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος ναός...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῆς Ἑορτῆς: «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἑβρ. θ' 1 – 7).

Εὐαγγέλιον: Τῆς Ἑορτῆς: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ. ι' 38 – 42, ια' 27 – 28).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄγγελοι τήν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».

Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Αἱ καταβασαί «Χριστός γεννᾶται» ψάλλονται ἀπό τῆς 21ης Νοεμβρίου μέχρι καί τῆς 24ης Δεκεμβρίου. Τήν 25ην Δεκεμβρίου ὡς καί τήν 31ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τόσον αἱ Καταβασαί «Χριστός γεννᾶται...» ὅσον καί αἱ «Ἐσωσε λαόν...».

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φιλήμονος ἀποστόλου, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου. Κικιλίας μάρτυρος, Σωζομένου ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Μενίγνου τοῦ Κναφῆως.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, Γρηγορίου Ἀκραγαντίων, Ἐλένου ἐπισκόπου Ταρσοῦ.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Φιλουμένου μάρτυρος.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Αἰκατερίνης τῆς Μεγαλομάρτυρος καί Πανσόφου. Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Νοεμβρίου §§ 14, 15, 16).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρῶτατος ναός...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον πιστοί χορεύσωμεν...» καί τά 3 Προσόμοια τῆς Ἀγίας· «Σήμερον τέρπεται πόλις ἡ Ἀλεξανδρεῖα...».

Δόξα: Τῆς Ἀγίας· «Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει...».

Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Μετά τό τεχθῆναί σε...».

- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας. (Τά νεώτερα Μηναῖα παραθέτουσι τά Ἀναγνώσματα, ἐνῶ τά παλαιότερα παραπέμπουσιν εἰς τήν 23ην Ἀπριλίου).
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Χαίρει ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν (ζῆτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
- Δόξα:** Τῆς Ἀγίας· «Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...».
- Καί νῦν:** Τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον τά στίφη τῶν πιστῶν...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τῆς Ἑορτῆς· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...», Δόξα· τῆς Ἀγίας «Τήν πανεύφημον νύμφην...», Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἀγίας, Καί νῦν· «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἐξάψαλμος.
- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τῆς Ἀγίας καί τῆς Ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».
- Στίχος:** «Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς Ἀγίας· «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. κε΄ 1 – 13) (Σαββάτῳ ιζ΄ ἑβδομάδος Ματθαίου).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς ἀθληφόρου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...».
Κανόνες:	Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τῆς Ἀγίας.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Τήν σοφίαν τήν ὄντως...» Δόξα, Καί νῦν· «Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἀγίας. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἀντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς μετά τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς. Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τῆς Ἀγίας· «Ἐνεύρωσας τό φρόνημα...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...».
Αἶνοι:	Τά 3 πρῶτα Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς· «Λαμπαδηφόροι παρθένοι...» καί τά 3 Προσόμοια τῆς Ἀγίας· «Μνήμην τήν πανίερρον...».
Δόξα:	Τῆς Ἀγίας· «Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...», «Τήν πανεύφημον νύμφην...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρώτατος ναός...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἀγίας· «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5).

Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος...» (Μάρκ. γ' 24 – 34, ια' 27 – 28).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου.... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ. Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», ὁσίων. Ἦχος πλ. δ'. Ἑωθινόν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...». Δόξα: «Τὴν πανεύ- φημον νύμφην...».
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρῶτατος Ναός...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

Σημείωσις: Ὃπου ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Στυλιανός δύναται ἡ Ἀκολουθία αὐτοῦ νά συμψαλῇ μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ φυλλάδος ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων ὡς ἀκολούθως:

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν: Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Ἁγίου Στυλιανοῦ 4. Δόξα· τοῦ Ὁσίου, Καί νῦν· τό α' Θεοτοκίον τοῦ ἡχου. Δόξα Ἀποστίχων· τοῦ Ὁσίου, Καί νῦν· τό Ὁμόηχον Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκια· τό Ἀναστάσιμον, Δόξα· τοῦ Ὁσίου, Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Ὅρθρον: Ἀπολυτίκια· ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα: Εἰς τὴν α' καί β' Στιχολογίαν· τὰ Ἀναστάσιμα. Εἰς τὴν γ' Στιχολογίαν τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Καθίσματα γ' Ῥδῆς: Τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἐξαποστειλάρια: Τό Ἀναστάσιμον καί τό τοῦ Ὁσίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τούς Αἶνους: Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου 4.

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Ἀπόστολος δύναται νά ἀναγνωσθῇ ὁ τοῦ Ὁσίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἡχου 6 καί ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου· «Παμμάκαρ Ἀλύπιε...» 2 καί τοῦ Ὁσίου
-----------------	---

Δόξα, Καί νῦν:	Νίκωνος· «Ἐψωσαν τό σῶμά σου...» 2. Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ Βασι- λεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, τά Τρι-
αδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δό- ξα· τό αὐτό, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τα Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Συμεὼν ἡμῖν ὦφθης ἄλλος...», Δόξα· «Τόν ζῆλον τόν σε- πτόν...», Καί νῦν Θεοτοκίον· «Κυβέρνησον Ἀγνή...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν

Ἐξαποστειλάρια:	τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...». Τό Γ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστός ἐγγήγερται...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Ὁ ἀνατείλας ἥλιος...».
Αἱνοί:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου.
Δόξα:	Τό Γ' Ἑωθινόν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕφους κατήλθες...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΕ' Ἐπιστολῶν «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγώ ὁ δέσμιος...» (Ἐφεσ. δ' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄρχων τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ιη' 18 – 27).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΣΤ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΑ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

Σημειώσεις: Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 24ης Δεκεμβρίου Κοντάκιον ψάλλεται τό «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Μόνον τήν 9ην Δεκεμβρίου ψάλλεται τό Κοντάκιον τῆς Ἀγίας Ἄννης «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη...».

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ναθαναήλ ὁσίου.

28. ΤΡΙΤΗ. Στεφάνου Ὁμολογητοῦ, Εἰρηνάρχου μάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Παραμόνου καί τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Διονυσίου Κορίνθου, Νικολάου Θεσσαλονίκης, Φιλουμένου μάρτυρος. Φιλουμένου νέου Ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας.

*Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Μονή Ἀποστόλου Ἀνδρέου
εἰς τό ἀνατολικόν ἄκρον τῆς κατεχομένης Κύπρου.*

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 30ῆς Νοεμβρίου §§ 1, 2, 3).

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...».
Κοντάκιον: Τά τῆς Θ΄ Ὥρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα
«Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Πρωτοκλήτου·
«Ὁ τῷ Προδρόμου φωτί...» εἰς 6.
Δόξα: Τοῦ Ἀποστόλου «Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν...».
Καί νῦν: Τό Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἡσαΐα χόρευε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια «Χαίροις ὁ λογικός
οὐρανός...».
Δόξα: «Τόν συναίμονα Πέτρου...».
Καί νῦν: Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀποστόλου, τό Ἀπολυτίκιον· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά τοῦ Μηναίου κατά σειράν.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτοῦ».
Στίχος:	«Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τό στερέωμα».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	«Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν...» (Ματθ. δ' 18 – 23).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὁ Πρωτόκλητος μαθητής...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τήν Λιτήν).
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου καί ὁ πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου· «Τήν τεθολωμένην μου ψυχὴν...».
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου· «Ὡς Πρωτόκλητον πάντων...», Δόξα· «Τῶν εἰδώλων τά θράση καταβαλόν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πρωτοκλήτου. Τό

Καταβασίαι:	Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων, Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὰ τοῦ Ἀποστόλου «Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος...», «Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα...» καὶ τὸ Θεοτοκίον· «Θεὸν ὄνπερ ἐγέννησας...».
Αἵνοι:	Τὰ 4 τοῦ Ἀποστόλου· «Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου...».
Δόξα:	Τοῦ Ἀποστόλου· «Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως...»
Καὶ νῦν:	Τό Προεόρτιον· «Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...» καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοῦ Ἀποστόλους...» (Α΄ Κορ. δ' 9 – 16) (ζήτει τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν Μαθητῶν...» (Ἰωάν. α' 36 – 52).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶτ' ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 31

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ναούμ προφήτου, Φιλαρέτου τοῦ Ἑλεήμονος

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀββακούμ προφήτου, Μυρόπης μάρτυρος, Ἀββακούμ ὁσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ ἀσκήσαντος παρά τό χωρίον Φτερικουδι, Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.

*Σήμερον ἅγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος
Νεαπόλεως κ. Πορφύριος.*

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΛΟΥΚΑ. Σοφονίου προφήτου, Θεοδούλου ὁσίου καί Θεοδούλου τοῦ διά Χριστόν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου, Ἀγγελῇ νεομάρτυρος, Ἦχος α'. Ἑωθινόν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακούμ...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἵππους ἐώρακας...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἡχου 7 καί ἐκ τοῦ Μηναίου

	Προσόμοια τοῦ Προφήτου· «Τόν σόν Προφήτην...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον· «Ἰδού πεπλήρωται...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Θεῖαν ἔλλαμψιν...» καί τό Θεοτοκίον· «Θεῖα γέγονας...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν

Ἐξαποστειλάρια:	τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...». Τό Δ' Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες...», τοῦ Προφήτου· «Σύν Ἀσωμάτοις τάξεσι...» καί τό Θεοτοκίον· «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος...».
Αἱνοί:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἤχου.
Δόξα:	Τό Δ' Ἑωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΣΤ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. δ' 8 – 19).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν ... Ἱεριχώ...» (Λουκ. ιη', 35 – 43).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἀξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΖ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΒ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Προ-

κειμένου περί τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ μόνον τῆς Ἀγίας Βαρβάρας ἢ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας φυλλάδος τῆς Ἀγίας ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Καί νῦν τῶν Ἑσπερίων λέγομεν τό ὁμόηχον τοῦ Δοξαστικοῦ· «Τίς μή μακαρίσει σε...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας· «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5). Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...» (Μάρκ. ε' 24 – 34). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

5. ΤΡΙΤΗ. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου. Διογένους μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τήν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων: «Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου...». Εὐαγγέλιον Ὁρθρου· «Ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...» (Λουκ. στ' 17 – 23). Καταβασίαι· «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου· «Ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 – στ' 2). Εὐαγγέλιον· «Πάντα μοι παρεδόθη...» (Ματθ. ια' 27 – 30). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

6. ΤΕΤΑΡΤΗ. Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματοργοῦ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Ἀγίου Νικολάου τῶν Γάτων παρὰ τό χωρίον Ἀκρωτήριον Λεμεσοῦ καὶ Ἀγίου Νικολάου παρὰ τό χωρίον Ὁρούντα Λευκωσίας. Ὡσαύτως πανηγυρίζει καὶ ὁ Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Νικολάου Ἐπισκοπείου.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀμαθοῦντος κ. Νικόλαος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Δεκ. § 1, 2, 3).

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ...» (5ῃ Δεκ.).

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά τέσσερα στιχηρά Προσόμοια· «Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς...» εἰς 6 (Τά ἕτερα Προσόμοια· «Ποίοις εὐφημιῶν» δέν ψάλλονται).

Δόξα: «Ἱεραρχῶν τήν καλλονήν...».

Καί νῦν: Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή...».

Δόξα: «Ἀνθρωπε τοῦ Θεοῦ...».

Καί νῦν: Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Κανόνα Πίστεως...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Κανόνα πίστεως...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» «Κανόνα πίστεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Καθίσματα: Τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.

Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου Αὐτοῦ».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	«Ἀμήν, Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι' 1 – 9).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῡμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Εὖ δοῦλε ἀγαθέ...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου «Ὡδὴν ἐπινίκιον...» καί ὁ β' τοῦ Ἀγίου «Ἀπόρῳ γλώττη...».
Ἀπό γ' Ὡδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἀγίου· «Ποταμόν ἱαμάτων...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τὴν Σοφίαν καί Λόγον...».
Ἀφ' στ' Ὡδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων, Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τοῦ Ἀγίου· «Τόν μέγαν ἀρχιποιόμενα...» καί· «Μεγάλως σε ἐδόξασεν...» καί τό Θεοτοκίον «Σοφίαν ἐνυπόστατον...».
Αἵνοι:	Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀγίου· «Τῆς Ἐκκλησίας τά ἄνθη...».
Δόξα:	«Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων...».
Καί νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον· «Κανόνα πίστεως...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Κανόνα πίστεως...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον:	«Κανόνα πίστεως...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἀγίου· «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις

ὕμνων...» (Ἑβρ. ιγ' 17 – 21).
Εὐαγγέλιον: Τοῦ Ἀγίου· «Ἐστῇ ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδι-
 νοῦ...» (Λουκ. στ' 17 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἷη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἀγίας Ἑκταπλίου ὁσίου, Σωσθένους, Ἀπολλῶ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ καί Ἑπαφροδίτου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. Σωφρονίου καί Δαμιανοῦ ἐπισκόπων Κύπρου.

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἑκταπλίου, Μητροῦς τῆς Θεοτόκου καί ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἑγκαινίων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον· «Ἐορτάζει σήμε-
 ρον ἡ οἰκουμένη...». Ἀπόστολος τῆς Ἀγίας· «Ἀβραάμ δύο υἱούς ἔσχεν...»
 (Γαλ. δ' 22 – 27). Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας· «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας...» (Λουκ.
 ή 16 – 21). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν· «Ἀγαλλι-
 ᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις».

10. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΛΟΥΚΑ. Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους καί
 Εὐγράφου μαρτύρων. Ἦχος β'. Ἑωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς ἀτεκνίας...».
Κοντάκιον: «Ἐορτάζει σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἡχου 6 καί τῶν Μαρτύρων

	Προσόμοια· «Μάρτυς παναοίδιμε Μηνᾶ...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Μηναίου· «Ὦντως ἡ γλῶσσά σου...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιὰ τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Μαρτύρων· «Μαρτυρική χορεία...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες πρὸς τόν θάνατον...», Δόξα· τῶν Μαρτύρων· «Δι' ἐγ- κρατείας...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου καί τά Τρι-
αδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου· «Παρωσάμενοι δόξαν...», Δόξα· «Μηνᾶς ὁ θαυμαστός...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Τόν πάντων ποιητήν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καί ὁδὸς Χριστός...», τῶν Μαρτύρων· «Ῥητορικοῖς σου λόγοις...» καί τό Θεοτοκίον· «Θεοκυῆτορ Μαρία...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου.
Δόξα:	Τό Ε' Ἑωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες πρὸς τόν θάνατον...», «Δι' ἐγκρατείας...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΖ' Ἐπιστολῶν· «Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ...» (Ἐφεσ. στ' 10 – 17).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. ιγ', 10 – 17).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».	
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΗ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΓ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.	

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δανιήλ τοῦ Στυλίου. Νόμωνος καί Βηχιανοῦ ὁσίων.

12. ΤΡΙΤΗ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τοῦ ἐν χρήσει Μηναίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καί εἰς τά Κύπρια Μηναῖα.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὑπομονῆς στύλος γέγονας...».
 Κοντάκιον: «Ὡσπερ ἀστήρ πολύφωτος...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἀγίου· «Σήμερον πιστοί...» καί τά ἕτερα 3 «Ποίοις εὐφημιῶν...».
 Δόξα: «Ὅσιν Πάτερ μακάριε...».
 Καί νῦν: Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου...».
 Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα (ζήτηι τῇ 6ῃ Δεκεμβρίου).
 Ἀπόστιχα: Τά τοῦ Μηναίου.
 Δόξα: «Ἱεραρχῶν τό θεῖον κειμήλιον...».
 Καί νῦν: Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἰδού καιρός ἡγγικε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τοῦ Ἀγίου· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...», Δόξα, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
 Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ἡ Λιτή τοῦ Ἀγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατὰ σειράν.
Ἀναβαθμοί:	Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
Προκείμενον:	«Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:	«Ἀμήν, Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μή εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι' 1 – 9) (13ῃ Νοεμ).
Ὁ Ν' Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Πατέρων ἀγλαΐσμα Σπυρίδων σοφέ...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου· «Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς...» καί τοῦ Ἀγίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἀγίου· «Ἐκ ποιμνίων προβάτων...», Δόξα, Καί νῦν· Προεόρτιον «Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τοῦ Ἀγίου· «Σέ ἐξ ἀλόγου ποιμένης...» καί· «Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἐκύησας πανάχραντε...».
Αἵνοι:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἀγίου εἰς 4.
Δόξα:	«Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα ἀοίδιμε...».
Καί νῦν:	«Ἐκ παντοίων κινδύνων...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό ἀπολυτίκιον· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε' 8 – 19) (ζῆτει τοῦτον τῇ κστ' Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι' 1 – 9) (13ῃ Νοεμ.).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
	«Εἴδομεν τό φῶς...». «Εἵη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων. Λουκίας τῆς παρθένου. Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου ὁσίων κτιτόρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ.

14. ΠΕΜΠΤΗ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ Ἀνθίας τῆς μητρός αὐτοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Β' Τιμ. α' 8 – 18) καὶ (Μάρκ. β' 23 – γ' 5). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀγγαίου προφήτου, Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μοδέστου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ φυλλάδος ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ). Δανιήλ τοῦ Προφήτου καί τῶν Ἀγίων Τριῶν Παίδων, Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν ΣΤ΄.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων Προπατόρων ζῆτει εἰς τὸ Μηναῖον πρὸ τῆς 11ης Δεκεμβρίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Κυρ. τῶν ἁγίων Προπατόρων § 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, Μάρτυρες καὶ Προφῆται...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου 6 καὶ τῶν Ἀγίων Προπατόρων Προσόμοια· «Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί...» 4.
Δόξα: Τῶν Προπατόρων· «Τοὺς πρὸ νόμου Πατέρας...».
Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων τό σύστημα...».

- Καί νυν:** «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος...».
 «Νυν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νυν· τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...».

ΟΡΘΟΣ

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τό αὐτό, Καί νυν· τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Προπατόρων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοή τῶν Προπατόρων· «Εἰς δρόσον τοῖς παισί...», καί τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος.
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Προπατόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί εἶτα τό Ὑπόμνημα τῶν Προπατόρων.
- Καταβασίαι:** «Χριστός γεννᾶται...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό ΣΤ΄ Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τῶν Προπατόρων· «Πατέρων μνήμην σήμερον...» καί «Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἀγνή Παρθένε ἄχραντε...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου 4 καί τῶν

	Προπατόρων τά 3 Προσόμοια· «Πάντες τήν τῶν σεπτῶν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῶν Προπατόρων· «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τῶν Προπατόρων· «Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῇ...» (Κολ. γ' 4 – 11).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ἀνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα...» (Λουκ. ιδ' 16 – 24).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΚΘ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΔ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος, Μιχαήλ ὁμολογητοῦ, Ζωῆς μάρτυρος.

19. ΤΡΙΤΗ. Βονιφατίου, Πολυεύκτου, Ἄρεως, Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου, Φιλογονίου Ἀντιοχείας.

Σημειώσεις:

1. Από τῆς σήμερον εἰς τόν Ἑσπερινόν μέχρι καί τόν Ἑσπερινόν τῆς 24ης Δεκεμβρίου, μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» καί πρό τοῦ Τρισαγίου φάλλεται ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ προσόρτιος κανών τοῦ Ἀποδείπνου.
2. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 14ης Ἰανουαρίου, ὅτε ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή τῶν Θεοφανείων, εἰς τάς καθημερινάς ἀκολουθίας δέν γίνεται χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἀλλά ψάλλονται τά προσόρτια ἢ τά μεθέορτα ἐκ τοῦ Μηναίου.
3. Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον μέχρι καί τῆς 23ης Δεκεμβρίου· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...».

21. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ καί Θεμιστοκλέους μαρτύρων.

Σήμερον προφάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας, Χρυσογόνου καί Θεοδότῃς μαρτύρων.

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς 22ας Δεκεμβρίου ὧς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου ψάλλονται αἱ **Μεγάλαι Ὑμνολογίαι τῶν Χριστουγέννων** μόναι κατὰ τήν ἀκόλουθον Τυπικὴν Διάταξιν:

(Ἐν ταῖς Ὑμναῖς: Ἀπολυτίκιον προσεόρτιον: «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...», Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον, τόν προαιώνιον Λόγον...»).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Δ' § 31 καί Περίπτ. Α' § 2, 3, 4, 5).

Ὑμνος Α': Ὁ Ἱερεύς· «Εὐλογητός ὁ Θεός...». Ὁ Προεστώς· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν... Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Τρισάγιον. Ὁ Ἱερεύς· «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Α' Ὑμνολογίας. Εἴτα· Δόξα· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καί νῦν· «Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη...», καί οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τά Ἰδιόμελα· «Βηθλεέμ ἐτοιμάζου...» (ἄρχεται ὁ α' Χορός). Μετά τό Δοξαστικόν· «Τάδε λέγει Ἰωσήφ...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον. «Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...». Τρισάγιον. Κοντάκιον·

«Ἡ Παρθένος σήμερον...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ἡ Εὐχή· «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...», καὶ ἄρχεται ἐν συνεχείᾳ ἡ Γ' Ὦρα.

Ὦρα Γ': Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Γ' Ὦρας. Δόξα· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καί νῦν· «Θεοτόκε, σύ εἰ ἡ ἄμπελος...», καὶ ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός)· «Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν...», «Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς...». Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ' Ὦρας, ὁ διάκονος (ἢ ἀπόντος τούτου, ὁ Ἱερεύς) ἐξερχόμενος τῆς Βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος θυμιᾷ διὰ κατσίου τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰς λοιπὰς δύο Ὦρας, τὴν ΣΤ' καὶ Θ'. Μετὰ τὸ Δόξα, Καί νῦν· «Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ...», καὶ εὐθύς ἄρχεται ἡ ΣΤ' Ὦρα.

Ὦρα ΣΤ': Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς ΣΤ' Ὦρας. Εἶτα· Δόξα· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...», καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός)· «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν...», «Ἄκουε οὐρανέ...», Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῇ Α' Ὦρᾳ. Ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν· «Θεέ καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων...», καὶ ἄρχεται ἡ Θ' Ὦρα.

Ὦρα Θ': Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Θ' Ὦρας. Εἶτα· Δόξα· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...». Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...», ὁ Ἀριστερός Χορός ἄρχεται ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον· «Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης...». Ὁ Δεξιὸς Χορός τὸ β' Ἰδιόμελον· «Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε...», τὸ τέλος τοῦ ὁποίου· «σὺν Πατρὶ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι», ψάλλει ὁ ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιὸς Χορός· Δόξα, ὁ Ἀριστερός· Καί νῦν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κανονάρχης, στάς εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου τὸ Ἰδιόμελον· «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου...» (τρὶς), καὶ συνεχίζει· «Ῥάκει καθάπερ βροτός...» μέχρι τοῦ· «Προσκυνουμέν σου τὴν Γένναν, Χριστέ», ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τρὶς, τὸ δέ· «Δεῖξον ἡμῖν...» (ἅπαξ). Εἶτα

οἱ Χοροὶ φάλλουσι τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ Στίχον. Μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ, ὡς ἐν τῇ Α' Ὡρα. Ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ μακροθυμήσας...».

Μετά τὴν εὐχὴν τῆς Θ' Ὡρας, λέγονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοὶ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ καὶ εἶτα γίνεται Ἀπόλυσις.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν ἐν Κρήτῃ Δέκα Μαρτύρων. Νήφωνος ἐπισκόπου Κωνσταντίνης.

Ἡ Ἀκολουθία τῶν Δέκα Μαρτύρων καὶ τῶν Προεορτίων φάλλεται ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...», Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸς τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Εἰς τό «Ἐξαίρετως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐγενίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Ἦχος δ'. Ἐωθινόν Ζ'.

(Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν τῷ Μηναίῳ ζῆται μετὰ τὴν ΙΖ' Δεκεμβρίου).

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ.Περίπτωσις Δ' § 33 καὶ
Τυπ. Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως,
Περίπτ Γ' § 7, 8, 9).

Σημ.: Ἐπειδὴ ἡ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Κυριακὴ συμπίπτει τῇ 24ῃ Δεκεμβρίου, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ μόνον, οὐδέν τῶν Ἀναστασίμων φάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...», Δόξα: «Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην.
Κοντάκιον: «Ἐωσφόρος ἔλαμψεν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Τά 3 Προσόμοια τῶν Πατέρων · «Τά τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί...» εἰς 4, δευτεροῦντες τό α΄ καί τά 3 Προεόρτια Ἰδιόμελα· «Προεορτάσωμεν λαοί...» εἰς 4 (ζήτηε εἰς τόν Ἐσπερινόν τῆς 20ῆς Δεκεμβρίου).
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων «Δανιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν...».
- Καί νῦν:** Προεόρτιον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου...».
- Εἵσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Προεόρτια Προσόμοια· «Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ...» μετὰ στίχων εἰς μέν τό β΄· «Ὁ Θεός ἀπό Θαιμάν ἤξει, καί ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος», εἰς δέ τό γ΄· «Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καί ἐφοβήθην» (ζήτηε εἰς τὰ Στιχηρά Κεκραγάρια τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως).
- Δόξα:** Τῶν Πατέρων· «Χαίρετε προφῆται τίμιοι...» (ζήτηε εἰς τόν Στίχον τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως).
- Καί νῦν:** Προεόρτιον· «Ἰδού καιρός ἤγγικε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τῶν Πατέρων «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...», Δόξα, Καί νῦν· Προεόρτιον «Ἀπεγράφετο ποτέ...» (ζήτηε εἰς τόν Ἐσπερινόν τῆς 24ῆς Δεκεμβρίου).

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Προεότιος Κανών «Ἄρχων ἐξ Ἰούδα...» (ζήτηι μετά τόν Ἑσπερινόν τῆς 24ης Δεκεμβρίου). Εἶτα τό Δόξα τῆς Λιτῆς «Βολίδες ἀστράπτοντες...», Καί νῦν· «Ἄκουε οὐρανέ...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως). Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἀπεγράφετο ποτέ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», Δόξα τῶν Πατέρων· «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...», Καί νῦν· Προεόρτιον· «Ἀπεγράφετο ποτέ...».

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά Προεόρτια· «Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις...» καί «Αὐλῶν ποιμενικῶν...» (ζήτηι εἰς τά Καθίσματα τοῦ Ὁρθοῦ τῆς 24ης Δεκεμβρίου).

Εὐλογητάρια οὐ λέγομεν. Αἵτησις μετ' ἐκφωνήσεως:

«Ὅτι ἡὐλόγηταί σου...» καί αὐθις ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Τῶν Πατέρων· «Κύματι θαλάσσης...» μετά τῶν Εἱρμῶν εἰς 8, εἰς ἐκάστην Ὁδὴν. Στίχοι: εἰς τό α' τροπάριον· «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τά λοιπά· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν» καί ὁ Προεόρτιος Κανών· «Χριστόν σαρκί νηπιάσαντα...» μετά στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» εἰς τά δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν (ζήτηι ἀμφοτέρους τούς Κανόνας τῇ Κυριακῇ πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως).

Ἀπό γ' Ὁδῆς:

Ἡ Ὑπακοή (τῶν Πατέρων)· «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε...».

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῶν Πατέρων, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τῶν Πατέρων· «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι...» καί τό Θεοτοκίον· «Εὐφραίνου Βηθλεέμ καί σύ...».
Αἱνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ' ἤχου 4 καί τῶν Πατέρων· «Ἄρόν σου τήν φωνήν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...», «Ἀπεγράφετο ποτέ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ...» (Ἐβρ. ια' 9 – 10, 32 – 40).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Ματθ. α' 1 – 25).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».

Κοινωνικόν: «Αινείτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Α΄ Ἑβδομάδος
 Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΕ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Δ΄ § 34 καί Περίπτ. Γ΄ § 25 καί
 Πρίπτ. Α΄ § 7, 8).

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἀπεγράφετο ποτέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λό-
 γον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἐσπέρια: Ὁ Προοιμιακός.
 Τά 4 Στιχηρά Ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀγαλλιασώ-
 μεθα...» κτλ, εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τό ἔτερον Ἰδιόμελον· «Αὐγούστου μοναρχή-
 σαντος...».

Εἵσοδος μετ' Εὐαγγελίου: «Φῶς ἱλαρόν...» καί εὐθύς·

1) τό Α΄ Ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...», ἐν τέλει τοῦ
 ὁποίου ὁ Δεξιός Χορός ψάλλει τό Τροπάριον· «Λαθὼν ἐτέχθης...». Ὁ Ἀνα-
 γνώστης τούς στίχους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τό
 τέλος τοῦ Τροπαρίου· «Καί μάγους Σοι προσήνεγκεν...». Πληρωθέντων
 δέ τῶν στίχων ὁ Δεξιός Χορός· Δόξα, Καί νῦν, καί ψάλλει ὁλόκληρον τὸ
 Τροπάριον.

Εἶτα· 2) τό Ζ΄ Ἀνάγνωσμα· «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν...», καί ὁ Ἀρι-
 στερός Χορός ψάλλει τό Τροπάριον· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου...».

Ὁ Ἀναγνώστης· τούς στίχους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουσι τό τέλος· «Μάγους ὀδηγήσας...». Πληρωθέντων δέ τῶν στίχων ὁ Ἀριστερός Χορός· Δόξα, Καί νῦν, καί ψάλλει ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον.

Εἶτα 3) τό Η' Ἀνάγνωσμα· «Προσέθετο Κύριος...», καί εὐθύς·

Ἀπόστολος: «Πολυμερῶς καί πολυτρόπως...» (Ἐβρ. α' 1-12).

Εὐαγγέλιον: «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα...» (Λουκ. β', 1 – 20), (ζήτει τοῦτο ἐν τῇ Τρίτῃ Ὥρᾳ).

Εἶτα Μεγάλῃ Συναπτῇ «Εἵπωμεν πάντες...», τό «Καταξίωσον...» καί τά Πληρωτικά.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα «Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...».

Δόξα: Τό Ἰδιόμελον «Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ...».

Καί νῦν: «Σπηλαίῳ παρώκησας...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...» (τρίς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθείς, καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθείς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς ἐορτῆς. Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς Σου, Χριστέ...» καί ἡ Ἀπόλυσις, ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» τῆς ἐορτῆς· «Ἡ Γέννησίς σου, Χριστέ...» (τρίς).

Καθίσματα: Τῆς ἐορτῆς· «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...», καί «Τί θαυμάζεις Μαριάμ...» καί τό μετά τόν Πολυέλεον· «Ὁ ἀχώρητος παντί...» (δύς ἕκαστον).

Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Ἐκ γαστρος πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὥμοσε Κύριος, καί οὐ μεταμεληθήσεται».

- Στίχος:** «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου».
- Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:** Τῆς ἐορτῆς· «Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν...» (Ματθ. α' 18 – 25) (ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Α' Ὁραν).
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα)· Δόξα· «Τά σύμπαντα σήμερον...» Καί νῦν τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ...».
- Κανόνες:** Οἱ δύο τῆς ἐορτῆς· «Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως...» καί «Ἦνεγκε γαστήρ...», μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτῶν, εἰς 8, ἄνευ Στίχων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοή· «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς καί τό Συνναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** Διπλαῖ· «Χριστός γεννᾶται...» καί «Ἐσωσε λαόν...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς:
1. – Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Μυστήριον ξένον...».
 2. – Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεόν σαρκί τεχθέντα.
«Ἐξαίσιον δρόμον...».
 3. – Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.
«Νεηγενές, μάγων λεγόντων, παιδίον...».
 4. – Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεόν προσκυνηθέντα.
«Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος...».
 5. – Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.
«Στέργειν μὲν ἡμᾶς...».
 6. – Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρός παρθένου.
«Στέργειν μὲν ἡμᾶς...».
 7. – Δόξα· Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου, Θεότητος τό κράτος.

«Τύπους ἀφεγγείς...».

8. – Καί νῦν· Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κα-
τάρας.

«Πόθου τετευχώς...».

Καταβασία α΄: Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν
τῶν ἄνω στρατευμάτων.

«Μυστήριον ξένον...».

Καταβασία β΄: Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ
σπηλαίῳ.

«Στέργειν μὲν ἡμᾶς...».

Ἐξαποστειλάριον: «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...» (τρίς).

Αἱνοι: Τὰ 4 στιχηρὰ Ἰδιόμελα· «Εὐφραίνεσθε δίκαι-
οι...».

Δόξα: «Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς...».

Καί νῦν: «Σήμερον ὁ Χριστός...» μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δέ
ἀκαταπαύστως βοῶμεν», ὅποτε ὁ α΄ Χορὸς
ἄρχεται τῆς Δοξολογίας.

Δοξολογία: (Μεγάλη). Ἀπὸ τοῦ· «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία». Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θε-
ός...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου)

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
- Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ,
μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.
- Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα
αὐτοῦ.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

- Ἐξομολόγησις καί μεγαλοπρέπεια τό ἔργον αὐτοῦ, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Δόξα, Καί νῦν.

Ἀντίφωνον Β΄.

- Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
- Δυνατόν ἐν τῇ γῇ ἔσται τό σπέρμα αὐτοῦ.
- Δόξα καί πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καί ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

«Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
- Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.
- Μετά σοῦ ἡ ἀρχή ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

«Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».

Εἰσοδικόν:

«Ἐκ γαστροῦ πρό Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε ὤμοσε Κύριος, καί οὐ μεταμεληθήσεται. Σύ Ἱερεύς εἰς τόν αἰῶνα, κατὰ τήν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Ὑιέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Ἡ γέννησίς σου...».

Κοντάκιον:

«Ἡ Παρθένος σήμερον, τόν Ὑπερούσιον τίθει...».

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς ἐορτῆς· «Ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ

Εὐαγγέλιον: χρόνου...» (Γαλ. δ' 4 – 7).
 Τῆς Ἑορτῆς: «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βη-
 θλεέμ...» (Ματθ. β', 1 – 12).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἐπί σοί χαίρει...».
 Κοινωνικόν: «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐ-
 τοῦ...».
 Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...».
 «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
 Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς, καί ἐν φάτνῃ ἀνα-
 κλιθεῖς διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ
 ἀληθινός...».

Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς 4ης Ἰανουαρίου γίνεται κατάλυσις εἰς
 πάντα. Τῇ παραμονῇ τῶν Φώτων τηρεῖται πλήρης νηστεία (ἀποχή
 οἴνου καί ἐλαίου), ἐκτός ἐάν συμπέσῃ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, ὅποτε
 γίνεται κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου.

26. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου ἐπισκόπου
 Σάρδεων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Δ' § 36 καί Περίπτ. Α' § 9, 10).

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
 Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».
 Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.
 Ἑσπέρια: Τά 4 στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Δεῦτε
 ἀγαλλιασώμεθα...» κτλ., εἰς 6.
 Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θε-
 ῶ...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Παράδο- ξον Μυστήριον...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες...» «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον:	«Ἡ Γέννησίς σου...» (τρίς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».

ΟΡΘΡΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκιον:	Εἰς τό: «Θεός Κύριος...» «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...» (τρίς).
Καθίσματα:	Τῆς Ἑορτῆς: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...» (δύς) καί «Τί θαυμάζεις Μαριάμ...» (δύς).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῶμα).
Κανόνες:	Οἱ τῆς Ἑορτῆς, ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς: «Τήν ἀπαρχήν τῶν Ἑθνῶν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς 26ης Δεκεμβρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Αἱ Ἰαμβικά: «Ἐσωσε λαόν...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς χθές. Καταβασία: «Σήμε- ρον ἡ Παρθένος, τίκτει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ, Στέργειν μέν ἡμᾶς...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...» (τρίς).
Αἶνοι:	Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς: «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...».

Δόξα:	«Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις...».
Καί νυν:	«Σήμερον ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλη Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεός...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον:	«Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον...».
Ἀντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
Ἀπόστολος:	Τῆς ἡμέρας· «Ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι...» (Ἐβρ. β' 11 – 18).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων...» (Ματθ. β' 13 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς...».
Κοινωνικόν:	«Λύτρωσιν ἀπέστειλε...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Ἡ Γέννησίς σου...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς...».

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου. Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Α' § 14 Σημ.).

Ἡ ἀκολουθία μετὰ τῶν Μεθεόρτων ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: Αἱ Ἰαμβικάι· «Ἐσωσε λαόν...». Ἡ Τιμιωτέρα. Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον...». Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Πρωτομάρτυρος. (Πράξ. στί 8 – ζ' 5, 47 – 60) καὶ (Ματθ. κα' 34 – 42). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις ἡ τῆς Ἑορτῆς.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ κα-
έντων. Γλυκερίου μάρτυρος.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων 14. 000 νηπίων,
Μαρκέλλου Ὁσίου καὶ Θαδδαίου ὁμολογητοῦ.

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνυσίας Ὁσιομάρτυρος.

Σήμερον ψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τῆς Ἀγίας Μελάνης, διὰ τὸ
ἀποδίδουσθαι αὖριον τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ
τὴν Χριστοῦ Γέννησιν.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορ-
τῆς τῶν Χριστουγέννων. Τῶν Θεοπατόρων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαβίδ
τοῦ Βασιλέως καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαί-
ας. Ζωτικοῦ ὁσίου, τοῦ Πρεσβυτέρου. Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινόν Η΄.

(Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν
[Θεοπατόρων] ζητεῖ ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην Δεκεμβρίου)

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 25ης Δεκ. Περίπτ. Δ΄ § 37, 38, 39).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4, τῆς
Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων «Δεῦτε ἀγαλλι-
ασώμεθα...» 3 (25η Δεκ.) καὶ τῶν Θεοπατό-
ρων «Τὸν θεοπάτορα πάντες...» 3.

Δόξα:	Τῶν Θεοπατόρων· «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν...».
Καί νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Θεοπατόρων· «Ἱερέων μνήμη...».
Καί νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς· «Σπηλαίῳ παρώκησας...» (ζήτηεῖς εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.	
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τῶν Ἀγίων «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...», Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς Ἑορτῆς. Διά μέν τήν α΄ στιχολογίαν· «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...», διά δέ τήν β΄ στιχολογίαν· «Τί θαυμάζεις Μαριάμ...».
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς «Χριστός γεννᾶται...» μετά στίχου «Δόξα σοι ο Θεός

- ἡμῶν, δόξα σοι» καί ὁ τοῦ Μνήστορος· «Χριστοῦ θεράπον μακάριε...» μετὰ στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τά ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Κάθισμα· «Πατρός ὡς ἀληθῶς...», Δόξα, Καί νῦν· «Χορός τῶν προφητῶν...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Θεοπατόρων· «Εὐφροσύνης σήμερον...» καί «Ἀπορρήτῳ βουλῇ...», τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετὰ τήν Χριστοῦ Γέννησιν.
- Καταβασίαι:** Διπλαῖ· «Χριστός γεννᾶται...» καί «Ἐσωσε λαόν...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς καί
- Καταβασία α':** Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τήν τιμιωτέραν, καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Μυστήριον ξένον...».
- Καταβασία β':** Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκτει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.
«Στέργειν μέν ἡμᾶς...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η' Ἀναστάσιμον «Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...», τῶν Θεοπατόρων «Σύν Ἰακώβῳ μέλφωμεν...» καί τῆς ἑορτῆς· «Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. α' ἤχου 4 καί τῆς ἑορτῆς· «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...» 4.
- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετὰ τήν Χριστοῦ Γέννησιν· «Αἶμα καί πῦρ...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...»
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς ἑορτῆς.

- Εἰσοδικόν:** «Ἐκ γαστροῦ πρό Ἑωσφόρου ... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων· «Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι...» (Β΄ Τιμ. δ΄ 5 – 8).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων· «Ἀρχή τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Μάρκ. α΄ 1 – 8).
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Μεγάλυνον ψυχή μου... Μυστήριον ξένον...».
- Κοινωνικόν:** «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ...».
- Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:** «Ἡ Γέννησίς σου...».
- «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».**
- Ἀπόλυσις:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Ἀναγνώσματα καθημερινῶν:** Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς ΛΑ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΘ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.